

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1738, 9 Σεπτέμβρη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Με δύναμη από το
πανεργατικό ποτάμι στη ΔΕΘ

Η Άποψή μας στη σελ. 3

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ

Ποτάμι δίπλα στη θάλασσα
το πανεργατικό συλλαλητήριο
στη Θεσσαλονίκη 5/9.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Γυρίστε στις σελ. 6, 7

Γυρίστε στις σελ. 3, 8, 9, 12

Παρουσίαση στη σελ. 20

Μήνυμα για αντιφασιστικό συναγερμό από τη Γερμανία

Μια πραγματικά επικίνδυνη επιτυχία σημείωσε την περασμένη Κυριακή το ακροδεξιό, φασιστικό κόμμα AfD, “Εναλλακτική για τη Γερμανία” στην κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση στο κρατίδιο Σαξονίας-Άνχαλτ. Το ανοιχτά ρατσιστικό AfD απέσπασε το 43,8% των ψήφων -από 20,8% το 2021- αναδεικνύοντας τη βαθιά δυσαρέσκεια ενάντια στον κυβερνητικό συνασπισμό του Μερτς στέλνοντας ρίγη ανησυχίας στις γειτονικές χώρες και την ΕΕ.

Καταλαμβάνοντας 39 από τις 83 έδρες το AfD δεν κατάφερε να εξασφαλίσει απόλυτη πλειοψηφία στο κοινοβούλιο του κρατιδίου και πλέον ελπίζει στη στήριξη βουλευτών της δεξιάς. Εάν καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση, θα είναι η πρώτη φορά μετά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο που ένα ακροδεξιό κόμμα θα βρίσκεται στην εξουσία σε κρατιδιακό επίπεδο.

Ο Μερτς, ο “λιγότερο δημοφιλής καγκελάριος στη σύγχρονη γερμανική ιστορία” σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, έσπευσε να μιλήσει για “συθέμελο ταρακούνημα” και “τεκτονική μετατόπιση”. Προσπαθώντας να μαζέψει τις διαρροές τόνισε πως δεν θα υπάρξει καμία συνεργασία με το AfD και πως θα χρησιμοποιήσει όλα τα εργαλεία για να υπερασπιστεί “το Σύνταγμα απέναντι σε μια ακροδεξιά εξτρεμιστική κυβέρνηση ενός κρατιδίου”.

Όμως το AfD αναπτύχθηκε μέσα από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας που έχουν ακολουθήσει τα κυρίαρχα κόμματα οδηγώντας χιλιάδες κόσμου στη φτώχεια και την ανασφάλεια. Οι φασίστες απευθύνθηκαν στον κόσμο που έχει απογοητευτεί από το σύστημα, ντύνοντας ταυτόχρονα τις ψεύτικες “αντισυστημικές” τους ιδέες με έναν χυδαίο ρατσισμό. Έναν ρατσισμό τον οποίο όμως είχαν καλλιεργήσει όλα τα προηγούμενα χρόνια τα ίδια τα κυρίαρχα κόμματα προσπαθώντας να αποπροσανατολίσουν τον κόσμο από τις ταξικές πολιτικές των καταστροφικών νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων και για να δικαιολογήσουν τους πολέμους τους και την στήριξή τους στο Ισραήλ.

Στους δρόμους

Όπως τονίζει σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Socialist Worker ο **Λουίς**, ένας νέος αριστερός από τη Λειψία: «Η υπεράσπιση του πολιτικού κέντρου δεν θα σταματήσει το AfD, θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο την άνοδό του (...) Υπάρχουν άνθρωποι (...) που βρίσκονται σε ανάγκη -χωρίς δουλειά, υγειονομική περίθαλψη, στέγαση και πολλά άλλα».

Απέναντι σε αυτούς, επισημαίνει, «εμείς, ως Αριστερά, πρέπει να είμαστε σε θέση να τους προσφέρουμε ένα καλύτερο και διαφορετικό όραμα για το μέλλον. Μια απλή επίκληση των δημοκρατικών αρχών δεν είναι αρκετή (...) Πρέπει πάντα να αντιμετωπίζουμε τους φασίστες στους δρόμους, κάθε φορά και όπουδήποτε επιχειρούν να οργανωθούν. Πρέπει όμως να συγκρουστούμε και με τη λιτότητα, τη στρατιωτικοποίηση, τις περικοπές και όλα τα υπόλοιπα νοσηρά συμπτώματα του συστήματος».

Στις περσινές ομοσπονδιακές εκλογές το αριστερό **Die Linke** είχε καταφέρει μια σημαντική ανάκαμψη, ενισχυμένο από ένα μαζικό αντιφασιστικό κίνημα και επειδή συγκρούστηκε με το AfD αλλά και τον Μερτς για τη συνεργασία του με τους φασίστες.

Όμως, όπως τονίζει στην SW η **Κριστίνε Μπού-**

χολτζ, πρώην βουλευτρια του κόμματος και συντονίστρια του μετώπου “Ξεσηκωθείτε ενάντια στον Ρατσισμό”, «το Die Linke δεν κατάφερε πάντα να παρουσιάζεται ως πραγματική εναλλακτική» όπως για παράδειγμα στο Βερολίνο όπου «η τελευταία κυβέρνηση στην οποία συμμετείχε δεν προχώρησε στην απαλλοτρίωση των μεγάλων εταιρειών ακινήτων και στήριξε ιδιωτικοποιήσεις και απελάσεις».

Επιπλέον η επικεφαλής υποψήφια στη Σαξονία-Άνχαλτ, **Έβα βον Άγκερν**, είπε πως θα στήριζε μια κυβέρνηση του CDU για να κρατήσει το AfD εκτός εξουσίας. Με αυτόν τον τρόπο επισημαίνει η Μπούχολτζ «πολλοί άνθρωποι δεν αντιλαμβάνονται το Die Linke ως ένα αξιόπιστο αντισυστημικό κόμμα».

Δεν είναι όμως απλά θέμα αξιοπιστίας του Die Linke. Οι συνεργασίες με το νεοφιλελεύθερο ακραίο κέντρο δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση ασπίδα απέναντι στην άνοδο του φασισμού. Το παράδειγμα της Γαλλίας και του Μακρόν που θα “έσθηνε φράγμα” στον φασισμό θα έπρεπε να είναι αρκετό, καθώς η Λεπέν караδοκει να βγει νικήτρια στις επόμενες εθνικές εκλογές.

Η Γερμανία, χρειάζεται ένα μαζικό, μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα όπως αυτό που βγήκε στους δρόμους της Ερφούρτης τον Ιούλιο όταν 50.000 άνθρωποι απέκλεισαν το συνέδριο του AfD. Και οι μάχες είναι μπροστά: Στα τέλη Σεπτέμβρη οργανώνονται μέρα δράσης ενάντια στην απειλή για χιλιάδες απολύσεις από την Volkswagen, πανεθνική μαθητική απεργία ενάντια στην επαναφορά της υποχρεωτικής στράτευσης και διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις ενάντια στις περικοπές κοινωνικών δαπανών του Μερτς. Χρειάζεται μια Αριστερά που να συνδέει αυτούς τους αγώνες για να φράξει τη φασιστική απειλή.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Έγκλημα στην Τανάγρα

Η πτώση του αεροσκάφους F-4E Phantom II το Σάββατο 5/9 το μεσημέρι κόστισε τη ζωή στους δυο πιλότους του, τον 40χρονο επισημναγό Ιωάννη Μπλέσια και τον 37χρονο σημναγό Δημήτριο Πέτρου. Η πρόσκρουση ήταν τόσο σφοδρή που θραύσματα της ατράκτου εκτοξεύτηκαν εκατοντάδες μέτρα μακριά, φτάνοντας κοντά στα πρώτα σπίτια του οικισμού. Τα συλλυπητήρια των επισήμων έπεσαν βροχή, ο Δένδιας έφυγε από το πλευρό του Μητσστάκη στη ΔΕΘ για να έρθει «επιτόπου». Να μπορούσαν να μαζέψουν και τον θρασύτατο Λαζαρίδη που ανακοίνωσε ότι η τραγωδία της Τανάγρας δεν θα του επιτρέψει να συμμετέχει στη 16η Γιορτή Γίδας.

Και μετά το ζήτημα πέρασε στα ρεπορτάζ των ΜΜΕ και τους ειδικούς που διατύπωναν σενάρια για την πιθανή αιτία του δυστυχήματος. Μπόλικά δάκρυα για τους δυο πιλότους δηλαδή, και στην ουσία η συζήτηση σταμάτησε εκεί. Ακόμα και το γεγονός ότι το αεροσκάφος κατέπεσε στη διάρκεια της Athens Flying Week (AFW), δηλαδή των επιδείξεων που οργανώνει μια ιδιωτική εταιρεία, η «ATHENS FLYING WEEK ΑΕΡΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ Α.Ε.» του Π. Ποδηματά, πέρασε στα ψιλά.

Δεν θα έπρεπε. Η συγκεκριμένη εταιρεία υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με την Πολεμική Αεροπορία το 2017. Η Αεροπορία βάζει τις υποδομές (Τατόι παλιότερα, Τανάγρα πρόσφατα), αεροσκάφη και πιλότους, χρηματοδότηση (μαζί με την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας). Δηλαδή, πρόκειται για μια ακόμα Σύμπραξη Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ). Η εταιρεία κερδίζει από τα εισιτήρια. Η Πολεμική Αεροπορία επιδεικνύει τις πολεμικές αρετές της για να τονώσει το «εθνικό φρόνημα».

Σ’ αυτό το στοιχείο χρειάζεται να επιμείνουμε. Επιδείξεις σαν κι αυτές δεν είναι μια ακόμα αθλητική δραστηριότητα έστω εμπορευματοποιημένη. Είναι милитарιστικές φιέστες, το παραπροϊόν της διαρκούς κόντρας ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας σε ολόκληρη την Αν. Μεσόγειο. Στο ρεπορτάζ του in.gr (7/9) διαβάζουμε: «Για το δυστύχημα στην Τανάγρα μίλησε στο MEGA και ο πρώην πιλότος και πραγματογνώμων αεροπορικών ατυχημάτων, Παντελής Φραγκούλης.

“Η πτήση αυτή που έγινε είναι η ίδια πτήση που κάνουν καθημερινά αυτοί οι πιλότοι προκειμένου να αναχαιτίζουν τα τουρκικά αεροπλάνα. Απλά εκεί γίνονται οι πτήσεις από το μηδέν της θάλασσας μέχρι τα σαράντα χιλιάδες πόδια. Αυτή είναι η διαφορά. Τώρα έγινε μία πτήση που να δει όλος ο κόσμος με πόσα G πετάνε αυτοί οι πιλότοι προκειμένου να αναχαιτίσουν αυτά τα αεροπλάνα. Μία πτήση high risk ήταν αυτή, με μεγάλη ταχύτητα,

με πολύ μεγάλη κάθοδο και με μία πάρα πολύ κλειστή στροφή, με πολλά G, που εκεί πιστεύω ότι έχασε τον έναν του κινητήρα”.

Άλλωστε τα ίδια τα αεροσκάφη F-4E Phantom II, σαν αυτό που συνετρίβη, είναι ταυτισμένα με την ιστορία αυτού του άδικου και αντιδραστικού ανταγωνισμού. Η παραγγελία τους έγινε το 1971 από τη χούντα και τα πρώτα παραδόθηκαν τον Απρίλη του 1974, λίγο πριν η κόντρα για τον έλεγχο των αεροναυτικών περασμάτων κορυφωθεί με το πραξικόπημα κατά του Μακάριου και την τουρκική εισβολή, δηλαδή με τον ελληνοτουρκικό πόλεμο στην Κύπρο.

Αναβάθμιση

Και επειδή τέτοια εργαλεία δεν μπορούν να πάνε για παλιοσίδερα, αναβαθμίστηκαν για να αποκτήσουν νέα ραντάρ και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η αναβάθμιση έγινε με τη συνεργασία της EAB με τη γερμανική DASA που είχε αποκτήσει τη σχετική τεχνογνωσία από τη συνεργασία με την ισραηλινή Elbit στην αναβάθμιση των F-4E της πολεμικής αεροπορίας του σιωνιστικού κράτους. Τότε, το 1999-2000 η «αναβάθμιση» των ελληνικών F-4E είχε κοστίσει «μόνο» 315 εκατομμύρια δολάρια.

«Ψιλά» δηλαδή σε σχέση με τους γιγάντιους σημερινούς εξοπλισμούς, όπως τα 3,5 δις ευρώ για την περίφημη «Ασπίδα του Αχιλλέα» για την οποία περηφανεύεται ο Δένδιας και η κυβέρνηση της ΝΔ. Δεν πρόκειται για «θωράκιση της χώρας», πρόκειται για προετοιμασία για συμμετοχή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τα εγκλήματα των ΗΠΑ, του Ισραήλ και των περιφερειακών συμμάχων του.

Ένα από τα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα που πρόβαλε ο Δένδιας προέρχεται από το υπουργείο Εξωτερικών των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων (ΗΑΕ) που συσφίγγουν καθημερινά τις σχέσεις τους με το Ισραήλ. Η «αμυντική συνεργασία» της Ελλάδας με τα ΗΑΕ πάει πίσω κάμποσα χρόνια. Και πρόσφατα, μέσα στον Αύγουστο, είδαμε το φως πληροφορίες στα ΜΜΕ ότι η κυβέρνηση εξετάζει τη «μεταστάθμευση» εκεί δυο ελικοπτέρων Apache AH-64D της Αεροπορίας Στρατού για να αναχαιτίζουν ιρανικά drones. Δεν είναι παράξενο ότι στην διοργάνωση της φετινής Athens Flying Week συμμετείχε και το σμήνος επιδείξεων Fursan Al Emarat της Πολεμικής Αεροπορίας των ΗΑΕ και βέβαια τα Apache της Αεροπορίας Στρατού.

Χρειάζεται να δυναμώσουμε το κίνημα που λέει αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, καμιά συνεργασία με το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ, λεφτά για μισθούς, στέγη, σχολεία, νοσοκομεία κι όχι βόμβες.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαδήλωση στη ΔΕΘ 2026. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι δυο πιλότοι που σκοτώθηκαν στην Τανάγρα

Πάλη για την ανατροπή - ζήτημα ζωής ή θάνατου

Φτάσαμε στην επόμενη μέρα από τη ΔΕΘ και η ταξική πόλωση είναι εκρηκτική.

Ο απολογισμός των από πάνω είναι αποκρουστικός. Δεν είναι «μόνο» η κυνική ανυπαρξία κάθε αντιμετώπισης για την ακρίβεια και τη φτώχεια που είναι προκλητική. Είναι ταυτόχρονα η πολεμοκαπηλεία και η φασιστική απειλή που προβάλλουν απειλητικά.

Κουβέντα για αυξήσεις στους μισθούς και γελοιότητες για κίνητρα για... αποταμιεύσεις. Σε έναν κόσμο που το μηνιάτικο δεν φτάνει για να βγει ο μήνας, ο Μητσοτάκης τάζει ενίσχυση των καταθέσεων όταν τα παιδιά φτάσουν στα 18! Ακόμα και όσοι και όσες μπορούν να βάζουν κάτι στην άκρη, βλέπουν τις τράπεζες να ροκανίζουν τις καταθέσεις με επιτόκια που γίνονται αρνητικά από τον πληθωρισμό.

Δίπλα στην κοροϊδία ήρθε η τραγωδία με τους νεκρούς πιλότους στην Τανάγρα που θυσιάστηκαν στο βωμό αεροπορικής επίδειξης οργανωμένης από ιδιωτική εταιρεία σε συνεργασία με την πολεμική αε-

ροπορία. Τα δισεκατομμύρια στο Ισραήλ για την «Ασπίδα του Αχιλλέα» και οι αεροπόροι στον τάφο. Ο Μητσοτάκης σφιχταγκλιασμένος με τον πολεμικό άξονα του Τραμπ και του Νετανιάχου και οι νεκροί φτάνουν από τη Γάζα μέχρι τον Πύργο και τα Γιάννενα.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ήρθε και το ανατριχιαστικό μήνυμα με την εκλογική άνοδο του AfD στη Σαξονία. Νοσταλγοί των Ναζί πρώτη δύναμη σε ομοσπονδιακό κρατίδιο μέσα στη Γερμανία -αυτή είναι η εικόνα της Ευρώπης στην οποία μας λένε ότι πρέπει να συγκλίνουμε! Το χαρτί του ρατσισμού της ΕΕ-φρούριο, η ισλαμοφοβία και η πολεμοκαπηλεία δεν σώζουν τις κυβερνήσεις, αντίθετα, φουσκώνουν τα πανιά για τους φασίστες.

Μάχες

Η ελπίδα για να ξεφύγουμε από αυτές τις βαρβαρότητες βρίσκεται στον κόσμο που βγαίνει στους δρόμους και στους αγώνες μας. Αυτό το μήνυμα έστειλαν οι χιλιάδες διαδηλωτές που γέμισαν τους δρόμους της Θεσσαλονίκης κόντρα στη φέστα του Μητσοτάκη. Ένα μήνυμα που γίνεται πράξη ξεδιπλώνοντας τις μάχες εδώ και τώρα.

Στις 18 Σεπτέμβρη διαδηλώνουμε μαζί στο Κερατσίνι στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Το αντιφασιστικό κίνημα έστειλε τους δολοφόνους στη φυλακή και αυτός είναι ο δρόμος για να μην

φτάσει η απειλή της AfD και εδώ. Αυτοί αποφυλακίζουν τον Κασιδιάρη, εμείς απαντάμε στους δρόμους ενάντια στους φασίστες και ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων της Πύλου.

Μέσα στις επόμενες μέρες οι Δάσκαλοι ξεκινούν συνελεύσεις για να οργανώσουν απεργία στα σχολεία με πρώτο βήμα 24ωρη στις 30 Σεπτέμβρη και κλιμάκωση στη συνέχεια με απεργία μέχρι τη νίκη, όπως έκαναν και πριν από είκοσι χρόνια. Μαζί τους και οι φοιτητές που ξεσηκώνονται ενάντια στις απάτες της κυβέρνησης που βαφτίζει πανεπιστήμια τα ιδιωτικά «κολέγια».

Οι Εκπαιδευτικοί δεν είναι μόνοι. Οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία και στους Δήμους βάζουν πίεση στην ΑΔΕΔΥ για 48ωρη απεργία στις 14-15 Οκτώβρη. Για να απλώσουμε τη δράση σε όλο το Δημόσιο και να κάνουμε το απεργιακό κύμα σαρωτικό.

Και βέβαια η συνέχεια και η κλιμάκωση των αγώνων θα είναι και αντιπολεμική. Το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα έχει καλέσει σε παγκόσμια κινητοποίηση στις 10 Οκτώβρη ενάντια στον πόλεμο ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν και για Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Με αυτήν την ατζέντα προχωράμε. Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από εξαγγελίες της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης στη ΔΕΘ. Αυτό μας το έδειξε ξεκάθαρα ο Τσίπρας που βγήκε να προτείνει να στηριχτούμε στον πατριωτισμό του πλουσιότερου 1%, που ίσως δεχτεί να πει πού κρύβει τα πλούτη του για να πληρώσει φόρο 1%.

Προχωράμε να οργανώσουμε και να απλώσουμε τις μάχες σε όλους τους χώρους σε όλες τις γειτονιές και να χτίσουμε την επαναστατική Αριστερά που βάζει την προοπτική να περάσει ο έλεγχος του πλούτου στα χέρια αυτών που τον παράγουν. Για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για τον Σοσιαλισμό από τα κάτω.

Τσακίστε τους Ναζί

Με το μεγάλο συλλαλητήριο στις 18 Σεπτέμβρη για τα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τη ναζιστική εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής, κορυφώνεται και φέτος ο αντιφασιστικός Σεπτέμβρης. Το ραντεβού όλων είναι στις 5.30μμ στο Μνημείο του αντιφασίστα μουσικού στο Κερατσίνι. Η πορεία θα καταλήξει στο Μπλόκο της Κοκκιναδής.

Το συλλαλητήριο θα κλείσει μια βδομάδα με συζητήσεις, προβολές, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και δρώμενα που θα γίνουν στον Πολυχώρο Λιπασμάτων Κερατσινίου-Δραπετσώνας (ολόκληρο το πρόγραμμα στα σόσιαλ μίντια του Συλλόγου Πολιτισμού «Πάυλος Killah P Φύσσας»). Διαδηλώσεις θα γίνουν σε πολλές ακόμα πόλεις της χώρας.

Η επιτυχία των φετινών κινητοποιήσεων είναι κρίσιμη στη μάχη ενάντια στους φασίστες και την κυβέρνηση της ΝΔ που τους κάνει απροκάλυπτα πλάτες. Τα ρατσιστικά εγκλήματα στα σύνορα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η πολιτική των βασανιστηρίων και των απελάσεων, οι επιχειρήσεις σκούπα και οι δολοφονίες μεταναστών όπως του Μοχάμεντ Καμράν πριν δύο χρόνια στο ΑΤ του Αγίου Παντελεήμονα, μαζί με τη χυδαία ρητορική μίσους του Πλεύρη και των ομοϊδεατών του, τρέφουν την ακροδεξιά και τα απομεινάρια των ναζί δολοφόνων της Χρυσής Αυγής.

Η πάλη ενάντια στον ρατσισμό είναι κεντρική στον αντιφασιστικό αγώνα, για να μην επιτρέψουμε στους Κασιδιάρηδες να επανεμφανιστούν ούτε με νέα κόμματα-μανδύες στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό, ούτε με νέα δολοφονικά τάγματα εφόδου στις γειτονιές. Τα συνδικάτα, οι φοιτητικοί και μαθητικοί σύλλογοι, όλες οι οργανώσεις και οι συλλογικότητες που έδωσαν τη μάχη για να μπουν οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα στη φυλακή, έχουν τη δύναμη να τους φράξουν ξανά το δρόμο, βάζοντας στο κέντρο το τσάκισμα της κυβέρνησης και των ρατσιστικών πολιτικών της.

Με αυτόν τον προσανατολισμό οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ τη μαζική συμμετοχή στα συλλαλητήρια στις 18/9. Με εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, σχολές, σχολεία και γειτονιές, καλεί σε οργανωμένη παρουσία στις κινητοποιήσεις και σε κλιμάκωση του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού αγώνα.

Όπως αναφέρει και στην ανακοίνωσή της: «Το κάλεσμα από τον Σύλλογο Πολιτισμού "Πάυλος Killah P Φύσσας" για τον Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη 2026 χρειάζεται να σημάνει συναγεμισμό για την ορμητική επανεμφάνιση του αντιφασιστικού και του αντιρατσιστικού κινήματος για να μην αφήσουμε ούτε μια σπιθαμή χώρου στους δολοφόνους του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν. Για να δυναμώσει η αλληλεγγυή στους πρόσφυγες, να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου και να δικαιωθεί η εξέγερση των προσφύγων της Σιντικής».

Περισσότερα στις σελίδες 8, 9, 12

Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

Παρουσίαση στη σελ. 20

Η δίμηνη εκχειρία που είχε συμφωνηθεί τον Ιούνη έχει λήξει και τυπικά χωρίς να φαίνεται καμιά προοπτική για το ξεκίνημα των γενικότερων διαπραγματεύσεων που προέβλεπε. Αντίθετα, σχεδόν καθημερινές είναι πλέον οι ειδήσεις για την αναζωπύρωση των συγκρούσεων για τον έλεγχο των Στενών το Ορμούζ.

Ο Τραμπ παριστάνει τον νικητή που δεν ενδιαφέρεται για οποιαδήποτε συμφωνία γιατί οι ΗΠΑ «κερδίζουν τον πόλεμο σε πολύ μεγάλο βαθμό» και «το Ιράν έχει τελειώσει» όπως δήλωσε στις 2/9. Υποτίθεται ότι ο αμερικάνικος στόλος εξασφαλίζει βήμα το βήμα την «ελεύθερη ναυσιπλοΐα» στα Στενά και παράλληλα ο ναυτικός αποκλεισμός σε συνδυασμό με τις κυρώσεις έχουν φτάσει την ιρανική οικονομία ένα βήμα πριν την κατάρρευση.

Τίποτα από τα δύο δεν ισχύει. Η πολεμική εξόρμηση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού έχει βαλτώσει, ο Τραμπ και τα επιτελεία του το γνωρίζουν αλλά η ανοιχτή παραδοχή αυτού του γεγονότος από τον Τραμπ θα σήμαινε τεράστιο πλήγμα στην ήδη τσαλακωμένη εικόνα του και διεθνώς και στο εσωτερικό των ΗΠΑ.

Μια πρόσφατη είδηση είναι χαρακτηριστική για τα όρια που έχει φτάσει η ισχυρότερη πολεμική μηχανή του κόσμου. Την προηγούμενη βδομάδα το πυρηνικό αεροπλανοφόρο **Abraham Lincoln** «έδεσε» στη Πατάγια της Ταϊλάνδης. Οι 5.000 ναύτες και πεζοναύτες βγαίνουν σταδιακά για αναψυχή σε μια περιοχή που είχε γνωρίσει «δόξες» για τον ίδιο λόγο στην εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ. Το αεροπλανοφόρο βρισκόταν σε αποστολή κοντά στα Στενά του Ορμούζ -συμμετέχοντας στις επιχειρήσεις- από τον Νοέμβρη, η μεγαλύτερη σε διάρκεια τέτοια αποστολή στη σύγχρονη ιστορία.

Οι ναύτες έφτασαν στα όρια της ανταρσίας. Για μήνες, οι ειδήσεις που διέρρεαν, μέσω των οικογενειών τους σε ΜΜΕ στις ΗΠΑ, μιλούσαν για ελλείψεις σε βασικά πράγματα όπως καθαρό νερό, για ψυχολογικά προβλήματα και κατακόρυφη πτώση του «ηθικού». Επιπλέον, ένα μέσο ανέφερε ότι ένας 19χρονος ναύτης που πήδηξε στη θάλασσα σε μια πράξη που η σύζυγός του περιέγραψε ως απόπειρα αυτοκτονίας, αντιμετώπισε πειθαρχικές κυρώσεις. Μια νεαρή ναύτης δήλωσε ότι το ηθικό του πληρώματος του αεροπλανοφόρου Abraham Lincoln ήταν παρόμοιο με εκείνο άλλων πλοίων του 5ου Στόλου των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, περιγράφοντάς το με τη φράση «υπαρκτό, αλλά ανύπαρκτο».

Τη θέση του Abraham Lincoln πήρε τώρα το **George Washington**, αλλά η κατάσταση δεν αλλάζει ουσιαστικά. Πρόσφατα πάλι, ο Τραμπ δήλωσε ότι τα νερά έχουν καθαριστεί από τις ιρανικές νάρκες και ο **Κρις Ράιτ**, ο υπουργός Ενέργειας πανηγύρισε ότι πλέον 8 εκατομμύρια βαρέλια ημερησίως περάσανε τα Στενά την τελευταία βδομάδα του Αυγούστου. Ξέχασε να αναφέρει ότι η συνηθισμένη ποσότητα πριν το ξεκίνημα του πολέμου ήταν 20 εκατομμύρια βαρέλια. Την ίδια ακριβώς ημέρα που ο Τραμπ δήλωσε ότι τα στενά είναι ελεύθερα από νάρκες, το Κοινό Κέντρο Ναυτιλιακών Πληροφοριών, το οποίο τελεί υπό τη διοίκηση του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ, ανέφερε ότι υπήρχε «συνεχιζόμενος κίνδυνος από παρασυρόμενες ή μη χαρτογραφημένες νάρκες».

Η εφημερίδα Washington Post (30/8) αναφέρει ότι στα μέσα Αυγούστου ανώτατοι Αμερικανοί διοικητές προειδοποίησαν τον υπουργό Πολέμου **Πητ Χέγκεθ** να μην παρατείνει τον πόλεμο στο Ιράν. Τα αποθέματα πυρομαχικών είναι εξαντλημένα, οι δυνάμεις έχουν καταπονηθεί και η επιμονή στον πόλεμο στο Ιράν αφήνει τις ΗΠΑ εκτεθειμένες σε Κίνα και Ρωσία. Χαρακτηριστική λεπτο-

5/9, Συλλαλητήριο συνδικατών στη ΔΕΘ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Παλεύουμε για την ήττα της ιμπεριαλιστικής εκστρατείας

μέρεια: το αεροπλανοφόρο George Washington που πήρε τη θέση του Abraham Lincoln αγκυροβολεί μόνιμα στη Ιαπωνία και έχει βασικό ρόλο στην «αποτροπή» της Κίνας. Κι όπως αναφέρει το άρθρο: «Σύμφωνα με την εκτίμηση [του επικεφαλής του Πολεμικού Ναυτικού], εάν οι απαιτήσεις από το Πολεμικό Ναυτικό παραμείνουν στο ίδιο επίπεδο, ο αντίκτυπος στη συντήρηση των πλοίων θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη διαθεσιμότητα του στόλου σε περίπτωση που ξεσπάσει μια άλλη σύγκρουση κάπου αλλού στον κόσμο».

Αδιέξοδα

Τα στρατιωτικά αδιέξοδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού τροφοδοτούν τα οικονομικά προβλήματα στο εσωτερικό των ΗΠΑ και στον παγκόσμιο καπιταλισμό. Όπως αναφέρει η εφημερίδα Financial Times (4/9):

«Παρά όλους τους ισχυρισμούς των ΗΠΑ περί διοχέτευσης περισσότερου πετρελαίου μέσω των Στενών, ο Τραμπ είχε μέχρι στιγμής μικρή επιτυχία στη μείωση των τιμών των καυσίμων ενόψει των ενδιάμεσων εκλογών του Νοέμβρη. Το αργό πετρέλαιο τύπου Brent κυμαίνεται γύρω στα 97 δολάρια το βαρέλι, ενώ η μέση τιμή του ντίζελ στα πρατήρια των ΗΠΑ έφτασε τα 5,78 δολάρια το γαλόνι, ξεπερνώντας το ανώτατο επίπεδο της περιόδου του πολέμου που είχε σημειωθεί τον Απρίλη, σύμφωνα με την Αμερικανική Ένωση Αυτοκινήτου (AAA)».

Η εφημερίδα Financial Times ανέφερε πριν δυο βδομάδες ότι οι αποδόσεις στα επιτόκια των κρατικών ομολόγων των δυτικών χωρών έχουν αυξηθεί από τότε που οι ΗΠΑ και το Ισραήλ επιτέθηκαν στο Ιράν στις 28 Φλεβάρη. Ο **Σκοτ Μπέσεντ**, ο υπουργός Οικονομικών, προσπαθεί να εφαρμόσει διάφορα αναποτελεσματικά τεχνάσματα για να αναχαιτίσει την άνοδο των επιτοκίων των αμερικανικών κρατικών ομολόγων.

Όμως, το μεγάλο πρόβλημα στην προσπάθεια οικονομικής απομόνωσης του Ιράν είναι η Κίνα, η οποία εισάγει το 90% του ιρανικού πετρελαίου. Η

Κίνα προειδοποίησε ότι θα προχωρήσει σε αντίποινα εάν οι εταιρείες της πληγούν από αυτές τις νέες κυρώσεις. Αυτά δεν είναι απλά λόγια. Η Κίνα ελέγχει τον κύριο όγκο των σπάνιων γαιών, από τις οποίες εξαρτάται η παγκόσμια οικονομία. Έχει ήδη διακόψει μία φορά, τον Απρίλη του 2025, την τροφοδοσία προς τις ΗΠΑ για να συμμορφώσει τον Τραμπ.

Όλα αυτά τα αδιέξοδα, πολεμικά και οικονομικά, σίγουρα έχουν κάποια σχέση με την επίσκεψη αστραπή, πριν δυο βδομάδες, του **Τζον Ράτκλιφ**, διοικητή της CIA, στη Μόσχα. Έκανε ένα ταξίδι 20 ωρών για συνομιλίες που διήρκησαν λιγότερο από 8 ώρες, χωρίς κανείς να μπορεί να πει με ασφάλεια τι συζήτησε. Το βέβαιο είναι ότι λίγο μετά ο **Πούτιν** φωτογραφήθηκε με τον **Πεξεσκιάν**, τον πρόεδρο του Ιράν, στα πλαίσια της διάσκεψης του Οργανισμού της Σαγκάης και δήλωσε ότι η συνεργασία με το Ιράν θα συνεχιστεί και θα ενταθεί.

Δεν υπάρχει εύκολη διέξοδος για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό από αυτό το σκηνικό της ήττας. Αυτό, ωστόσο, δεν σημαίνει λιγότερους κινδύνους και πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς, αλλά περισσότερους. Υπάρχουν εκτιμήσεις που λένε ότι ο Τραμπ περιμένει να περάσει η δοκιμασία των εκλογών του Νοέμβρη για να κλιμακώσει ξανά θεαματικά τον πόλεμο.

Ένα άλλο άρθρο της Washington Post (1/9) παρέχει ακόμα μια πληροφορία. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ ο επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Διοίκησης, στρατηγός **Άλεξους Γκρίνκεβιτς** προειδοποίησε το Πεντάγωνο ότι δεν διαθέτει επαρκείς ναυτικές δυνάμεις για να υπερασπιστεί ταυτόχρονα το Ισραήλ και τις Ηνωμένες Πολιτείες από πυραυλικές επιθέσεις, γιατί οι απαιτήσεις των επιχειρήσεων στα Στενά του Ορμούζ βάζουν τεράστια βάρη στη σωστή συντήρηση των πολεμικών πλοίων (αντιτορπλικών στη συγκεκριμένη περίπτωση).

Υπάρχουν βέβαια πιστοί σύμμαχοι που θα είναι πρόθυμοι να καλύψουν το κενό, και συγκεκριμένα η κυβέρνηση της ΝΔ που συσφίγγει κάθε μέρα περισσότερο τη «στρατηγική συμμαχία» με το γενοκτονικό σιωνιστικό κράτος. Γι' αυτό χρειάζεται να κλιμακώσουμε τη μάχη για να την ανατρέψουμε.

Λεάνδρος Μπόλαρης

“Οργανώνουμε τον επόμενο μεγάλο σταθμό”

Στο τέλος της μεγάλης διαδήλωσης στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας μαζί με τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη οργάνωσαν τη συμβολική δράση στο Άγαλμα Βενιζέλου "112 Δευτερόλεπτα για τους νεκρούς της Γάζας". Αντίστοιχη κινητοποίηση έγινε την ίδια ώρα και στην Αθήνα, στο Μοναστηράκι.

«Ο Παλαιστινιακός λαός κοιτάζει και παρακολουθεί όσα κάνετε για την Παλαιστίνη» ξεκίνησε τον χαιρετισμό του ο **Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε** από την Παλαιστινιακή Παροικία. «Σήμερα βρισκόμαστε εδώ για να τιμήσουμε τους νεκρούς της Παλαιστίνης υπό τον τίτλο “αφήστε τη Γάζα να θάψει τους νεκρούς της”». Αφορμή για αυτή τη δράση ήταν η ανάρτηση 112 πτωμάτων, όλα μέλη της ίδιας οικογένειας, από τα ερείπια ενός βομβαρδισμένου κτιρίου. Να τιμήσουμε τους νεκρούς μας κρατώντας σιγή 112 δευτερολέπτων. Σας ευχαριστούμε εκ μέρους όλου του Παλαιστινιακού λαού».

Μετά τα 112 δευτερόλεπτα σιγής, πήρε το λόγο ο **Γιάννης Σηφακάκης** εκ μέρους της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο: «Οι νεκροί της Γάζας είναι αθάνατοι. Ο λαός της Παλαιστίνης είναι έμπνευση για να συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη. Για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Σήμερα όπως και σε κάθε διαδήλωση, οι σημαίες της Παλαιστίνης κυματίζουν περήφανα, δείχνοντας ότι η πλειοψηφία του κόσμου στην Ελλάδα και παντού, είναι με την Παλαιστινιακή Αντίσταση, ενάντια στον Τραμπ, τον Νετανιάχου και τις κυβερνήσεις που συνεργάζονται μαζί τους».

Συνεχίζουμε! Προχτές η ελληνική κυβέρνηση υπέγραψε τη συμφωνία με το Ισραήλ για την Ασπίδα του Αχιλλέα σπαταλώντας πάνω από 3 δισεκατομμύρια ευρώ, την ώρα που αφήνουν μισθούς, συντάξεις, νοσοκομεία και σχολεία να διαλύονται. Οργανώνουμε το επόμενο μεγάλο ραντεβού του κινήματος σε όλο τον πλανήτη, την Διεθνή Μέρα Δράσης στις 10 Οκτώβρη. Από τις ΗΠΑ μέχρι την Αυστραλία -και εδώ- θα βγούμε στους δρόμους στο πλευρό της Παλαιστίνης».

Σ.Μ.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ 10 ΟΚΤΩΒΡΗ

Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Το Σάββατο 10 Οκτώβρη, εκατομμύρια άνθρωποι ετοιμάζονται να διαδηλώσουν σε όλον τον κόσμο απαιτώντας: Να μπει τέλος στην εθνοκάθαρση/γενοκτονία στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη, Λευτεριά στην Παλαιστίνη, να σταματήσουν οι πόλεμοι των ΗΠΑ και του Ισραήλ στο Ιράν και σε ολόκληρη τη Δυτική Ασία, να σταματήσει κάθε συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ, να μπει φραγμός στους εξοπλισμούς και τη στρατιωτικοποίηση. Κλείνουν τρία χρόνια από την «Πλημμύρα του Αλ Άκσα» και την εκκίνηση του γενοκτονικού πολέμου του Ισραήλ ενάντια στην Παλαιστίνη, αλλά η διεθνής μέρα δράσης στις 10 Οκτώβρη δεν είναι «επιτειακή».

Η απόφαση για τη Διεθνή Μέρα Δράσης πάρθηκε στις 20 Ιούνη στο Λονδίνο, όπου χιλιάδες ακτιβιστές/ριες από μια σειρά χώρες συμμετείχαν στη Διεθνή Διάσκεψη κατά του Πολέμου που οργάνωσε η «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο» της Βρετανίας με την υποστήριξη έντεκα μεγάλων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Εκπρόσωποι αντιπολεμικών κινήσεων, πρωτοβουλιών και συνδικάτων από 23 χώρες (Γερμανία, Αυστρία, Βέλγιο, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Κροατία, Δανία, Ισπανία, ΗΠΑ, Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ιταλία, Νορβηγία, Παλαιστίνη, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Ρωσία, Σερβία, Σουηδία, Ελβετία και Ουκρανία) αποφάσισαν να προχωρήσουν σε Διεθνή Μέρα Δράσης με μεγάλα συλλαλητήρια στις 10 Οκτώβρη. Στη στήριξη της διεθνούς απεργιακής μέρας δράσης που καλούν οι λιμενεργάτες (CGT-FNPD-Γαλλία, ΕΝΕΔΕΠ-Ελλάδα, LAB-Χώρα των Βάσκων, LIMAN-IS-Τουρκία, ODT-Μαρόκο, ORSA Port, USB-Ιταλία) στις 30 Οκτώβρη. Και σε κινητοποιήσεις κατά των εξοπλισμών και του милитарισμού στις 21-22 Νοεμβρίου.

Ανάμεσα στις διεθνείς οργανώσεις που στη συνέχεια ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και ήδη στηρίζουν τη Διεθνή Μέρα Δράσης στις 10/10 είναι οι World BEYOND War, Global Sumud Flotilla, Global Alliance for Palestine, Palestinian Youth Movement κ.α.

«Στις 10 Οκτωβρίου, βγαίνουμε στους δρόμους για να τιμήσουμε την επέτειο των τριών χρόνων από την έναρξη της γενοκτονίας που διαπράττει το Ισραήλ στη Γάζα» αναφέρει το Palestinian Youth Movement στην ανακοίνωσή του. «Οι λαοί του κόσμου στέκονται στο πλευρό της Γάζας, και εμείς δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε. Αυτή είναι μια μέρα για να ανανεώσουμε την αδιάκοπη δέσμευσή μας προς την Παλαιστίνη και τον λαό της. Η γενοκτονία πρέπει να σταματήσει. Δεν θα ησυχάσουμε μέχρι να παύσει η κατοχή του εδάφους και του ουρανού της Γάζας, μέχρι να αρθεί ο αποκλεισμός και μέχρι να παραπεμφθούν στη δικαιοσύνη όλοι οι εγκληματίες που έχουν στα χέρια τους το αίμα του λαού μας».

Στη Βρετανία, στις 10/10 θα πραγματοποιηθεί πανεθνικό συλλαλητήριο στο Λονδίνο με τον κόσμο από τις υπόλοιπες πόλεις ήδη να οργανώνει το κατέβασμά του με λεωφορεία. Οι οργανώσεις Palestinian Forum in Britain, Pa-

lestine Solidarity Campaign, Stop the War Coalition, Campaign for Nuclear Disarmament, Friends of Al-Aqsa, Muslim Association of Britain αναφέρουν στο κοινό τους κάλεσμα:

«Σχεδόν τρία χρόνια μετά την έναρξη της συνεχιζόμενης γενοκτονίας που διαπράττει το Ισραήλ στη Γάζα, οι Παλαιστίνιοι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν δολοφονίες, πείνα και εκτοπισμό... Σε ολόκληρη την κατεχόμενη Δυτική Όχθη, συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, η επέκταση των εποικισμών και η βία των εποίκων συνεχίζουν να εντείνονται... Πραγματική δράση σημαίνει αντιμετώπιση της ίδιας της συνενοχής της Βρετανίας. Αυτό σημαίνει τον τερματισμό του εμπορίου όπλων με το Ισραήλ, την αναστολή της στρατιωτικής και πληροφοριακής υποστήριξης, την παύση της υποστήριξης της κατοχής ή των εποικισμών από βρετανικές επιχειρήσεις, τράπεζες, πανεπιστήμια και φιλανθρωπικά ιδρύματα –ξεκινώντας με την απαγόρευση του εμπορίου που συνδέεται με την παράνομη κατοχή του Ισραήλ και την επιβολή ολοκληρωμένων κυρώσεων κατά του Ισραήλ... Το Σάββατο 10 Οκτωβρίου στις 12 το μεσημέρι, ελάτε μαζί μας στην εθνική πορεία στο κέντρο του Λονδίνου. Καλούμε τους πολίτες σε όλη τη χώρα να σταθούν ενωμένοι απαιτώντας δικαιοσύνη και το τέλος της βρετανικής συνενοχής».

Κινητοποιήσεις

Το φετινό καλοκαίρι στη Βρετανία ήταν γεμάτο από κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, ενάντια στις συνεχιζόμενες διώξεις κατά της Palestine Action και των χιλιάδων συμπαραστατών της αλλά και ενάντια στη στήριξη του Μπέρναμ στον πόλεμο των ΗΠΑ στο Ιράν –όπως η διαδήλωση στην αεροπορική βάση της RAF στις 15/8. Σε κοινή τους επιστολή πριν τον πρωθυπουργό του Ηνωμένου Βασιλείου, δέκα ηγέτες συνδικάτων που εκπροσωπούν περισσότερους από 2,3 εκατομμύρια εργαζόμενους απαιτούν ανάμεσα σε άλλα την ανάκληση της άδειας προς τις ΗΠΑ για τη χρήση των βάσεων τους στη Βρετανία στον πόλεμο στο Ιράν καλώντας τον «να αντιταχθεί ανοιχτά και ενεργά στον πόλεμο και να ανακαλέσει την έγκριση του Ηνωμένου Βασιλείου για τις αμερικανικές αεροπορικές επιδρομές από βρετανικά εδάφη».

Στην Ισπανία, σε ανακοίνωσή της η ισπανική συνομοσπονδία UGT (πέρσι το φθινόπωρο είχε κάλεσει σε γενική απεργία για την Παλαιστίνη) που συμμετείχε στη Διάσκεψη του Λονδίνου, ανακοίνωσε ότι θα στηρίξει τη Μέρα Δράσης στις 10/10: «Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να παραμείνει αδιάφορο απέναντι στη στρατιωτικοποίηση των οικονομιών και των κοινωνιών αλλά βάζοντας στο επίκεντρο της πολιτικής ατζέντας την υπεράσπιση της ειρήνης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της δημοκρατίας».

Σε πανεθνικό συλλαλητήριο στο Δουβλίνο καλεί στις 10/10 στην Ιρλανδία και η Ireland Palestinian Solidarity Campaign απαιτώντας στην αφίσα της «κυρώσεις τώρα» απέναντι στο Ισραήλ. Στην Αυστραλία, συλλαλητήρια θα

πραγματοποιηθούν την Κυριακή 11 Οκτώβρη σε δεκάδες σημεία σε όλη τη χώρα με τα μεγαλύτερα να αναμένονται στο Σίδνεϊ, τη Μελβούρνη, την Αδελαίδα, την Καμπέρα.

Στο Βερολίνο η συγκέντρωση στις 10/10 έχει καλεστεί στην Πύλη του Βραδεμβούργου: «Βγαίνουμε μαζί στους δρόμους για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης και για το τέλος της γερμανικής συνενοχής στη σιωνιστική γενοκτονία εναντίον των Παλαιστινίων στη Γάζα. Ζητάμε: Άμεσο τερματισμό της γερμανικής υποστήριξης προς τη γενοκτονία, το απαρχαίνι και την ισραηλινή κατοχή. Συνεπή τήρηση του διεθνούς δικαίου και υποστήριξη διεθνών νομικών μέτρων. Αποποινικοποίηση της αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη. Προστασία των παλαιστινιακών φωνών, συμβόλων και διαδηλώσεων. Ελευθερία, δικαιοσύνη και ίσα δικαιώματα για τους Παλαιστινίους» αναφέρει η ανακοίνωση των διοργανωτών που καλούν σε οργάνωση συγκεντρώσεων σε όλη τη χώρα.

Στη Γερμανία, το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έχει βρεθεί στην πρώτη γραμμή ενάντια στην σκλήρυνση της καταστολής που συνοδεύεται από απαγορεύσεις και ασφυκτικούς κανόνες τέλεσης συγκεντρώσεων, απαγορεύσεις συνθημάτων, μαζικές συλλήψεις και απειλή διακοπής ασύλου στους πρόσφυγες που συμμετέχουν στο κίνημα. Ταυτόχρονα, την εμφάνισή του έχει κάνει το κίνημα της νεολαίας ενάντια στο Rearm Europe και την υποχρεωτική στράτευση –με δεκάδες χιλιάδες μαθητές και νέους να βγαίνουν στους δρόμους και 6.000 νέους να έχουν ήδη υποβάλει αίτηση απαλλαγής από τη στρατιωτική θητεία. Ήδη υπάρχει πανευρωπαϊκό κάλεσμα για φοιτητικές απεργίες και διαδηλώσεις κατά της υποχρεωτικής στρατολόγησης στις 20 Νοεμβρίου –την προηγούμενη των ημερών δράσης κατά του милитарισμού και των εξοπλισμών στις 21-22/11.

«Ο Γιώργος Γώγος, γενικός γραμματέας της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ του Πειραιά στην Ελλάδα, περιέγραψε στη συγκέντρωση πώς οι εργαζόμενοι είχαν εμποδίσει πλοία μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων με στρατιωτικό εξοπλισμό που κατευθύνονταν προς το Ισραήλ, καθώς και ισραηλινά κρουαζιερόπλοια» ανέφερε στο ρεπορτάζ από τη διάσκεψη του Λονδίνου, το Socialist Worker.

«Οι εργαζόμενοι στη Γαλλία, την Ιταλία και την Ελλάδα που απεργούν ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα έθεσαν ένα πρότυπο για το είδος της δράσης που απαιτείται για να σταματήσει η πολεμική μηχανή. Ο αγώνας κατά του πολέμου και του ιμπεριαλισμού συνδέεται με τον αγώνα κατά του ρατσισμού. Όταν εξαπολύουν τα σκυλιά του πολέμου, εξαπολύουν και τα σκυλιά του ρατσισμού» δήλωσε στο Socialist Worker, ο Sean Vernell από το συνδικάτο UCU στο πλαίσιο της Διάσκεψης του Ιούνη, όπου συμμετείχαν ακτιβιστές από όλο τον κόσμο, μεταξύ αυτών ο Μουσταφά Μπαργκούτι, η Αμάρα Ενιά από το Κίνημα για τις Ζωές των Μαύρων στις ΗΠΑ, ο Γάλλος βουλευτής του LFI Ζερόμ Λεγκάβρ κ.α.

Γιώργος Πίπτας

Όχι κερδοσκοπία με τις Φοιτητικές Εστίες

Η στέγη και η φοιτητική ζωή συνδέονται άρρηκτα με την συστημική κρίση που έχει ενταθεί τα τελευταία χρόνια έχοντας ως κυβέρνηση την ΝΔ, τον μεγαλύτερο εχθρό του δημοσίου Πανεπιστημίου και της δημόσιας κατοικίας.

Για χιλιάδες φοιτητές/ριες που ξεκινάει φέτος το ταξίδι τους στο πανεπιστήμιο, η στέγασή τους στις πόλεις που πέρασαν φαντάζει έως και ανέφικτη καθώς τα ενοίκια έχουν εκτοξευθεί από 400 ευρώ στις επαρχίες μέχρι 550 ευρώ για μια γκαρσονιέρα στην Αθήνα. Σε μια περίοδο που οι εταιρείες και τα funds κλέβουν τα σπίτια των ανθρώπων, που τα Airbnb ανοίγουν το ένα μετά το άλλο για να εξυπηρετούν τους τουρίστες, το πρόβλημα για την κυβέρνηση είναι οι στεγαστικές καταλήψεις όπως η πρόσφατη απειλή για εκκένωση των Προσφυγικών. Η ανάγκη να διεκδικήσουμε δημόσια, δωρεάν στέγαση για όλους είναι πιο επιτακτική από ποτέ.

Ιδιωτικοποίηση

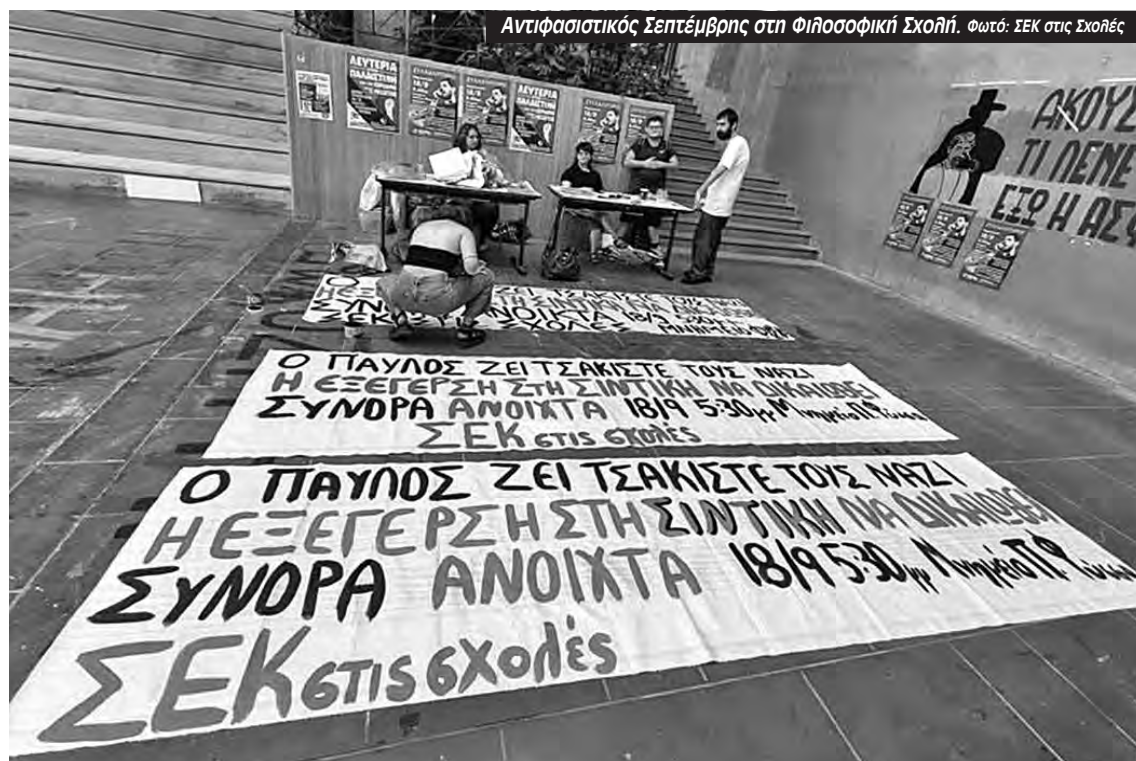
Ενώ η κατοικία βιώνει αυτή την επίθεση, οι φοιτητικές εστίες που για χρόνια το κίνημα είχε παλέψει για να είναι δημόσιες και δωρεάν μπαίνουν όλο και περισσότερο σε καθεστώς ιδιωτικοποίησης καθώς έχουμε ήδη την εφαρμογή ενοικίων σε πολλές απ' αυτές όπως στις εστίες του ΠΑΜΑΚ, του ΑΠΘ και του πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Τα "συμβολικά", όπως τα αποκαλούν, ενοίκια επιβάλλονται για να πετάξουν εκτός εστίων την πλειονότητα των φοιτητών, την ίδια ώρα που το Υπουργείο μας παρουσιάζει ως ανάπτυξη τις συμπράξεις που κάνει με τον ιδιωτικό τομέα, τις λεγόμενες ΣΔΙΤ και τις εργολαβίες για δήθεν ανέγερση νέων εστίων και δήθεν ανακαινίσεις. Στην πραγματικότητα δεν έχουμε δει τίποτα απ' αυτά να πραγματοποιούνται εδώ και χρόνια.

Ένα από τα παραδείγματα είναι η ΦΕΑ η οποία λειτουργούσε κανονικά και στέγαζε εκατοντάδες φοιτητές του κέντρου. Πρόσφατα αποφάσισαν να την κλείσουν για ανακαίνιση η οποία μάλιστα κοστίζει 80.000 ευρώ το δωμάτιο αναγκάζοντας όλους φοιτητές έμεναν εκεί να μετακομίσουν στην ΦΕΠΑ (που ήδη τα δωμάτια

της δεν επαρκούν για όλους φοιτητές έχουν ανάγκη) ή να βρουν μια ατομική λύση μένοντας σε ξενοδοχεία ή ακόμα και επιστρέφοντας στην πόλη τους ενώ δεν έχουν τελειώσει την σχολή τους. Πρόκειται για την απόλυτη κοροϊδία ότι τα δωμάτια θα κοστίσουν τόσα πολλά χρήματα και ότι θα παραδοθούν σε ένα φυσιολογικό χρονικό διάστημα. Το πιο πιθανό είναι να δούμε κι αυτήν την εστία να ρημάζει μέσα στα χρόνια όπως το κτίριο Β της ΦΕΠΑ ή να φτιαχτεί ένα πρόχειρο κτίριο που θα ζητάνε υπέρογκα ποσά για να μένεις εκεί. Επιπλέον, οι εστίες που ανακοινώθηκε ότι θα ανεγερθούν στο Πάρκο Πόλης των Άνω Λιοσίων για το ΠΑΔΑ είναι με ΣΔΙΤ, όπως αντίστοιχα οι εστίες στην Κρήτη που πίσω απ' αυτές βρίσκεται η κατασκευαστική εταιρεία Ακτορ. Ενώ αυτές οι εταιρείες πλουτίζουν μέσα στις εστίες, φοιτήτριες, φοιτητές και φοιτητά θα πρέπει να προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες με κανονισμούς που είναι εις βάρος τους όπως τα μηχανήματα ελέγχου εισόδου - εξόδου που τοποθετήθηκαν πρόσφατα στις ΦΕΠΑ και στο ΑΠΘ, η σταδιακή προσπάθεια φίμωσης των φοιτητών απαγορεύοντας μας να κολλήσουμε αφίσες και να κάνουμε παρέμβαση στους χώρους μας διακινώντας τις ίδιες μας.

Το φοιτητικό κίνημα όμως και οι αγώνες των οικότροφων φοιτητών ήταν, είναι και θα είναι ο μεγάλος τους αντίπαλος που αρνείται να δει την ζωή ως μια συναλλαγή, αρνείται να συμβιβάζεται με την εξαθλίωση και από την πρώτη στιγμή βγήκε μπροστά αντιμετωπίζοντας τις ιδεολογικές επιθέσεις, την καταστολή, τις απειλές ότι θα βρεθεί στον δρόμο αν δεν υπακούσει στα σχέδια τους, δείχνοντας ότι ο δρόμος είναι να τα πάρουμε όλα πίσω σήμερα χωρίς να περιμένουμε τις λύσεις να έρθουν από τα πάνω. Αυτόν τον δρόμο πρέπει να βαδίσουμε και φέτος για δημόσιες, δωρεάν, ελεύθερες εστίες, για Πανεπιστήμια των φοιτητών και των εργατών και όχι των διαγραφών και των κερδών.

Μαριάννα Σπυριδάκη,
φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας,
μέλος ΔΣ εστίων ΕΚΠΑ, Contraactivo EAAK

Ξεσηκώνουμε όλες τις Σχολές

Μετά το συλλαλητήριο της ΔΕΘ, οι φοιτήτριες και οι φοιτητές οργανώνουν τις επόμενες κινητοποιήσεις. Στις 18 Σεπτέμβρη οι σχολές θα διαδηλώσουν στο Κερατσίνι, στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τη Χρυσή Αυγή. Στις 30 Σεπτέμβρη, μέρα απεργίας των δασκάλων οι φοιτήτριες και φοιτητές του ΣΕΚ στις Σχολές βάζουν την πρόταση για την οργάνωση πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου.

Οι εξαγγελίες του Μητσοτάκη στη ΔΕΘ δεν περιείχαν καμία απολύτως δέσμευση για την ενίσχυση της δημόσιας Παιδείας και ιδιαίτερα των δημόσιων πανεπιστημίων. Αυτό επισημαίνει στην ανακοίνωσή της η ΠΟΣΔΕΠ. Όπως αναφέρει: «Δεν υπήρξε καμία αναφορά ούτε στη βελτίωση της αναλογίας ενεργών φοιτητών ανά μέλος ΔΕΠ ούτε σε αυξήσεις των αποδοχών των μελών ΔΕΠ, παρά τη σημαντική διαχρονική υποχώρηση της αγοραστικής τους δύναμης σε σχέση με άλλες κατηγορίες εργαζομένων».

Στη συνέχεια σημειώνει ότι: «Η Ελλάδα εξακολουθεί να υπολείπεται σημαντικά του ευρωπαϊκού μέσου όρου ως προς τις δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση ως ποσοστό του ΑΕΠ (3.3% έναντι 4.7% κατά μέσο όρο στην ΕΕ, κατατασσόμενη προτελευταία το 2023)».

Ενώ, στηλιτεύει το γεγονός ότι

η έμφαση το τελευταίο διάστημα δόθηκε στην «εσπευσμένη εξασφάλιση της λειτουργίας παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων (ΝΠΠΕ)», δηλαδή ότι έδωσαν τις άδειες άρον-άρον για να λειτουργήσουν τα ιδιωτικά. «Η ΠΟΣΔΕΠ θεωρεί ότι η αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης προϋποθέτει πρωτίστως ισχυρά και επαρκώς χρηματοδοτούμενα Δημόσια Πανεπιστήμια, με ανταγωνιστικές αποδοχές και επαρκές μόνιμο διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό», καταλήγει η ανακοίνωση.

Δυναμική

Τη μάχη μέσα στα πανεπιστήμια δίνουν οι φοιτητές και φοιτήτριες: «Στη διαδήλωση στη ΔΕΘ βρεθήκαμε και διαδηλώσαμε φοιτήτριες και φοιτητές από όλη τη χώρα», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ίρις Αρβανίτη**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας. «Από τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, το Βόλο, τα Γιάννενα και άλλες πόλεις της Ελλάδας, ήμασταν με τις πικέτες μας που έγραφαν "Κάτω η κυβέρνηση", τη μεγάλη παλαιστινιακή σημαία και τα συνθήματά μας για ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη θάλασσα.

Η τεράστια διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη δείχνει τη δυναμική που αυτή τη στιγμή υπάρχει παντού, τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας. Αυτή τη δυναμική πάμε να οργανώσουμε στα πανεπιστή-

μια, να δώσουμε την εικόνα της διαδήλωσης και να βάλουμε μπροστά τα επόμενα βήματα. Έχουμε μπει στον αντιφασιστικό Σεπτέμβρη. Φτιάξαμε πανό για να βάλουμε σε όλα τα σημεία της σχολής καλώντας στη διαδήλωση στο Κερατσίνι. Η επέτειος της δολοφονίας του Φύσσα θυμίζει τις εποχές που κυκλοφορούσαν τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής στις γειτονιές. Το φοβερό αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα που ακολούθησε τους έδωσε και τους έβαλε φυλακή. Τώρα φασίστες κάνουν ξανά την προσπάθεια να πιάνουν χώρο, αλλά εμείς θα τους διώξουμε ξανά από τις γειτονιές και τις σχολές μας.

Αυτήν την εβδομάδα σταθμός για εμάς είναι η εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στην έκθεση βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως. Θα γίνει παρουσίαση της νέας έκδοσης του βιβλίου για την ισλαμοφοβία και ομιλήτρια θα είναι η συμφοιτήτρια μας Αρίμπα Noure. Η ισλαμοφοβία είναι το εργαλείο της άρχουσας τάξης για να μας διχάζει, για να μας πείσει ότι ο εχθρός μας είναι στη Μέση Ανατολή και όχι ο Μητσοτάκης και ο Τραμπ που κάνουν πόλεμο εκεί. Είναι πολύ σημαντικό να είμαστε όλες, όλοι, όλα εκεί, να ενισχύσουμε και να οργανωθούμε στην επαναστατική Αριστερά που έχει αυτές τις ιδέες».

Σοφία Γαρμπή

Τεράστια κενά στα Σχολεία

Το άνοιγμα των σχολείων σε λίγες μέρες συνοδεύουν τα χιλιάδες κενά σε Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Σύλλογοι εκπαιδευτικών προχωράνε σε κινητοποιήσεις τις επόμενες μέρες απαιτώντας την άμεση κάλυψη των κενών, τις βελτιώσεις θέσεων νεο-διόριστων και αναπληρωτών, στήριξη της ειδικής αγωγής και μόνιμους μαζικούς διορισμούς.

Συνολικά, στην α' φάση της διαδικασίας προσλήψεων αναπληρωτών, έγιναν 29.908 προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ-ΕΒΠ. Πριν από τις προσλήψεις είχαν καταγραφεί 51.261 κενά. Άρα καλύφθηκε περίπου το 58% και 21.353 θέσεις παρέμειναν ακάλυπτες. Παρά τις επικοινωνιακές εξαγγελίες της κυβέρνησης για 30.000 προσλήψεις, οι ανάγκες έχουν καλυφθεί στο μισό.

Η κυβέρνηση πετά το μπαλάκι στις εκπαιδευτικούς. Λίγες μέρες πριν, η υπουργός της ΝΔ **Σοφία Βούλτεψη** δήλωσε σε εκπομπή του Ορεη προσλαμβάνονται τόσοι αναπληρωτές γιατί την 1η μέρα του σχολείου οι μισές εκπαιδευτικοί εμφανίζονται εγκυμονούσες. Πρόκειται για δήλωση-κραυγαλέο ψέμα γιατί οι άδειες εγκυμοσύνης και ανατροφής τεκνών ανά έτος δεν ξεπερνάνε τις μία με δύο χιλιάδες. Επιπλέον προσπαθεί να αντιστρέψει την πραγματικότητα. Ότι τα μειωμένα δικαιώματα των αναπληρωτών οδηγούν πολλές οικογένειες με εκπαιδευτικούς να περιμένουν τον διορισμό για να κάνουν παιδιά.

Σύλλογοι εκπαιδευτικών αυτή τη βδομάδα προχωράνε σε κινητοποιήσεις. Την Τρίτη 8 Σεπτέμβρη, όσο η Εργατική Αλληλεγγύη πηγαίνει στο τυπογραφείο, εκπαιδευτικοί των ΣΕΠΕ Α' Αθήνας συγκεντρώθηκαν στην ΔΙΠΕ Α' Αθήνας. Την Πέμπτη 10 Σεπτέμβρη, ο ΣΕΠΕ Μεσσηνίας καλεί σε κινητοποίηση διαμαρτυρίας στην ΔΙΠΕ Μεσσηνίας στις 12:30 το μεσημέρι με αίτημα να καλυφθούν άμεσα τα περισσότερα από 100 κενά στη Διεύθυνση.

Όχι στις διώξεις

Την Παρασκευή 4 Σεπτέμβρη δώδεκα εκπαιδευτικοί του 3ου Δημοτικού Σχολείου Ραφήνας παραπέμφθηκαν στο Πειθαρχικό Συμβούλιο με το ερώτημα της «δυστηκικής αργίας». 3ωρη στάση εργασίας κήρυξε η ΔΟΕ για τη συμμετοχή στη συγκέντρωση έξω από το Πειθαρχικό Συμβούλιο απαιτώντας παύση των πειθαρχικών διώξεων και πλήρη απαλλαγή των διωκόμενων.

«Οι συναδέλφιστές μας παραπέμπονται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, επειδή έπραξαν το αυτονόητο παιδαγωγικό τους καθήκον, υπερασπίστηκαν το δικαίωμα των μαθητών τους στη μόρφωση και διαμαρτυρήθηκαν για τις αντιεκπαιδευτικές συγχωνεύσεις τμημάτων και το στοίβαγμα των μαθητών τους, που έγιναν στο σχολείο τους ενώ είχε ξεκινήσει η σχολική χρονιά», γράφει μεταξύ άλλων ο **ΣΕΠΕ "Αλέξανδρος Δελμούζος"** στην ανακοίνωσή του.

«Η απόφαση της διοίκησης και του Υπουργείου να σύρουν τις συναδέλφισσες στο Πειθαρχικό με το ερώτημα της "δυστηκικής αργίας" αποτελεί μια άθλια μεθόδευση οικονομικής, επαγγελματικής και ηθικής εξόντωσης. Αποδεικνύεται περίτρανα αυτό που λέγαμε πριν ένα χρόνο στα τέλη Αυγούστου όταν ψηφίζοταν στη Βουλή το νέο πειθαρχικό δίκαιο των Δ.Υ., ότι δεν είναι ένα κανονιστικό πλαίσιο αλλά ένα όπλο μαζικής τρομοκράτησης που επιστρατεύουν το ΥΠΑΙΘΑ και η κυβέρνηση, προκειμένου να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου στα σχολεία και να τσακίσει κάθε εστία αντίστασης απέναντι στον σχεδιασμό της για παραπέρα εμπορευματοποίηση και κατηγοριοποίηση των σχολείων, απέναντι στις περικοπές και συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων. Άλλωστε είναι γνωστό πλέον ότι τα λεφτά για την Παιδεία και την Υγεία αποδίδονται στην ενίσχυση της πολεμικής οικονομίας.

Η επιβολή του καθεστώτος της δυστηκικής αργίας που στερεί βίαια από τον εκπαιδευτικό τη δουλειά του και το ψωμί της οικογένειάς του πριν καν δικαστεί συνιστά ευθεία παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας και θυμίζει μαύρες εποχές. Θέλουν να εξοντώσουν τις συναδέλφισσες παραδειγματικά για να φοβηθούν οι υπόλοιποι. Δεν θα τους περάσει!

Μπορούμε να τα καταφέρουμε από κοινού οι εκπαιδευτικοί, με τη στήριξη και των γονιών των μαθητών μας».

Να οργανώσουμε το απεργιακό κύμα

Εκινά ο γύρος γενικών συνελεύσεων στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το δίκτυο εκπαιδευτικών «η Τάξη μας» δίνει όλες του τις δυνάμεις για την οργάνωση των συνελεύσεων και την απεργιακή κλιμάκωση στα τέλη Σεπτέμβρη.

«Τα σχολεία ανοίγουν αλλά οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές/ριες βρίσκονται αντιμέτωποι με την πολιτική διάλυσης του δημόσιου σχολείου», γράφει μεταξύ άλλων η προκήρυξη του **Δικτύου Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας»**. «Ότι και να λέει η κυβέρνηση και η Ζαχαράκη η πραγματικότητα είναι ότι τα σχολεία ανοίγουν με τεράστια κενά. Μετά τις προσλήψεις αναπληρωτών/ριών εκπαιδευτικών στην α' φάση, παραμένουν 20.000 κενά σε Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση στην Παράλληλη Στήριξη.

Την ίδια στιγμή η στεγαστική κρίση χτυπά τους εκπαιδευτικούς. Κάμπινγκ διαφημίζουν τη φιλοξενία εκπαιδευτικών, δάσκαλοι και δασκάλες κοιμούνται σε αυτοκίνητα και σκηνές μέχρι να βρουν δωμάτιο στο οποίο θα μείνουν μέχρι να πεταχτούν έξω την περίοδο που ξεκινά η καλοκαιρινή σεζόν. Οι μισθοί καθηλωμένοι δεν φτάνουν ούτε μέχρι τα μισά του μήνα. Πολλοί εκπαιδευτικοί αναγκάζονται να κάνουν δύο και τρεις δουλειές για να τα βγάλουν πέρα. Οι μισθοί στους νεοδιόριστους είναι στα 815 ευρώ πιο χαμηλά και από τον βασικό μισθό στον ιδιωτικό τομέα.

Το εκπαιδευτικό κίνημα νικάει

Για να καταφέρουν να επιβάλλουν το σχολείο επιχείρηση, χρειάζονται την αξιολόγηση και την πειθάρχηση των εκπαιδευτικών. Μια εκστρατεία που η κυβέρνηση χρησιμοποίησε όλα τα μέσα για να την επιβάλλει, από την προπαγάνδα μέχρι την καταστολή και τις διώξεις. Όλη αυτή η επίθεση δεν περνάει. Το εκπαιδευτικό κίνημα του αγώνα και της βάσης νικάει. Η δικαίωση των νεοδιόριστων σε μια σειρά από περιοχές, τα πειθαρχικά που καταλήγουν στα σκουπίδια και η δικαίωση διωκόμενων όπως της **Χρύσας Χοτζόγλου** που επιστρέφει στο σχολείο μετά από ενάμιση χρόνο δυστηκικής αργίας δείχνουν που βρίσκεται πραγματικά η δύναμη. Οι νίκες αυτές μας δυναμώνουν και μας εμπνέουν για να τσακίσουμε αυτή την πολιτική και την ίδια την κυβέρνηση της φτώχειας, του πολέμου και του ρατσισμού. Η κυβέρνηση βρίσκει λεφτά για τις ασπίδες του Αχιλλέα και για χρηματοδότηση της γενοκτονίας στο κράτος του Ισραήλ αλλά για την Παιδεία και τους εκπαιδευτικούς έχει μόνο περικοπές και διώξεις.

Τώρα είναι η στιγμή για τους εκπαιδευτικούς να προχωρήσουμε άμεσα σε απεργιακή κινητοποίηση και άμεσα να προχωρήσουμε σε κλιμάκωση. Ενωμένοι και ενωμένες να αναγκάσουμε την ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ να προχωρήσουν σε απεργία στις 30 Σεπτέμβρη. Να την επεκτείνουμε σε 48ωρη απεργία με προοπτική κλιμάκωσης για να τα πάρουμε όλα πίσω. Να κερδίσουμε αυξήσεις στους μισθούς, μαζικούς διορισμούς, να τσακίσουμε την πολιτική της αξιολόγησης και της ιδιωτικοποίησης, κατηγοριοποίησης των σχολείων. Συνεχίζουμε την απεργία-αποχή από την αξιολόγηση και μαζικοποιούμε τις γενικές συνελεύσεις. Η απόφαση του συνεδρίου της ΔΟΕ για συνελεύσεις μέχρι 25 Σεπτέμβρη και απεργία στις 30/9 χρειάζεται να οργανωθεί σε κάθε Σύλλογο από τα κάτω. Να πάρουμε στα χέρια μας την οργάνωση του αγώνα, των συνελεύσεων, της απεργίας. Την ίδια πίεση μπορούμε να βάλουμε στην ΟΛΜΕ».

Σε Γενική Συνέλευση προχωρά ο ΣΕΠΕ Χανίων στις 23 Σεπτέμβρη. Όπως γράφει στην ανακοίνωσή της η **Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση**: «Ο μόνος δρόμος είναι ο αγώνας. Ο απεργιακός αγώνας με σχέδιο και διάρκεια, με συνελεύ-

ΤΕΤΑΡΤΗ
30
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Εμπρός για απεργία και κλιμάκωση!

Όλοι/ες στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων

- Δημόσια δωρεάν Παιδεία
- Αυξήσεις στους μισθούς
- Κάτω η αξιολόγηση
- Μαζικούς μόνιμους διορισμούς

η τάξη μας

Δίκτυο Εκπαιδευτικών του Συντονιστή Εργατικής Αντίστασης
Συμμετέχουμε στις Παράλληλες Κινήσεις Συντακτών
Επικοινωνία: 699 0455058, 697 2115314

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΡΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΒΟΡΙΑΗΣ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑΣ

Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ
Οργανώνουμε την 48ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ 14 και 15 Οκτώβρη

Ανοιχτή Σύσκεψη
Τρίτη 15 Σεπτέμβρη, 6μμ
στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας

σεις, κινητοποιήσεις, επιτροπές και συντονισμούς σωματείων. Για να πάρουμε επιτέλους την κατάσταση στα χέρια μας, να διεκδικήσουμε τη ζωή που αξίζει όχι μόνο για εμάς και τους μαθητές/τριές μας, αλλά και συνολικά για όλη την κοινωνία.

Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει όλοι και όλες να είμαστε στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΠΕ Χανίων την Τετάρτη 23/9, στις 6:30μμ στο 7ο ΔΣ, να συζητήσουμε όλα τα παραπάνω, να οργανώσουμε την απεργία που προτείνει η ΔΟΕ στις 30/9 και να την επεκτείνουμε σε 48ωρη, με προοπτική κλιμάκωσης. Ακόμα, με την έναρξη της σχολικής χρονιάς υπογράφουμε μαζικά σε όσα σχολεία υπηρετούμε την Απεργία-Αποχή από την ατομική αξιολόγηση και από τους μέντορες-συντονιστές και επίσης καταθέτουμε τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ για την εσωτερική αξιολόγηση. Γραφόμεστε-οργανωνόμαστε-συσπειρωνόμαστε στο σωματείο».

Σ.Γ.

Σύννορα ανοιχτά-όχι κολαστήρια

Συνέντευξη Τύπου για την εξέγερση των προσφύγων στη Σιντική έδωσε την Πέμπτη 3 Σεπτέμβρη η ΚΕΕΡΦΑ στην κεντρική αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας. Η κραυγή των εξεγερμένων για ελευθερία, κόντρα στη δολοφονική ρατσιστική πολιτική του Πλεύρη και όλης της κυβέρνησης, ήταν στο κέντρο των ομιλιών και των παρεμβάσεων.

Τη συνέντευξη άνοιξαν η ανατριχιαστική μαρτυρία της γιατρού **Αφροδίτης Σταμπουλή** για τις φριχτές συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων στη Σιντική μετά από πρόσφατη επίσκεψή της στο στρατόπεδο και ο φορτισμένος χαιρετισμός της **Μάγδας Φύσσα** (βλέπε διπλανή σελίδα).

«Θέλουμε να γίνουμε η φωνή των προσφύγων της Σιντικής, η φωνή της εξέγερσης που συνεχίζεται. Είναι μια καθημερινή κινητοποίηση η οποία αντιμετωπίζεται με τον πιο σκληρό και βάρβαρο τρόπο από τις δυνάμεις καταστολής με χημικά και χτυπήματα. Θέλουμε να μπει ένας τέλος στον ατέλειωτο βασανισμό χιλιάδων προσφύγων», είπε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, παρουσιάζοντας τους/τις ομιλητές/ριες.

Τη σκανδαλώδη ποινική μεταχείριση των προσφύγων ανέδειξε ο **Ηρακλής Πεκιαρίδης**, δικηγόρος προσφύγων της Σιντικής, περιγράφοντας όσα έγιναν μετά την προηγούμενη εξέγερση στο στρατόπεδο τον περασμένο Νοέμβρη. «Τότε, στο δικαστήριο που έγινε με την αυτόφωρη διαδικασία, προκύπτει και από τα πρακτικά της απόφασης, εμφανίστηκαν οι κατηγορούμενοι εμφανώς τालαιπωρημένοι, όπως φαινόταν από την ένδυσή τους. Ωστόσο, όταν οι ίδιοι κατά την απολογία τους προσπάθησαν να μιλήσουν για τις συνθήκες κράτησης, το δικαστήριο δεν τους το επέτρεψε. Μάλιστα, όταν και οι συνήγοροι προσπάθησαν να το αναδείξουν, διαρκώς διακόπτονταν από το δικαστήριο με αποτέλεσμα να καταδικαστούν και για τα δύο αδικήματα, τη φθορά και τη στάση, και επιβλήθηκε ποινή τριών ετών», είπε.

«Στη συνέχεια, τον Ιούνιο εκδικάστηκε σε δεύτερη βαθμό», συνέχισε. «Τότε ευτυχώς υπήρξε και μια κινητοποίηση από τη Συνέλευση Θεσσαλονίκης, τον Μαχαλά, με συγκεντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια. Από την υπεράσπιση αναδείξαμε το ζήτημα των συνθηκών, ήρθε μάλιστα ως μάρτυρας υπεράσπισης μια ερευνήτρια από το Κέντρο Εγκληματολογίας της Οξφόρδης που μελετά κέντρα κράτησης στην Ελλάδα.

Η ίδια η εισαγγελέας στην πρότα-

5/9, Το μπλόκ της ΚΕΕΡΦΑ στη ΔΕΘ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

σή της αποδέχτηκε τη συνθήκη με αποτέλεσμα να αναγνωριστεί το ελαφρυντικό των μη ταπεινών αιτίων και της μεγάλης ένδειας... Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθεί η ποινή για το αδίκημα της στάσης από τα δύο χρόνια στους 14 μήνες. Και ως προς τη φθορά πράγματος κοινού οφέλους, τη πτώση του φράχτη, θεωρήθηκε ότι δεν συνιστά πράγμα κοινού οφέλους γιατί και οι ίδιοι οι μάρτυρες αστυνομικοί επιβεβαίωσαν τις άθλιες συνθήκες κράτησης.

Φυλακές

Το σημαντικό είναι ότι ούτε στο δικαστήριο του Ιουνίου ούτε στο προχθεσινό υπήρξε ταυτοποίηση... Στηρίχθηκαν σε ένα βιντεοληπτικό υλικό το οποίο δεν προσκομίστηκε ποτέ και σε καταθέσεις αστυνομικών οι οποίοι τουβαλιάζοντας συνέλαβαν 30 ανθρώπους χωρίς να αποδίδουν συγκεκριμένα σε κανέναν συγκεκριμένες πράξεις... Παράγονται δηλαδή αυτή τη στιγμή μέσα από τη Σιντική ποινικοί εγκληματίες που από τη διοικητική κράτηση οδηγούνται στις σωφρονιστικές φυλακές. Και μάλιστα οι ίδιοι οι κρατούμενοι, όταν στο αυτόφωρο και από τους συνηγούς τους τους προτείνεται να δοθεί αναβολή, ζητούν να δικαστούν γιατί θέλουν να φύγουν από τη Σιντική και προτιμούν να βρεθούν σε σωφρονιστικό κατάστημα».

Με το ποίημα «Η μοιγιά» του Αλέκου Παναγούλη από την περίοδο της δικτατορίας ξεκίνησε την τοποθέτησή του ο **Κωστής Παπαϊωάννου**, διευθυντής του Σημείου για την μελέ-

3/9, Συνέντευξη Τύπου της ΚΕΕΡΦΑ στον ΔΣΑ. Φωτό: Λένα Βερέ

τη της ακροδεξιάς, τονίζοντας ότι «με έναν τρόπο που πολλές φορές μόνο η ιστορία μπορεί να τον ανακαλύψει, είναι σαν να είναι σε διάλογο με όσα φωνάζουν σήμερα οι εξεγερμένοι της Σιντικής».

«Ελεγχόμενη δομή προσωρινής φιλοξενίας αιτούντων άσυλο Σιντικής. Τί οργουελιανή γλώσσα για να αναφερθεί σε ένα χώρο στρατοπεδικής κράτησης», σχολίασε, κάνοντας την εκτίμηση πως «έχουμε σε εξέλιξη τον διαρκή εθισμό της εθνικής διοικητικής κουλτούρας, της κοινής γνώμης, των αρχών ασφαλείας, της δικαιοσύνης, σε μια πολιτική εγκλεισμού, σε μια σωφρονιστική καθολίκευση. Χωρίς καμιά πρόβλεψη ούτε για τις προδιαγραφές, ούτε για την έξοδο από εκεί.

Αυτό αποδεικνύει ότι η περίφημη "απομάκρυνση των παράνομων μεταναστών από τη χώρα" που είναι ο

διακηρυγμένος στόχος αποτελεί επίφαση. Αυτό που γίνεται αυτοσκοπός είναι η μακροχρόνια κράτηση σε τέτοιες συνθήκες. Μέρα με τη μέρα παγιώνεται η λειτουργία των χώρων εγκλεισμού σε καθεστώς απόλυτης νομικής, υγειονομικής και ανθρωπιστικής εξαίρεσης. Όλα αυτά οδηγούν με μαθηματική νομοτέλεια στην οδό της εξέγερσης και έτσι θα επιβεβαιωθεί εκ των υστέρων το δικαιολογημένο του εγκλεισμού τους. Δηλαδή κρατούνται, εξεγείρονται, άρα ήταν από την αρχή επικίνδυνοι».

«Οι συνθήκες στη Σιντική και σε αυτούς τους χώρους δεν είναι αστοχία, είναι επιλογή», συνέχισε, τονίζοντας πως «Τα στρατόπεδα, ειδικά στη σημερινή συγκυρία, είναι ένα πολύ μεγάλο πολιτικό στοιχείο για την κυβέρνηση. Ειδικά καθώς είναι στο δρόμο προς τις εκλογές και ειδικά καθώς η μόνη πίεση που δέχεται

είναι από τα δεξιά της, θα τζογάρει πάρα πολύ πολιτικό κεφάλαιο σε αυτά τα στρατόπεδα». Και κατέληξε:

«Αυτό που γίνεται στη Σιντική δεν είναι καθόλου άσχετο από την Πύλο. Είναι στάδια της ίδιας πολιτικής. Όσοι γλυτώνουν από την με πάση θυσία αποτροπή εισόδου είναι αυτοί των οποίων τα σώματα θα σωρεύονται υπό συνθήκες σαν αυτές που βλέπουμε στη Σιντική. Άρα η υποστήριξη στα αιτήματα αυτών των ανθρώπων είναι αυτονόητη όχι μόνο για τους ίδιους, αλλά γιατί τους υπερβαίνει κατά πολύ το διακύβευμα αυτής της ιστορίας. Πρέπει δηλαδή να σταθούμε δίπλα τους όχι μόνο γι' αυτούς αλλά και για όλα όσα διακυβούνται στην περίπτωσή τους».

Φαύλος κύκλος

«Η Σιντική είναι το αποτέλεσμα της λογικής της αυτοεκπληρούμενης προφητείας. Σας λέμε ότι είναι επικίνδυνοι, τους βάζουμε μέσα για λόγους πρόληψης, γίνονται επικίνδυνοι διοικητικά και ποινικά και άρα είναι επικίνδυνοι», είπε με τη σειρά του ο **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, διευθυντής του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες. «Είναι μια οργανωμένη προσπάθεια να οδηγήσουμε τους ανθρώπους στα άκρα και μετά να τους τιμωρήσουμε και να τους οδηγήσουμε σε έναν φαύλο κύκλο κράτησης».

Μετά από μια αναδρομή στο ξεκίνημα αυτής τη βαρβαρότητας και τις ευθύνες που βαραινούν όλα τα κυβερνητικά κόμματα, ο ίδιος έκφρασε τον φόβο ότι «Η κατάσταση θα χειροτερεύσει. Η Σιντική είναι ένα μικρό δείγμα. Θα γίνουν κι άλλα και οι άνθρωποι θα είναι σε διαρκή κράτηση... Είναι οργανωμένο σχέδιο που έχει ξεκινήσει από τη λογική της αποτροπής και που, επειδή τα έχουμε δοκιμάσει όλα, τα τελευταία βήματα θα είναι πάρα πολύ ακραία».

Για «καθεστώς εξαίρεσης» και στον νομικό χειρισμό της διοικητικής κράτησης από το πρωτοδικείο Σερρών, μίλησε ο **Βασίλης Κερασιώτης**, δικηγόρος προσφύγων της Σιντικής, καταθέτοντας την εμπειρία του από την άσκηση ένδικων μέσων για λογαριασμό κρατούμενων του στρατοπέδου. «Δεν ελέγχεται το παραμικρό στις συνθήκες κράτησης, δεν ελέγχεται αν είναι η διοικητική κράτηση το έσχατο μέσο και επίσης, δεν υπάρχει πρόσβαση του δικηγόρου να δει τους εντολείς του», είπε. «Είναι πρωτοφανές. Σε φυλακές υψίστης ασφαλείας μπορεί να μπει ένας δικηγόρος, στη Σιντική αν δεν επέμενε μπορεί και να μην έμπαινε».

για τους πρόσφυγες

Επισκεφτήκαμε τη δομή άτυπης κράτησης στο Κλειδί της Σιντικής ένα κλιμάκιο από την ΜΚΟ Άλμπατρος με επικεφαλής την Μαρία Τοπαλίδου και από μέλη της περιφερειακής παράταξης Αλλαγή στη Δυτική Μακεδονία. Δεν μπορούσαμε να πάμε σαν ομάδα αλληλέγγυων, έπρεπε να συνεργαστούμε με πιστοποιημένη ΜΚΟ η οποία πήρε άδεια εισόδου από το Υπουργείο. Έπρεπε να πάμε πράγματα που λείπουν, δηλαδή καλοκαιρινά αντρικά ρούχα, πετσέτες, παπούτσια και σεντόνια.

Με την είσοδό μας στη δομή είδαμε τους ανθρώπους κρεμασμένους στο συρματοπλέγμα που χωρίζει την περιοχή των κρατούμενων από την περιοχή των γραφείων και των υπηρεσιών της δομής να φωνάζουν Freedom και στη συνέχεια να δείχνουν τα χέρια τους και να τα ξύνουν. Είναι γνωστό ότι σε αυτά τα μέρη κυκλοφορεί ψώρα διότι δεν θεραπεύεται ποτέ όπως πρέπει ή και ψείρες.

Αυτό που κάνει εντύπωση είναι ότι πριν καλά καλά προλάβω να ακούσω και να τους πω ότι θα συζητήσουμε με τον γιατρό, βρέθηκαν δίπλα μου από τη μια μεριά ο αρχηγός του καμπ από το Υπουργείο Μετανάστευσης και από την άλλη ο αστυνομικός διευθυντής του καμπ από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, οι οποίοι με τρόπο ευγενικό αλλά που δεν σήκωνε αντίρρηση με απομάκρυναν. Δεν έπρεπε να ακούσω, δεν έπρεπε να απαντήσω “γιατί θα ξεσηκωθούν, γιατί δεν επιτρέπεται, γιατί είναι κρατούμενοι”. Άρα η πρώτη εντύπωση ως προς τα δικαιώματα αυτών των ανθρώπων είναι αποκαρδιωτική.

Επίσης αυτό που παρατηρεί κανείς μπαίνοντας είναι ότι δεν υπήρχε πουθενά κανένα στέγαστρο. Οι άνθρωποι κάθονταν στις σκιές των κοντέινερ τα οποία είναι κουτιά. Έχουν μια πόρτα και ένα παράθυρο, είναι το ένα δίπλα στο άλλο με κάποιους στενούς διαδρόμους ανάμεσά τους από τους οποίους ας πούμε ότι κυκλοφορεί ο αέρας και κάποιους ευρύτερους ανάμεσα στις σειρές των κοντέινερ.

Μας κάλεσαν στο γραφείο οι υπεύθυνοι για να συζητήσουμε τα θέματα, όπου λίγο πολύ παραδέχτηκαν ότι το φαγητό έρχεται μια φορά τη μέρα και δεν υπάρχουν ψυγεία, ότι οι κρατούμενοι όντως κάθονται όλη τη μέρα στον ήλιο και δεν έχουν τι να κάνουν, ότι οι τουαλέτες είναι 1 ανά 14 άτομα. Αλλά δεν μας είπαν ότι οι περισσότερες δεν λειτουργούν και οι κρατούμενοι πρέπει να πάνε εκεί με συνοδεία, ότι είναι πανβρώμικες, ότι βρίσκονται φίδια και τρωκτικά γύρω γύρω. Όπως πανβρώμικοι και ξεχειλισμένοι είναι οι κάδοι για τα σκουπίδια.

Θα μου πείτε, δεν κάνει αποκομιδή απορριμμάτων ο δήμος; Ο δήμος, και με το στόμα του προηγούμενου δημάρχου και ακόμα περισσότερο με το στόμα του νυν, έχει δηλώσει την απέχθειά του για το καμπ και τους κρατούμενους και άρα φαντάζομαι κάνει ό,τι λιγότερο μπορεί. Εφόσον ο νόμος επιβάλλει την αποκομιδή θα την κάνει, αλλά με τρόπο και με ρυθμό που κάθε άλλο παρά προσφέρει στην ευζωία των κατοίκων του καμπ.

Όταν θέσαμε το θέμα των ελεύθερων χώρων, ότι μπορούν να μετακινήσουν κάποια συρματοπλέγματα από αυτά που χωρίζουν διάφορες περιοχές μέσα στο καμπ ώστε να ανοίξουν χώροι έστω 5 επί 5 ώστε να μπορούν οι κρατούμενοι να παίξουν λίγη μπάλα, μας είπαν ότι απαγορεύεται από το Υπουργείο, ότι η κατασκευή είναι υποχρεωτική από το Υπουργείο, δεν μπορούν να μετακι-

Αφροδίτη Σταμπουλή

νήσουν τίποτα, υπάρχουν παντού κάμερες και θα το μάθουν στο Υπουργείο πριν μαθευτεί στην άλλη άκρη του καμπ.

Κατεύθυνση Υπουργείου

Αυτή και μόνο η πληροφορία μας έδωσε το μήνυμα ότι οι κακές συνθήκες δεν είναι ούτε ανεπάρκεια, ούτε αναποδιά των διοικούντων. Είναι κατεύθυνση από το ίδιο το Υπουργείο, από τον ίδιο τον υπουργό, ο οποίος όντως την επόμενη της τελευταίας εξέγερσης έκανε δηλώσεις ότι το Κλειδί είναι το πρότυπό μας για να μειωθούν οι ροές, και ιδιαίτερα από Αίγυπτο. Δηλαδή βασανίζει τους ανθρώπους, τους στερεί όλα τους τα δικαιώματα για να το μάθουν οι δικοί τους στη χώρα τους και να πάνουν να έρχονται.

Το γεγονός ότι έχουν ανάγκη από ρούχα, πετσέτες, σεντόνια σημαίνει ότι δεν έχουν ούτε από αυτά να τους δώσουν. Φυσικά δεν έχουν ούτε πλυντήρια για να τα πλένουν κάπως τακτικά, οι κρατούμενοι τα πλένουν μόνοι τους, τα απλώνουν στα σύρματα ώσπου να κουρελιαστούν. Να θυμηθούμε την ελεεινή εικόνα, όχι για τους ίδιους αλλά γι' αυτούς που τους έφεραν έτσι, των κρατούμενων της προσηγούμενης εξέγερσης που δικάστηκαν πρωτόδικα τον Νοέμβριο και σκισμένα μακό, όπως τους ξέβρασε η θάλασσα στην Κρήτη. Δεν τους είχαν δώσει τίποτα.

Τα κρεβάτια δεν επαρκούν και οι άνθρωποι κοιμούνται στο πάτωμα με κουβέρτες. Η δικαιολογία των διοικούντων ήταν όχι ότι δεν χωράνε και δεν έχουν θέση σε κοντέινερ, αλλά ότι πάνε εκεί γιατί εκεί είναι οι γνωστοί τους. Όχι γιατί χάλασε το κλιματιστικό και το μεν χειμώνα δεν αντέχεται το κρύο, το δε καλοκαίρι δεν αντέχεται η ζέση. Αλλά πώς να μην χαλάσει το κλιματιστικό όταν πρέπει να δροσίσει 15 ανθρώπους αντί για 8 ή 12.

Το θέμα της διατροφής το είπαμε, έχει καταγγελθεί από κρατούμενους σε βιντεάκι που διέρρευσε και κυκλοφόρησε μέσω Σουδάν, ότι το φαγητό είναι συνήθως λάχανο με τυρί ή ρύζι με ψαράκια. Συνδυάζεται με την παραδοχή ότι διανέμεται μια φορά τη μέρα (δεν νομίζω ότι αυτό λέει η σύμβαση της εταιρίας κέτερινγκ, κανονικά πρέπει να πηγαίνει τρία γεύματα) και ότι το παίρνουν οι κρατούμενοι και δεν υπάρχει ψυγείο να συντηρηθεί. Πέστε μου ποιος μπορεί μέσα στο κατακαλόκαιρο να φάει μεσημέρι-βράδυ ρύζι με ψαράκια και να φυλάξει και για πρωινό την επόμενη μέρα.

Αυτό που διαπιστώσαμε ήταν ότι κάθε πρόταση που κάναμε για να βελτιωθεί η διαβίωση των κρατούμενων απορρίπτονταν σαν περιττή ή ανέφικτη. Από την αρχή είπα ότι θέλω να δω το γιατρό, οι άνθρωποι ξύνονταν και ζητούσαν φάρμακα, και το ξαναζήτησα όταν φεύγαμε. Η απάντηση του διοικητή του Υπουργείου Μετανάστευσης ήταν ότι δεν μπορώ να δω το γιατρό, χρειάζεται ειδική άδεια από το Υπουργείο. Είχαμε άδεια για επίσκεψη αλλά αυτή ήταν μόνο για να φέρουμε πράγματα, για φανταστείτε. Και παρότι γιατρός η ίδια, δεν μπορούσα καν να δω τον συνάδελφο και να μιλήσω μαζί του.

Φυσικά το συμπέρασμα όλων μας ήταν ότι δεν υπήρχε γιατρός εκείνη την ώρα και οι πληροφορίες λένε ότι δεν υπάρχει σχεδόν ποτέ. Δεν ξέρω αν κάποιος επισκέπτεται κάποτε και με ποιους όρους. Και το συνδυάζουμε με την άλλη καταγγελία ότι για κάθε πόνο δίνεται παρακεταμόλη. Άρα το προσωπικό, κάποιος που ξέρει από φάρμακα, έχει ένα χώρο και δίνει παρακεταμόλη, πιθανόν και καμιά αλοιφή για τη φαγούρα. Αλλά όπως ξέρουμε, η θεραπεία των παρασίτων δεν γίνεται έτσι, γίνεται συστηματικά και μεθοδικά και σε όλους τους ενοίκους ενός κοντέινερ ταυτόχρονα για να σταματήσει να μεταδίδεται.

Επίσης υπάρχουν καταγγελίες και επαληθεύονται από αυτά που δεν είδαμε, ότι πρέπει να μαζευτούν 5-10 άρρωστοι και να μεταφερθούν από αστυνομικούς είτε στο Κέντρο Υγείας Σιδηροκάστρου είτε στο νοσοκομείο Σερρών με χειροπέδες. Με χειροπέδες ήταν και στη δίκη και δεν επιτρεπόταν να τους πλησιάσουμε και να τους μιλήσουμε το υπόλοιπο ακροατήριο εκτός από τους δικηγόρους τους. Οι οποίοι βέβαια είχαν οριστεί από το δικαστήριο και δεν ξέρω πόσο είχαν τη δυνατότητα μέσα σε δυο μέρες που πήραν προθεσμία για να περάσουν αυτόφωρο να ασχοληθούν εξονυχιστικά με την υπόθεση.

Ίσως γι' αυτό είχαμε αυτές τις βαριές καταδίκες. Παρότι η πρόταση της εισαγγελίας ήταν να απαλλαγούν για τη στάση και τις διακεκριμένες φθορές, καταδικάστηκαν για όλα τα αδικήματα.

Αφροδίτη Σταμπουλή, γιατρός

Δήλωση της Μάγδας Φύσσα

Χαιρετισμός της Μάγδας Φύσσα
στη συνέντευξη τύπου της
KEEPΦΑ στον ΔΣΑ για την εξέγερση στη Σιντική:

«Δεν κατάφερα δυστυχώς να είμαι σήμερα μαζί σας, όμως η καρδιά μου βρίσκεται δίπλα στους εξεγερμένους ανθρώπους που παλεύουν να βρουν ελπίδα μέσα στα κολαστήρια.

Σε ποιο "σημείο μηδέν" βρισκόμαστε, μέσα σε ποιο τούνελ που φέρνει μόνο σκοτάδι προχωράμε;

Άνθρωποι ξεριζώνονται από τα σπίτια και τις οικογένειες τους για μια καλύτερη ζωή και βρίσκονται φυλακισμένοι, πεινασμένοι και διψασμένοι, εκτεθειμένοι σε κάθε καιρικό φαινόμενο να τους τσιμπάνε έντομα και φίδια.

Διάβασα την επιστολή των μεταναστών από τη φυλακή της Σιντικής και ντράπηκα. Γράφουν ότι σκέφτονται να βάλουν τέλος στη ζωή τους, αυτοί που ρίσκαραν τα πάντα για ένα καλύτερο μέλλον. Ζητάνε έλεος, αναρωτιούνται τι αμάρτημα πληρώνουν. Ντρέπομαι για το σημείο που βρισκόμαστε.

Ντρέπομαι και οργίζομαι! Να μην αδιαφορήσουμε γι' αυτή την απανθρωπιά, να μην αφήσουμε τους ανθρώπους αυτούς μόνους και κάνουμε την αποτυχία μας μεγαλύτερη!

Δύναμη και κουράγιο σε εκείνους και σε όσους δε σταματούν να αγωνίζονται για ένα δικαιότερο κόσμο χωρίς βία, φασισμό και πόλεμο.

Σας ευχαριστώ».

Εκδήλωση στον Αγ. Παντελεήμονα

Από τα Πατήσια ως τη Σιντική και την Πύλο, STOP στους φασίστες και τον ρατσισμό

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Κυριακή 13 Σεπτέμβρη
6μμ - Πλατεία Αγ. Παντελεήμονα

ΟΜΗΛΗΤΕΣ/ΡΙΕΣ

Χουράμ Ματζίτ, θέμα φασιστικής επιθεσης στα Πατήσια

Άννα Καρλαύτη, προεδρος ΣΕΠΕ "Αθηνά"

Λευτέρης Παπαγιαννάκης, διευθυντής Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες

Ευτυχία Αναστασοπούλου, πληρεξούσια κάτοικος Κυψέλης από τα έργα του μετρό

Σοφία Γαρυπή, δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη, μέλος τοπικής ΚΕΕΡΦΑ

Θεατρική παράσταση 8ρόμου
"Η Ευθανασία της Φόλαινας - Πύλος 14/6/23"
από την Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών
"Δικαιοσύνη για την Πύλο"
θα προλογίσει ο συγγραφέας του έργου, Θανάσης Τριαρίδης

ΚΕΕΡΦΑ **ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ** **ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑ**

Επικοινωνία: τηλ 2103232871, 6952828964

“Έτσι θα συνεχίσουμε για να διώξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων”

Το απόγευμα του Σαββάτου 5/9, ο Μητσοτάκης ανέβαινε στο βήμα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, περιφρουρημένος από περισσότερους από 3μιση χιλιάδες αστυνομικούς. Η πόλη όμως ανήκε στους διαδηλωτές/ριες.

Δεκάδες χιλιάδες πλημμύρισαν τους δρόμους που οδηγούσαν στο Βελήδειο μαζίκοποιώντας όλες τις συγκεντρώσεις. Το συλλαλητήριο των εργατικών συνδικάτων στο Άγαλμα Βενιζέλου, του ΠΑΜΕ στη ΧΑΝΘ, των αγροτών στο Λευκό Πύργο, των συνταξιοδικών οργανώσεων στην Αγία Σοφία, του αντιεξουσιαστικού χώρου κι οργανώσεων στην Καμάρα.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης ξεκίνησε με προσυγκέντρωση στην Εγνατία και Αγ.Σοφίας και βάδισε προς τη συγκέντρωση των συνδικάτων μαζί με μια σειρά σωματεία, οργανώσεις, φοιτητικούς συλλόγους και συλλογικότητες της Αριστεράς.

Μαζί με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης βάδισαν τα σωματεία των νοσοκομειών ΓΝΑ Γεννηματάς, Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, ΓΝΘ Ιπποκράτειο, το Σωματείο Εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ, η ΟΣΥΟ και η Αυτόνομη Κίνηση Εφοριακών, η Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και το ΣΕΚ στις Σχολές.

Μαζί τους η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** με μια μεγάλη Παλαιστινιακή σημαία να προηγείται του μπλοκ και η **ΚΕΕΡΦΑ** αποτελούμενη από τις μετανάστριες Καθαρίστριες Σχολείων Δήμου Αθήνας, μέλη της κοινότητας Φιλιππινέζων KASAPI και της Κοινότητας Καμερούν και την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα». Αυτή η πολυεθνική εργατική συμμαχία αποτέλεσε ίσως από τα πιο δυναμικά μπλοκ της διαδήλωσης. Για ώρες τα συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση, τον ρατσισμό, τους φασίστες και αυτά της αλληλεγγύης με τον Παλαιστινιακό λαό δεν σταμάτησαν να ακούγονται, δίνοντας τον τόνο σε όλα τα κοντινά μπλοκ των σωματείων και συσπειρώνοντας πολλούς αγωνιστές/ριες που θέλησαν να βαδίσουν μαζί τους.

Η εικόνα των συνθημάτων στα πανό, όπως φαίνονταν από την εξέδρα του συλλαλητηρίου όταν παρατάχθηκε το μπλοκ του Συντονισμού στον χώρο, ήταν χαρακτηριστική του εύρους των διεκδικήσεων και των μαχών που συνδεθήκαν στη φετινή κινητοποίηση. «Δουλειές – Αυξήσεις – Όχι βόμβες», «Κάτω η κυβέρνηση του πολέμου, της φτώχειας, του ρατσισμού», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου – Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες», «Τα δικαιώματα των γυναικών είναι μάχη όλων των εργατών», «Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες».

Ανάμεσά τους δεκάδες ομοσπονδίες και σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα από όλη τη χώρα. Από τη φαρμακοβιομηχανία, την Ενέργεια, το Νερό, τα Πετρέλαια, τους δρόμους -με μια ιδιαίτερα μαζική και δυναμική παρουσία της ΠΟΕ ΟΤΑ- τις Συγκοινωνίες, τους δασκάλους/ες και τους κα-

θηγητές/ριες των σχολείων, τους εργαζόμενους του ΟΑΕΔ, τους μηχανικούς του δημοσίου, τους εργαζόμενους των υπουργείων και πολλούς ακόμα κλάδους, καθώς και Εργατικά Κέντρα μαζί με νομαρχιακά τμήματα της ΑΔΕΔΥ από μια σειρά περιοχές της χώρας.

«Στους δρόμους της Θεσσαλονίκης σήμερα, η εργατική τάξη και η νεολαία δίνουν την απάντηση στην κυβέρνηση των δολοφόνων» ξεκίνησε την ομιλία του ο **Γιάννης Κούτρας**, από το ΔΣ της Ένωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσσαλονίκης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων. «Οι υγειονομικοί ξεκινήσαμε χτες τον χορό των κινητοποιήσεων με μια μεγάλη διαδήλωση που ξεκίνησε από το Ιπποκράτειο κι έφτασε στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης. Σπάσαμε στην πράξη το παραμύθι της κυβέρνησης για το “καλύτερο ΕΣΥ όλων των εποχών”. Είμαστε εδώ για να διεκδικήσουμε λεφτά για τη δημόσια Υγεία, για την Παιδεία, για τις ανάγκες μας, όχι για εξοπλισμούς, πολέμους και αστυνομία. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε για να διώξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων. Σήμερα δίνουμε το στίγμα ότι οι δρόμοι της Θεσσαλονίκης ανήκουν στον κόσμο που παλεύει.

Οργανώνουμε τη συνέχεια. Δίνουμε τη μάχη για 48ωρη απεργία σε όλο το δημόσιο μέσα στον Οκτώβρη και να τη μετατρέψουμε σε πανεργατική απεργία. Ταυτόχρονα δίνουμε τη μάχη ενάντια στο φασισμό. Στις 18 Σεπτέμβρη, 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, διαδηλώνουμε για να μην αφήσουμε τους φασίστες να σηκώσουν ξανά κεφάλι. Θα διαδηλώσουμε και αντιπολεμικά ενάντια στην κυβέρνηση που τα δίνει όλα για τους εξοπλισμούς. Εμείς είμαστε με την Παλαιστίνη και στις 10 Οκτώβρη, τρία χρόνια από το ξεκίνημα της γενοκτονίας, πάμε για μια μεγάλη αντιπολεμική απεργία και συλλαλητήρια. Έτσι θα συνεχίσουμε, για να διώξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και να βάλουμε τέλος σε αυτό το σύστημα του ρατσισμού, του πολέμου και του κέρδους».

Οι παρουσίες των συνδικαλιστών στην εξέδρα δεν γλίτωσαν την κριτική των διαδηλωτών/ριών. Χαρακτηριστική η στιγμή που ήρθε η σειρά του δεξιού συνδικαλιστή της ΑΔΕΔΥ Πολυμερόπουλου να μιλήσει, γνωστό για τις δηλώσεις του ενάντια στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού και το κίνημα αλληλεγγύης. Το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» απλώθηκε στο μεγαλύτερο κομμάτι της συγκέντρωσης όση ώρα βρισκόταν στο βήμα.

Η διαδήλωση βάδισε στη λεωφόρο Νίκης και κατέληξε έξω από τη ΔΕΘ, όπως είχαν κάνει νωρίτερα και οι υπόλοιπες συγκεντρώσεις. Επιστρέφοντας στο Άγαλμα Βενιζέλου, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, οργάνωσαν τη συμβολική δράση “112 Δευτερόλεπτα για τους νεκρούς της Γάζας”. Αντίστοιχη δράση έγινε στο Μοναστηράκι στην Αθήνα.

Στέλιος Μιχαηλίδης

5/9, Διαδήλωση στη ΔΕΘ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η ΚΕΕΡΦΑ και τα μέλη της είναι φίλοι της οργάνωσής μας. Έτσι, είπαμε θα πάμε να συμμετέχουμε μαζί τους στη διαδήλωση. Διαδηλώνουμε ενωμένους ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Τον Μάιο στο τέλος μιας εκδήλωσης που οργανώναμε κάποιοι άνθρωποι χτύπησαν τον πρόεδρο της οργάνωσής μας και μας είπαν να φύγουμε από τη χώρα γιατί δεν ανήκουμε εδώ. Λένε ότι δεν υπάρχει πια ρατσισμός αλλά δεν ισχύει αυτό. Υπάρχει ακόμα και βρίσκεται στην ίδια την κυβέρνηση. Ελπίζω ότι η κυβέρνηση θα αλλάξει και οι μετανάστες και προσφύγες θα έχουμε μια καλύτερη ζωή.

Ορόρα, γενική γραμματέας κοινότητας Φιλιπινέζων KASAPI

Διαδηλώνουμε γιατί δεν είναι ζωή αυτή που ζούμε. Οι άνθρωποι δεν έχουν δικαιώματα. Μας στερούν τη δυνατότητα να πιάσουμε δουλειά. Χωρίς δουλειά δεν μπορούμε να ζήσουμε τα παιδιά μας. Βλέπουμε την ακρίβεια συνεχώς να ανεβαίνει και την κυβέρνηση να δίνει λεφτά στο Ισραήλ.

Θέλουν να κάνουν σε όλο τον κόσμο αυτό που κάνουν στην Παλαιστίνη. Κι εκεί είναι άνθρωποι όπως κι εμείς. Κι αυτοί κι εμείς θέλουμε ελευθερία και να μπορούμε να ζήσουμε με δικαιώματα και αξιοπρέπεια. Είμαστε με την ΚΕΕΡΦΑ επειδή βλέπουμε ότι αυτό που παλεύει είναι η ενότητα των ανθρώπων. Μαζί έχουμε τη δύναμη. Αυτό προσπαθούμε να αναδείξουμε σήμερα εδώ.

Ντολός, κοινότητα Καμερούν

Διαδηλώνουμε για να ξεκαθαρίσουμε ότι το νερό πρέπει να είναι σε δημόσιο έλεγχο. Με το νομοσχέδιο που πρόσφατα κατέβασε η κυβέρνηση, δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης, που ανήκουν στην τοπική κοινότητα, ανήκουν στην τοπική αυτοδιοίκηση, συγχωνεύονται και ιδιωτικοποιούνται δια της πλάγιας μέσω της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Κάθε παραχώρηση εκεί είναι παραχώρηση του δημόσιου κοινωνικού αγαθού στους ιδιώτες.

Κοιτάνε λοιπόν να καταργήσουν τις ΔΕΥΑ, τις δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης στην περιφέρεια και να τις ενσωματώσουν στο αμάξι των πολυεθνικών ιδιωτών, στην κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης του νερού. Εμείς σίγουρα θα συνεχίσουμε τους αγώνες μας σε όλη την Ελλάδα. Θα συνεχίσουμε να ενημερώνουμε όλο τον κόσμο ότι το νερό δεν πωλείται. Είναι δημόσιο κοινωνικό αγαθό και πρέπει να έχει πρόσβαση και ο τελευταίος πολίτης.

Έχουμε μεγάλη συμμετοχή σήμερα. Έχουμε έρθει από όλη τη χώρα και πιστεύουμε ότι μπορούμε να καταφέρουμε πράγματα. Πρέπει να κινητοποιήσουμε και να ευαισθητοποιήσουμε όлон τον κόσμο για το νερό. Είναι παρουσία των πολιτών. Να μην γίνει περιουσιακό όφελος των ομιλών.

Αχιλλέας Μητράκος, αντιπρόεδρος Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΔΕΥΑ

Διαδηλώνουμε ενάντια στην πολιτική της απολιγνιτοποίησης. Μια πολιτική η οποία έχει μαραζώσει τη Δυτική Μακεδονία. Έχει στείλει στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους. Κλείνοντας και οι τελευταίες λιγνιτικές μονάδες, οι εναπομείναντες εργαζόμενοι στη Δυτική Μακεδονία θα δουν και αυτοί την πόρτα της ανεργίας. Διεκδικούμε την παράταση των λιγνιτικών μονάδων με προτεραιότητα την Πτολεμαίδα 5, τον πιο σύγχρονο λιγνιτικό σταθμό, τον μοναδικό που μπορεί να μας παρέχει ενεργειακή ασφάλεια και επάρκεια.

Βασίλης Ιωάννης, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων ΔΕΗ Σπάρτακος

Είμαι εδώ σήμερα για να φωνάξω “Λευτεριά στην Παλαιστίνη” και “Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες”. Στεκόμαστε στο πλευρό όσων βρίσκονται φυλακισμένοι στα καμπς και διεκδικούμε να δώσουν χαρτιά και δικαιώματα σε όλες και όλους. Είμαστε εδώ με εργαζόμενους από όλη την Ελλάδα γιατί έτσι θα νικήσουμε.

Αντί Λαχτάρ, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα»

Εργαζόμαστε στον δήμο Αθηναίων, είμαστε καθαρίστριες που μας δώξεαν από τη δουλειά μας στα σχολεία με το νόμο του Βορίδη επειδή δεν έχουμε την ελληνική ιθαγένεια.

Παλεύουμε για τα δικαιώματά μας. Είμαστε εργάτριες. Διεκδικούμε να παραμείνουμε στη δουλειά μας όπως το κάνουμε εδώ και 30 χρόνια.

Λίνττα Μπούζι, σχολική καθαρίστρια δήμου Αθήνας

Παλεύουμε για την αξιοπρέπιά μας. Αγαπάμε τον τόπο μας, ημεδαποί και αλλοδαποί, χωρίς διακρίσεις. Μαζί παλεύουμε για την αξιοπρέπεια μας καθημερινά. Την ίδια ώρα ο πρωθυπουργός αυτά που λέει είναι πυροτεχνήματα της τελευταίας στιγμής. Προσπαθεί να πιαστεί από την καρέκλα του και να παραμείνει στην εξουσία. Στην εξουσία πρέπει να είναι μόνο ο λαός, κανένας άλλος. Κάναμε μια μεγάλη απεργία τον Απρίλη αλλά πρέπει να συνεχίσουμε. Ο αγώνας να είναι καθημερινός, σε όποιο μετερίζι κι αν βρισκόμαστε. Και με απεργίες και με συζητήσεις και με κάθε είδους αντίσταση. Είμαι εργαζόμενη στο δήμο 31 χρόνια και την τελευταία δεκαετία έχουμε φτάσει στα όριά μας. Δεν μπορούμε να συστηρίσουμε τις οικογένειές μας.

Βίκυ, εργαζόμενη στο Δήμο Νίκαιας – Ρέντη

Διεκδικούμε συλλογικές συμβάσεις, πλήρη απασχόληση για όλους, αξιοπρεπείς μισθούς. Η τρίωρη απασχόληση με μισθούς 300 και 500 ευρώ δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στα οικονομικά προβλήματά μας. Το σωματείο μας είναι δύναμη. Έχουμε παραβρεθεί σε όλες τις κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ και στα συλλαλητήρια στην Αθήνα. Η φωνή μας ακούγεται παντού, και διεκδικούμε τ' αυτονόητα. Θα συνεχίσουμε με κινητοποίηση στην έναρξη της σχολικής χρονιάς όπως αποφασίσαμε σήμερα σε σύσκεψη στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Αναστασία Κεχαγιά, πρόεδρος Σωματείου Καθαριστριών Δήμου Πέλλας Γιαντισών

Το βασικό αίτημα που αφορά όλους τους εργαζόμενους, όχι μόνο εμάς του ΟΑΣΘ, είναι φυσικά η υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Από την περίοδο των Μνημονίων συμβάσεις εργασίας δεν υπάρχουν παρότι σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση το μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζομένων έχουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Μόνο μέσα από αυτές θα μπορέσουν οι εργαζόμενοι να αποκτήσουν περισσότερα δικαιώματα και καλύτερους μισθούς. Λέγαμε κάποτε ότι ο μισθός έφτανε για 25 μέρες. Τώρα πλέον δεν φτάνει ούτε για 15. Να υπογραφούν συμβάσεις εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς και με καλύτερες συνθήκες δουλειάς.

Γιάννης Δήμκας, πρόεδρος Συνδικάτου Εργαζομένων ΟΑΣΘ

5/9, Συλλαλητήριο συνδικάτων στο άγαλμα Βενιζέλου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Έχουμε έρθει από διάφορες περιοχές της Ελλάδας για να διαδηλώσουμε γιατί η ΑΑΔΕ έχει γίνει το μοντέλο της διά

Σύνορα ανοιχτά

Συνέχεια από τη σελ. 8

«Αν έχουμε ένα καθεστώς εξαίρεσης που νομιμοποιείται και από τη διοικητική δικαιοσύνη, καταλαβαίνουμε ότι τα πράγματα χειροτερεύουν», συνέχισε, μιλώντας για πλήρη αποτυχία στην μεταναστευτική πολιτική. «Χτες διάβαζα ότι 93 άτομα έχουν ταυτοποιηθεί και πρόκειται να απελαθούν από τη Σιντική. Αν ισχύει, έχει ιδιαίτερη σημασία να τονιστεί ότι αυτό έλαβε χώρα μετά από 12 μήνες τουλάχιστον διοικητικής κράτησης και πιθανόν υπό το βάρος αυτών των εξελίξεων».

«Για ποιο λόγο με κρατάνε αν δεν μπορούν να με επιστρέψουν στο Αφγανιστάν; Θέλω την ελευθερία μου. Εγώ αποφάσισα να τελειώσω τη ζωή μου. Θέλω την ελευθερία μου, θέλω το δικιο μου» ήταν το συγκλονιστικό ηχητικό μήνυμα ενός εκ κρατουμένων στο στρατόπεδο της Κορίθου που έχουν προχωρήσει σε απεργία πείνας.

Για την περίπτωση του και για ακόμα είκοσι κρατούμενους από το Αφγανιστάν μίλησε η **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρος επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου και προσφύγων από την Κόρινθο, λέγοντας πως «υπάρχει αντιφατική στάση της δικαστικής εξουσίας. Από τη μια η Επιτροπή Προσφυγών έκρινε ότι δεν μπορεί να επιστραφεί στο Αφγανιστάν καθώς είναι Χαζαρά και από την άλλη ο φυσικός δικαστής, μετά από αντιρρήσεις που καταθέσαμε, έκρινε ότι υπάρχει συζήτηση με τους Ταλιμπάν στην Ευρώπη και κάποια στιγμή μπορεί να επιστραφούν πίσω οπότε ας τους κρατήσουν. Είναι μια κατάσταση που αγγίζει τα όρια της παράνοιας».

Νέες ρατσιστικές επιθέσεις από φασιστοειδή όπως αυτή στα Πατήσια κατήγγειλε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», τονίζοντας ότι είναι αποτέλεσμα της στοχοποίησης των προσφύγων και των μεταναστών από την κυβέρνηση. «Μέρα παρά μέρα ξανά πλέον είμαστε στα αστυνομικά τμήματα ρατσιστικής βίας για καταγγελίες. Για μένα όταν ένας υπουργός, ένας βουλευτής μιλά κατά των μεταναστών, ανοίγουν πόρτες για επιθέσεις. Ακόμα και ανθρώπους με 30 και 40 χρόνια εδώ που έχουν σηκώσει όλο το βάρος από χωράφια και εργοστάσια μέχρι θάλασσες, τους λένε "λαθραίους". Θα είμαστε παντού ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό».

«Η στήριξη μας στους πρόσφυγες θα δοθεί απλόχερα από όλο το εργατικό και φοιτητικό κίνημα, από το κίνημα αλληλεγγύης. Πρέπει να κλείσουν τα στρατόπεδα του θανάτου, να ανοίξουν τα σύνορα, να γίνει η δίκη των δολοφόνων της Πύλου στο Ναυτοδικείο. Δεν θα δεχτούμε περισσότερο θάνατο στα Τέμπη, την Πύλο, τη Γάζα, τις Βιολάντες, το Ελληνικό. Οι ζωές των μεταναστών μετράνε. Να τελειώνουμε με την κυβέρνηση που ανοίγει το δρόμο στους φασίστες. Ο Πλεύρης και οι ομογάλακτοί του θα πεταχτούν στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας», έκλεισε ο Π. Κωνσταντίνου.

Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης διαβάστηκε η 3η ανοιχτή επιστολή των εξεγερμένων της Σιντικής και έγινε κάλεσμα στα επόμενα αγωνιστικά ραντεβού του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος: Στη ΔΕΘ στις 5/9, στα Πατήσια και την πλατεία Αγίου Παντελεήμονα στις 6 και 13/9 αντίστοιχα, στο Κερατσίνι στις 18/9 στο μνημείο του Παύλου Φύσσα. Η συνέντευξη Τύπου μεταδόθηκε ζωντανά από το OmniaTV.

Δείτε την στον σύνδεσμο:
<https://video.omniatv.com/w/1f5XN9TLTJ15BpvugwxcGR>.

Λένα Βερδὲ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΣΤΟΠ στους φασίστες

Με ανοιχτή εκδήλωση την Κυριακή 13 Σεπτεμβρη στις 6μμ στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονα συνεχίζουν η ΚΕΕΡΦΑ και η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» τη μάχη ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις στην περιοχή. Κόντρα τόσο στα ορφανά της Χρυσής Αυγής που προσπαθούν να σηκώσουν ξανά κεφάλι, όσο και στην κυβέρνηση των Πλεύρηδων που τους ανοίγει το δρόμο, το μήνυμα της εκδήλωσης είναι: «Από τα Πατήσια ως τη Σιντική και την Πύλο, stop στους φασίστες και τον ρατσισμό».

Για το τελευταίο ρατσιστικό χτύπημα φασιστοειδούς σε βάρος δυο μεταναστών εργατών από το Πακιστάν πριν λίγες μέρες, η πρώτη απάντηση δόθηκε με διαδήλωση την Κυριακή 6/9. Ντόπιοι και μετανάστες εργάτες και νεολαίοι που ζουν στην περιοχή των Πατησίων, ανάμεσά τους τα δύο θύματα της επίθεσης, βάδισαν ενωτικά και δυναμικά στους δρόμους με συνθήματα όπως "Ποτέ ξανά φασισμός", "Νομιμοποιήστε τους μετανάστες, σύνορα ανοιχτά για όλους τους εργάτες", "Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί", "Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι", "Λευτεριά στην Παλαιστίνη".

Η συγκέντρωση έγινε στο Πάρκο Φιξ και ακολούθησε πορεία στο σημείο της επίθεσης. Η ανταπόκριση από τη γειτονιά ήταν μεγάλη. Χαιρετισμό έκαναν ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την Ανατρεπτική Συμμαχία, η **Δέσποινα Αλεβυζάκη**, δημοτική σύμβουλος Αθήνας με την Ανοιχτή Πόλη και ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας "Η Ενότητα".

«Τα φασιστικά κρούσματα δεν σταματούν», είπε η Δ. Αλεβυζάκη. «Όσοι είμαστε ταγμένοι στην πλευρά των θυμάτων, ο καθένας μας πρέπει να βοηθάει ώστε οι φωνές του μίσους, της

6/9, Αντιφασιστική διαδήλωση στα Πατήσια. Φωτό: Λένα Βερδὲ

μισαλλοδοξίας, του ρατσισμού να μην έχουν θέση στην κοινωνία μας. Πολύ περισσότερο όταν μέσα από το δημόσιο λόγο είτε ενός δημοτικού συμβούλου που έχουμε παράδειγμα στην Αθήνα, είτε ενός υπουργού που επίσης έχουμε παραδείγματα στην κυβέρνηση, οξύνουν τις καταστάσεις. Για μας το θέμα Χρυσή Αυγή δεν έχει κλείσει, θα παλεύουμε μέχρι να σταματήσει να υπάρχει. Σε αυτόν τον αγώνα είμαστε μαζί και δεν θα σταματήσουμε μέχρι να νικήσουμε».

Εμπειρία

«Έχουμε μεγάλη εμπειρία από τις μάχες ενάντια στους φασίστες», είπε ο Τζ. Ασλάμ. «Οι μετανάστες πρέπει να έχουν σεβασμό, όχι μίσος, είμαστε εργάτες. Κάναμε μήνυση και απαιτούμε να συλληφθεί ο δράστης. Αλλά συνεχίζουμε στο δρόμο, όπως το 2010-11. Αν δεν είχαμε δώσει πολιτική μάχη, δεν θα τους είχαμε στείλει στις φυλακές. Οι φασίστες που χτυπούν μετανάστες η θέση τους είναι στη φυλακή. Με αγώνα θα νικήσουμε».

«Χτες διαδηλώσαμε χιλιάδες στη Θεσσαλονίκη ενάντια στην κυβέρνηση της ακρίβειας, της φτώχειας, της ανεργίας που διαλύει το σύστημα Υγείας και τα σχολεία, παίζοντας με τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο το χαρτί του ρατσισμού», είπε ο Π. Κωνσταντίνου. «Ο Πλεύρης και η κυβέρνηση του με όλο το χυδαίο ρατσισμό τους

καλύπτουν το έγκλημα της Πύλου με τους 600 πνιγμένους πρόσφυγες, κλείνουν τα σύνορα και βασανίζουν κόσμο στα στρατόπεδα όπως στη Σιντική».

Αυτή η πολιτική οπλίζει το χέρι κάθε φασίστα. Δεν θα τους περάσει. Σε αυτές τις γειτονιές οργανώθηκε το μεγάλο αντιφασιστικό κίνημα που έστειλε τη Χρυσή Αυγή στη φυλακή. Είναι γειτονιές αντίστασης», τόνισε και κάλεσε στην εκδήλωση στις 13/9 και στη μεγάλη αντιρατσιστική - αντιφασιστική διαδήλωση στις 18 Σεπτεμβρη στο Κερατσίνι για τα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Την εκδήλωση της Κυριακής θα ανοίξουν ο **Χουράμ Ματζίτ**, θύμα της φασιστικής επίθεσης στα Πατήσια, η **Άννα Καρλαύτη**, πρόεδρος του ΣΕΠΕ «Η Αθηνά», ο **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, διευθυντής του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, η **Ευτυχία Αναστασοπούλου**, πληγείσα κάτοικος Κυψέλης από τα έργα του ΜΕΤΡΟ και η **Σοφία Γαρμπή**, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη και μέλος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ.

Η εκδήλωση θα πλαισιωθεί από την θεατρική παράσταση «**Η ευθανασία της φάλαινας – Πύλος 14/6/23**» από την Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών "Δικαιοσύνη για την Πύλο". Θα προλογίσει ο συγγραφέας του έργου **Θανάσης Τριαρίδης**.

Λ.Β.

Προφυλάκιση χωρίς στοιχεία

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Γνωστοποιήθηκε τις προηγούμενες μέρες η εισαγγελική πρόταση σχετικά με την προσφυγή εναντίον του εντάλματος προσωρινής κράτησης της κατηγορούμενης για την υπόθεση Marfin, που προφυλάκιστηκε χωρίς η ανακρίτρια και ο εισαγγελέας που την αποφάσισαν να λάβουν υπ όψη τους το απαλλακτικό δεδικασμένο του 2022, την ομολογημένη από τη ΔΕΕ/ΕΛΑΣ έλλειψη ταυτοποίησης της με το πρόσωπο που εικονίζεται ως ύποπτο και την τεράστια καταστροφή στη ζωή της ίδιας και της πεντάχρονης κόρης της που προξενείται.

Η εισαγγελική πρόταση είναι απορριπτική για την προσφυγή, κάτι που ήταν αναμενόμενο αφού επιλογές ανωτέρων της είναι εκείνες που έχουν αναλάβει την νομική ευθύνη για την ανάσυρση της δικογραφίας και την άσκηση της ποινικής δίωξης.

Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη εισαγγελέας είναι η πρώτη αρμόδια λειτουργός η οποία επιχειρεί να απαντήσει με αξιώσεις στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν το πράττει με επιτυχία. Η προσπάθειά της να δικαιολογήσει την παραβίαση του δεδικασμένου με την ανάσυρση της δικογραφίας επικαλούμενη ότι στη νέα έκθεση της ΔΕΕ 2026 έχουν χρησιμοποιηθεί περισσότερες φωτογραφίες από ότι σε εκείνη του 2022 (κάτι που δεν ισχύει αφού οι ίδιες φωτογραφίες είχαν εξετασθεί και τότε) δεν ανατρέπει το αποτέλεσμα της εγκυρότερης κατά την εισαγγελέα έρευνας αφού και αυτή καταλήγει και πάλι στο συμπέρασμα «limited support same» που σημαίνει περιορισμένη στήριξη ομοιότητας άρα όχι ταυτοποίηση. Όλα αυτά απαντήθηκαν αναλυτικά με

υπόμνημα που κατατέθηκε στις 2.9.2026 υπ όψη του Συμβουλίου.

Η προσφυγή λοιπόν θα κριθεί από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών τις επόμενες εβδομάδες. Η εντολίδα μου, που κρατείται στον Κορυδαλλό χωρίς αποδείξεις και κατά παράβαση του δεδικασμένου αναμένει την τελική κρίση. Και προτίθεται να εξαντλήσει κάθε νόμιμο μέσο για την υπεράσπισή της.

Ελπίζω αποκλειστικό κριτήριο να είναι τα – ανύπαρκτα για την εντολίδα μου – στοιχεία της δικογραφίας και όχι η σύγκλιση με τις επιλογές των προηγούμενων ή η περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Αλλωστε η τελευταία έχει υποχωρήσει σημαντικά αφού όλο αυτόν τον καιρό δεν υπήρξε κάποιος από την κυβέρνηση ή την αστυνομία για να διαψεύσει όσα έχουμε καταγγείλει. Αυτό δείχνει ότι η κυβέρνηση αρχίζει να σιωπά καθώς έρχεται αντιμέτωπη με την πραγματικότητα που αναδύεται πλέον από τα στεγανά, αφού όμως επί ένα μήνα είχε τροφοδοτήσει την κοινή γνώμη με το ότι «ταυτοποιήθηκε μια γυναίκα», είδηση ψευδής που μέχρι την άφιξη της μονοπωλούσε τα Μ.Μ.Ε, διαμόρφωσε κλίμα και φυσικά άσκησε την αντίστοιχη πίεση στους αρμόδιους εισαγγελείς και δικαστές. Είμαι βέβαιος ότι η επόμενη κυβερνητική τοποθέτηση για το θέμα θα αποθέτει όπως συνήθως την αρμοδιότητα – και βέβαια την ευθύνη – στην «ανεξάρτητη δικαιοσύνη», την οποία όμως προηγουμένως η κυβέρνηση έχει φροντίσει να βομβαρδίσει με όλες τις παραπάνω παρεμβάσεις. Αλλά ούτως ή άλλως η δικαστική εξουσία καλείται όντως να αναλάβει τις ευθύνες της και να αποδώσει δικαιοσύνη. Ας ελπίζουμε να γίνει όσο το δυνατό συντομότερα.

Αθήνα, 4.9.2026

Κώστας Παπαδάκης
συνήγορος υπεράσπισης

Τα Νοσοκομεία άνοιξαν τη μάχη

Υγειονομικοί από όλη τη χώρα διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη την Παρασκευή 4 Σεπτέμβρη στην απεργιακή κινητοποίηση με την οποία ξεκίνησε το αγωνιστικό διήμερο στη ΔΕΘ. Μαζικές προσλήψεις, χρηματοδότηση, μονιμοποιήσεις και αυξήσεις στους μισθούς ήταν οι βασικές διεκδικήσεις των διαδηλωτών.

Σωματεία νοσοκομείων από την Κρήτη μέχρι το Διδυμότειχο, τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα συγκεντρώθηκαν νωρίς το πρωί έξω από το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης. Μαζί βρέθηκαν σύλλογοι και ενώσεις μαιών και τεχνολόγων. Στην κινητοποίηση ξεχώρισε η συμμετοχή του **Συντονιστικού Νοσοκομείων**. Μαζί του βάδισαν τα πανό των σωματείων των νοσοκομείων Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου, ΓΝΑ Γεννηματάς καθώς και εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία Ευαγγελισμός, Νίκαιας και ΝΙΜΤΣ.

Η διαδήλωση μεγάλωνε περνώντας από νοσοκομεία της πόλης. Οι εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία «Θεαγένειο», «ΑΧΕΠΑ» και «Γ. Γεννηματάς», υποδέχτηκαν την πορεία και βάδισαν μαζί της. Με συνθήματα «Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί είμαστε όλοι απεργοί», «Τέμπη-Πύλος διάλυση του ΕΣΥ-Κάτω η κυβέρνηση που δολοφονεί» και «Μαζικές προσλήψεις-αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς» η πορεία βάδισε προς το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης. Οργισμένες αντιδράσεις προκάλεσε ο φραγμός των ΜΑΤ έξω από την ΕΡΤ3 που μπλόκαρε τους απεργούς στη διαδρομή τους προς το Βελλίδειο.

Όταν η διαδήλωση των υγειονομικών έφτασε στο Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης, συναντήθηκε με την απεργιακή συγκέντρωση επικουρικών εργαζομένων του ΕΚΑΒ με αιτήματα τη μονιμοποίηση των επικουρικών εργαζομένων του ΕΚΑΒ, την ενίσχυση του ΕΚΑΒ με μόνιμο εξειδικευμένο προσωπικό, ίδια δικαιώματα για όλους τους εργαζομένους του ΕΚΑΒ.

Το απόγευμα, συγκέντρωση μετά από κάλεσμα της ΕΝΙΘ έγινε στο νοσοκομείο Παπανικολάου ενάντια στη φέεστα του υπουργού Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη και του πρωθυπουργού Μητσοτάκη για τα εγκαίνια της αιματολογικής κλινικής.

Την ίδια ώρα συνεδρίαζε το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ με τους υγειονομικούς του Συντονιστικού Νοσοκομείων να δίνουν τη μάχη για απεργιακή κλιμάκωση με 48ωρη απεργία μέσα στον Οκτώβρη.

Σ.Γ.

4/9, Απεργιακή διαδήλωση υγειονομικών στη Θεσσαλονίκη. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Το βασικό μας αίτημα σήμερα είναι τα Βαρέα και Ανθυγιεινά ένησημα. Είναι τεράστια αδικία να χωρίζομαστε σε δύο ταχύτητες ενώ κάνουμε την ίδια δουλειά. Είμαστε μαίες που εργαζόμαστε στα χειρουργεία, ερχόμαστε σε επαφή με αίματα, με μολυσματικά, με σοβαρές ασθένειες και δεν παίρνουμε τα ΒΑΕ.

Επιπλέον όπως όλοι βλέπουμε ο τομέας της Υγείας πάει από το κακό στο χειρότερο.

Η υποστελέχωση είναι τραγικά μεγάλη. Εγώ είμαι επικουρικό προσωπικό που μόλις διορίστηκα, δεν έχω υπογράψει ακόμη και δεν χάρηκα πολύ γιατί νιώθω ότι ψάχνουν για κορόιδα. Δουλεύουμε ο καθένας για τρία και τέσσερα άτομα. Από τη μέρα που ήρθα στο νοσοκομείο και για τέσσερα χρόνια, έχουμε χαιρετήσει πολλές μαίες που έχουν φύγει γιατί έχουν βγει στη σύνταξη, αλλά δεν βλέπουμε να έρχεται κόσμος. Δεν είναι αξιοπρεπείς οι μισθοί σε σχέση με την ακρίβεια που υπάρχει και αυτό ισχύει για όλους τους κλάδους. Ο αγώνας δεν πρέπει να σταματήσει μέχρι να κερδίσουμε αυτά που πρέπει.

Μαρία Κολώκα, μαία στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Εργαζόμαστε στην Πρόνοια που όπως λέει και το πανό μας είναι ένας τομέας που είναι ξεχασμένος από παντού. Δεν έχει γίνει καμία μέριμνα για τα χρόνια προβλήματα που μας απασχολούν: οι χαμηλοί μισθοί, η μη καταβολή του 13ου και 14ου μισθού και η υποστελέχωση. Στο κέντρο που εργάζομαι 30 άτομα είναι υπεύθυνα για 82 παιδιά. Η Πρόνοια είναι ένας τομέας που ποτέ δεν μας συμπεριλαμβάνουν στα αρχικά που δίνονται στα νοσοκομεία. Για τα ΒΑΕ για παράδειγμα δεν υπάρχει μέριμνα για εμάς. Είχαμε πρόσφατα το περιστατικό παιδικής κακοποίησης στην Κυψέλη. Πιστεύω ότι όσο δεν υπάρχει πρόοδος στην Υγεία, στην Πρόνοια, στην Παιδεία, θα βλέπουμε και άλλα τέτοια περιστατικά. Χρειάζεται να συνεχίσουμε με κλιμάκωση των αγώνων, σε τοπικό επίπεδο και πανελλαδικά.

Ευαγγελή Καλαπανίδα, νοσηλεύτρια στο Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας στο παράρτημα Καρδίτσας

Δεν είναι μόνο η ανάδειξη των προβλημάτων που πάνω κάτω τα ξέρουμε, αλλά η ανάδειξη της πραγματικότητας που βιώνουμε στα νοσοκομεία και όχι το αφήγημα του υπουργού και της κυβέρνησης. Το ότι όλα είναι καλά, ότι έχουν γίνει προσλήψεις και κάνουν κάποια έργα γιατί θεωρούν ότι αυτό είναι το ζήτημα στα νοσοκομεία.

Το «Θεαγένειο» είναι ένα ειδικό νοσοκομείο και εξυπηρετεί χιλιάδες κόσμο από όλη τη βόρεια Ελλάδα. Θέλουμε να προσφέρουμε αυτό που μπορούμε αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει βοήθεια με προσωπικό κυρίως. Τα τελευταία δύο χρόνια παρατηρείται το φαινόμενο σε προκηρύξεις που βγαίνουν να μη δέχονται θέσεις ή κάποιοι να έρχονται και να παραιτούνται λόγω των άθλιων συνθηκών και απολαβών. Σκεφτείτε ότι κάποιος νοσηλεύτης που διορίζεται τώρα θα πάρει 700 ευρώ. Χρειάζονται μέτρα συγκεκριμένα για να καλυφθούν οι υγειονομικοί και να προσφέρουν αυτά που πρέπει. Μία κινητοποίηση εν όψει της ΔΕΘ προφανώς δεν αρκεί, εμείς σαν σωματείο κάνουμε τακτικά κινητοποιήσεις και αυτός είναι ο δρόμος που χρειάζεται να ακολουθήσουμε όλοι.

Βασίλης Μουρατίδης,

πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων στο Θεαγένειο νοσοκομείο

Όλα αυτά τα χρόνια η Υγεία δεν είναι προτεραιότητα της πολιτικής ηγεσίας. Μπορεί να έχουν δοθεί χρήματα σε κάποια έργα, δεν είναι όμως ικανά να ανταποκριθούν στις ανάγκες του κόσμου. Το εξειδικευμένο υγειονομικό προσωπικό αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει, έχουν αποχωρήσει πάρα πολλοί με συντάξεις ή έχουν αποχωρήσει για τον ιδιωτικό κλάδο. Έχει απαξιωθεί τελείως το δημόσιο και βλέπουμε ιδιωτικές εταιρείες στην καθαριότητα, στη σίτιση, στη φύλαξη. Αυτό που έχουν σκοπό είναι να ιδιωτικοποιήσουν διαμάντια στολισμένα που δεν ανταπεξέρχονται στις πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν. Είναι αδιανόητο ότι φεύγουν χρήματα για εξοπλισμούς και δεν στηρίζεται ο κλάδος μας που έχει απόλυτη ανάγκη. Θα συνεχίσουμε συμμετέχοντας σε όλες τις κινητοποιήσεις.

Έφη Σάλτα,

ταμίας στο Σωματείο Εργαζομένων του Νοσοκομείου Άγιος Σάββας

Έχει ανέβει σύσσωμο το σωματείο από τα Χανιά για να δηλώσουμε την αγανάκτησή μας διότι η Υγεία νοσεί βαριά. Το νοσοκομείο της πόλης μας είναι ένα από τα πιο υποστελεχωμένα νοσοκομεία στην Κρήτη και την Ελλάδα. Το νησί μας έχει βουλιάξει από τουρισμό και εμείς δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε για τους ήδη υπάρχοντες πολίτες. Υπάρχουν τεράστια προβλήματα στις παθολογικές που κοντεύουν να κλείσουν. Τα επείγοντα του νοσοκομείου λειτουργούν με δύο γιατρούς, ενώ από τα επτά χειρουργικά τραπέζια λειτουργούν μόνο τα δύο. Για τις εξαγγελίες του Μητσοτάκη είμαστε σίγουροι ότι θα μας πετάξουν ένα κόκκαλο. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να διεκδικήσουμε αυτό που μας αξίζει πραγματικά, τη δημόσια δωρεάν Υγεία για όλους.

Βαρόδης Γεωργακάκης, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων ΓΝ Χανίων

Γ.Σ. ΠΟΕΔΗΝ

Την Παρασκευή 4 Σεπτέμβρη συνεδρίασε το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ.

Εκ μέρους της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή καταγγείλαμε την πολεμική κλιμάκωση ως μία από τις βασικές επιδιώξεις της κυβέρνησης, σε συνδυασμό με τα φονικά ρατσιστικά εγκλήματα, όπως το έγκλημα της Πύλου και της πολιτικής της ιδιωτικοποίησης που ακολουθεί στα νοσοκομεία. Μιλήσαμε για την αδυναμία της κυβέρνησης προεκλογικά, κάτι στο οποίο συμφώνησε και η παράταξη της ΠΑΣΚΕ.

Προτείνουμε η Ομοσπονδία να αποφασίσει 48ωρη απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη, πηγαίνοντας έτοιμη πρόταση στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ για να εξασφαλίσει την απαραίτητη απεργιακή κλιμάκωση για τα νοσοκομεία και όλο το δημόσιο.

Εντύπωση προκάλεσε η τοποθέτηση του εκπροσώπου της ΔΑΚΕ, ο οποίος υπερασπίστηκε τα τραπέζια της ΔΑΚΕ Νοσοκομείων με τον υπουργό δολοφόνο της Υγείας, Άδωνι Γεωργιάδη. Στη συνέχεια μίλησε σεξιστικά λέγοντας ότι «κάνετε σαν παρθένας», γεγονός που προκάλεσε αντιδράσεις από τους συμμετέχοντες.

Στηλίτευσε τις τελευταίες ανακοινώσεις του σωματείου εργαζομένων του Αγίου Σάββα, με την πρόεδρο του Σωματείου Εργαζομένων, Κατερίνα Πατρικίου να απαντά ότι αυτή τη στιγμή 8 καρκινοπαθείς περιμένουν για το χειρουργείο τους εξαιτίας των κλειστών χειρουργικών αιθουσών.

Στα θετικά ήταν ότι για τις προτάσεις των παρατάξεων έγινε ψηφοφορία, καθώς τις προηγούμενες φορές το ΓΣ διαλύταν χωρίς να γίνει ψηφοφορία. Η πρόταση της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή έλεγε να αποφασιστεί η ημερομηνία από το Γενικό Συμβούλιο, κάτι το οποίο δεν έγινε. Το Γενικό Συμβούλιο επιβεβαίωσε την κατεύθυνση που μπήκε και από την ΑΔΕΔΥ για 48ωρη απεργία μέσα στον Οκτώβρη και αποφάσισε απεργιακή κινητοποίηση της ΠΟΕΔΗΝ μέσα στο Νοέμβριο.

Είναι στο χέρι μας να δώσουμε τη μάχη στα πρωτοβάθμια σωματεία μας για την υλοποίηση των απεργιακών αποφάσεων.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ

Αντίσταση στην Τρανσφοβία

Άλλο ένα κύμα τρανσφοβικής ρητορικής έχει εξαπολυθεί τις τελευταίες ημέρες από την κυβέρνηση, τα παπαγαλάκια της και την ακροδεξιά. Αυτή τη φορά αφορμή είναι η νέα εφαρμογή του ΕΟΠΥΥ για την παράδοση φαρμάκων υψηλού κόστους (ΦΥΚ) κατ' οίκον, και η δυνατότητα επιλογής ανάμεσα σε «άρρεν»/«θήλυ»/«άλλο»/«ακαθόριστο».

Το γαϊτανάκι της αντίδρασης έσυρε η **Εοτία**, βάζοντας στο πρωτοσέλιδό της την ακροδεξιά αγανάκτηση για τις επιλογές αυτές. Συνέχισε ο πρώην πρωθυπουργός **Αντώνης Σαμαράς**, λέγοντας στον προσωπικό του λογαριασμό στο Facebook: «Είναι η ίδια woke ατζέντα που έχει ήδη περάσει στην κρατική διοίκηση και τώρα γράφεται και στα σχολικά βιβλία. Πρόκειται για συνειδητή κυβερνητική επιλογή. Πέραν της γελοιότητας ως προς τα φάρμακα, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι η Ελλάδα σβήνει δημογραφικά και ότι η οικογένεια χρειάζεται στήριξη, όχι επαναπροσδιορισμό».

Απάντησε ο **Παύλος Μαρινάκης**, κυβερνητικός εκπρόσωπος, ότι η επιλογή ήταν υποχρεωτική για να πάρει η εφαρμογή πιστοποίηση ISO, τονίζοντας μεταξύ άλλων: «Τα φύλα είναι δύο, δεν πρόκειται ποτέ, ειδικά με αυτή την κυβέρνηση, να αλλάξει». Και την παράκρουση συνέχισε ο δήθεν δημοσιογράφος **Άρης Πορτοσάλτε** ωρυόμενος στην οθόνη: «Όποιος έχει θέμα με το φύλο του, καταφεύγει στον ψυχολόγο, στον ψυχίατρό του». Τέλος, ο υπουργός Υγείας **Άδωνις Γεωργιάδης**, δήλωσε μέσα από τον δικό του λογαριασμό στο Facebook ότι «έδωσε εντολή» να αλλάξει η πλατφόρμα, «όχι διότι θέλω να καταπατήσω τα δικαιώματα κάποιου, αλλά διότι στην χρήση Φαρμάκων ο αυτοπροσδιορισμός θα μπορούσε δυνητικά να είναι επικίνδυνος για λόγους υγείας».

Ανελέητος αντιεπιστημονισμός

Μέσα σε αυτή την παρέλαση ανελέητου αντιεπιστημονισμού, ειπώθηκε και μια αλήθεια για την τρανσφοβία των από πάνω. Ο Σαμαράς μπορεί να κάνει δεξιά αντιπολίτευση ότι είναι «συνειδητή κυβερνητική επιλογή» το πέρασμα της woke ατζέντας στην κρατική διοίκηση, αλλά ομολογεί ότι συμφωνεί με τη ΝΔ στα πολύ θεμελιωδέστερα: η οικογένεια (και κατ' επέκταση ο ρόλος που επιφυλάσσουν στα «δύο» φύλα, ειδικά στις γυναίκες) «δεν θέλει επαναπροσδιορισμό». Ο Μαρινάκης επαυξάνει: με αυτή την κυβέρνηση δεν θα αλλάξει ότι τα φύλα είναι δύο. Πραγματικότητα, δηλαδή, είναι ό,τι αποφασίζει η κυβέρνηση! Κι αν οι επιστημονικές ανακαλύψεις των τελευταίων δεκαετιών διαφωνούν, τόσο το χειρότερο για την επιστήμη!

Ο Πορτοσάλτε επιχειρεί το πωsgύρισμα στις εποχές που η διαφορετική ταυτότητα φύλου θεωρείτο ψυχική νόσος, παρότι τόσο το αμερικανικό ψυχιατρικό εγχειρίδιο, όσο και το ιατρικό εγχειρίδιο του ΠΟΥ έχουν αφαιρέ-

σει τη λεγόμενη «διαταραχή ταυτότητας φύλου». Χώρια που κάποιος πρέπει να του πει ότι αυτοί που «έχουν θέμα με το φύλο» είναι οι ακροδεξιοί. Κανένα τρανς άτομο δεν έχει «θέμα» με το φύλο του –ζει με το φύλο του και θα ήταν μια χαρά, αν αυτή η κοινωνία δεν προσπαθούσε με κάθε τρόπο, από τον οικονομικό στραγγαλισμό μέχρι ακόμη και την απειλή του θανάτου, να το αναγκάσει να ζει με ένα άλλο.

Ο δε Γεωργιάδης ανεβάζει τον αντιεπιστημονισμό σε δυσθεώρητα επίπεδα, ισχυριζόμενος ότι πήρε μια ιατρική ουσιαστικά απόφαση: υποκατέστησε την κρίση των γιατρών που συνταγογραφούν τα φάρμακα, που ξέρουν τους ασθενείς τους και έχουν χτίσει εμπιστοσύνη, αποφασίζοντας ο ίδιος ότι «ο αυτοπροσδιορισμός είναι επικίνδυνος για λόγους υγείας»!

Επίσης κομπάζει ότι η «ουσία» αυτής της ιστορίας είναι η λειτουργία της κατ' οίκον παράδοσης των ΦΥΚ –η οποία είναι στην πραγματικότητα ένα ακόμα φιάσκο διαστρωματωμένης ιδιωτικοποίησης. Όπως καταγγέλλει ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, ο ιδιώτης που ανέλαβε τις παραδόσεις των ΦΥΚ δεν μπορεί να καλύψει την επικράτεια, και αναθέτει τη δουλειά ακόμα και σε κούριερ. Οι καθυστερήσεις είναι τεράστιες και οι συνθήκες μεταφοράς των φαρμάκων ακατάλληλες.

Ο **Μίλτος**, που εργάστηκε σε φαρμακείο ΕΟΠΥΥ για πάνω από ένα χρόνο, περιέγραψε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Το τελευταίο διάστημα υπήρχαν διαρκώς προστριβές μεταξύ ασθενών και φαρμακοποιών, είτε γιατί τα φάρμακα καθυστερούσαν, είτε γιατί είχαν ξεπαγώσει όταν τα παραλάμβαναν. Έρχονταν άνθρωποι κάθε ηλικίας από πολλά μέρη, συχνά μακρινά, να παραπονεθούν κι επικρατούσε ένα χάος. Δεν έφταιγαν ούτε οι ασθενείς, ούτε οι φαρμακοποιοί».

«Επικίνδυνος για λόγους υγείας» λοιπόν δεν είναι ο αυτοπροσδιορισμός, αλλά η τρανσφοβία και οι ιδιωτικοποιήσεις.

Αφροδίτη Φράγκου

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ – ΠΟΡΕΙΑ

8 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, ΑΚΟΜΗ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
Για τον Ζακ. Για τη Zackie. Για όλ@ μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
18:30 Προσυγιέντρωση στη Γλάδστινος

1/9, Συνέλευση Πρωτοβουλίας Κατοίκων Κυψέλης. Φωτό: Σεραφείμ Ρίζος/FB

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΥΨΕΛΗΣ

Συνεχίζουμε τον αγώνα

“Συνεχίζουμε συσπειρωμένοι για την ασφάλεια των σπιτιών μας”

Την Τρίτη 1 Σεπτέμβρη στο θεατράκι της Φωκίωνος Νέγρη στην Κυψέλη έγινε η ανοιχτή συνέλευση της Πρωτοβουλίας Κατοίκων. Μια συνέλευση μαζική με τα ίδια τα μέλη της πρωτοβουλίας αλλά και με αλληλέγγυο κόσμο της γειτονιάς.

Στο πάνελ της συζήτησης βρέθηκαν ο **Χρήστος Ρόκας** και **Αλέξανδρος Κουτρουλάρης**, μέλη της πρωτοβουλίας και πληγέντες από τα έργα του Μετρό, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος της πρωτοβουλίας, ο **Δημήτρης Καλιαμπάκος**, καθηγητής ΕΜΠ - πραγματογνώμονας ορισθείς με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Αθήνας και ο **Νίκος Κρασάκης**, μηχανικός της πρωτοβουλίας.

Ο Χρήστος Ρόκας και ο Αλέξανδρος Κουτρουλάρης έδωσαν το χρονικό των κινητοποιήσεων και του αγώνα της επιτροπής για το πάγωμα των εργασιών μέχρι να γίνει σωστά η μελέτη. Ο Αλέξανδρος τόνισε ότι το ζήτημα δεν περιορίζεται μόνο στο θέμα του Μετρό, αλλά είναι μια συνολική επίθεση στο βωμό του κέρδους, σε μια γειτονιά λαϊκή, εργαζόμενων και μεταναστών. Τη συζήτηση συνέχισε ο Θανάσης Καμπαγιάννης παραθέτοντας τα σημεία εκείνα που δείχνουν ότι η υπόθεση και οι χειρισμοί των εργολάβων προσπαθούν να κρύψουν τις ευθύνες της εταιρείας. Ο Νίκος Κρασάκης και ο Δημήτρης Καλιαμπάκος έδωσαν την τεχνική πλευρά των ευθυνών στις μελέτες που δεν έγιναν από τη μεριά της εταιρείας.

Τις τοποθετήσεις άνοιξε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος και έβαλε την πολιτική σημασία της οργάνωσης, του ανοίγματος και των πρωτοβουλιών της επιτροπής που οδήγησε το ζήτημα να έρθει στο φως, αλλά και το δημοτικό συμβούλιο να πάρει την απόφαση στήριξης των κατοίκων. Επισήμανε ότι είναι

κομμάτι της ευρύτερης μάχης για το ζήτημα της εργατικής κατοικίας κόντρα στις εταιρείες που κυνηγώντας το κέρδος αφήνουν την εργατική τάξη να μην μπορεί να βρει κατοικία. Κάλεσε για συμμετοχή στις κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ, για να ενωθεί και αυτή η διεκδίκηση με όλα τα κινήματα ενάντια στη κυβέρνηση των δολοφόνων.

Τη συνέλευση χαίρετησαν ο Δήμαρχος Αθήνας **Χάρης Δούκας** που έδωσε την εικόνα του τί ζητήσε ο Δήμος από την εταιρεία Ελληνικό Μετρό αλλά και την απαίτηση του δήμου να γίνει αποκατάσταση των ζημιών και να γίνει σωστή μελέτη αν είναι να συνεχίσει το έργο. Στη συνέλευση παρεβρίσκονταν και μίλησαν ο **Χάρης Βουρδουμπάς** απο τη Λαϊκή Συσπείρωση που επισήμανε ότι το ΚΚΕ ετοιμάζει επερώτηση στη Βουλή για το θέμα, καθώς και η **Δέσποινα Αλεβυζάκη** απο την Ανοιχτή Πόλη που δήλωσε τη συμπαράσταση στις κινήσεις των κατοίκων μέχρι τέλους. Βρέθηκε και παρενέβει και ο ανεξάρτητος βουλευτής **Νάσος Ηλιόπουλος** που έβαλε και αυτός από τη μεριά του ότι το θέμα θα μεταφερθεί στη Βουλή.

Στις τοποθετήσεις που συνεχίστηκαν, ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δάσκαλος και μέλος του ΣΕΠΕ “Αθηνά” επισήμανε τη σημασία να ανοίξει η καμπάνια στα συνδικάτα και στους φορείς της γειτονιάς. Η **Δώρα Κιντή**, καθηγήτρια και μέλος της Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας έδωσε τη διάσταση πως οι καταστροφές επηρεάζουν και σχολεία της περιοχής αλλά και το παράδειγμα πως η γειτονιά συσπειρωμένη, εκπαιδευτικοί και γονείς, κατάφεραν να νικήσουν απέναντι στα Ωνάσεια σχολεία.

Η πρωτοβουλία κινείται και θα συνεχίσει να ανοίγει το ζήτημα με παρεμβάσεις θεσμικές αλλά και στην γειτονιά. Κεντρική το επόμενο διάστημα θα είναι η οργάνωση τοπικής κινητοποίησης στις 2 Οκτώβρη.

Δημήτρης Τσώλης

Το ναυάγιο έξω από την Κερύνεια, του ταχύπλοου επιβατικού «Filo Jet», που ταξίδευε προς τη Μερσίνα είναι μια ανείπωτη ανθρώπινη τραγωδία. Δεκατέσσερεις νεκροί, ενώ άλλοι δεκατέσσερεις άνθρωποι είναι ακόμη αγνοούμενοι. Οι οικογένειές τους περιμένουν στο λιμάνι της Κερύνειας ένα νέο από τη θάλασσα. Ένα νέο που δεν μπορεί να είναι άλλο από ένα καράβι που θα φέρει τα νεκρά σώματα των δικών τους, για να τους «προσφέρουμε μια αξιοπρεπή κηδεία και ένα τάφο στον οποίο να αποθέτουμε λίγα λουλούδια», όπως είπε μια συγγενής αγνοουμένου.

Και όπως πολύ χαρακτηριστικά γράφει στην εφημερίδα «Πολίτης» της Κυριακής, ο δημοσιογράφος Αντρέας Παράσχος: «Είναι και μια σκληρή πολιτική πραγματικότητα για τη σημερινή Κύπρο. Διότι η θάλασσα δεν γνωρίζει οδοφράγματα. Η φωτιά δεν ζητά ταυτότητα. Ο σεισμός δεν ενδιαφέρεται ποιος αναγνωρίζει ποιόν. Και όταν ένα πλοίο βυθίζεται λίγα χιλιόμετρα από τις ακτές μας, ο άνθρωπος που παλεύει μέσα στο νερό δεν είναι Ελληνοκύπριος ή Τουρκοκύπριος, αναγνωρισμένος ή μη αναγνωρισμένος. Είναι ένας άνθρωπος που πρέπει να σωθεί».

Ανθρώπινες ζωές

Κι όμως, ακόμη και σε αυτά τα θέματα, που αφορούν ανθρώπινες ζωές δεν μπορέσαμε να έχουμε μια συνεργασία και μια κοινή αντίληψη. Αντίθετα ρίξαμε και τη δικοινοτική συνεργασία στο βυθό, στα 550 μέτρα, μαζί με το «Filo Jet».

Η Κυπριακή Δημοκρατία δήλωσε έτοιμη να συνδράμει στις επιχειρήσεις διάσωσης. Η απάντηση της άλλ-

Το αναποδογυρισμένο Filo Jet έξω από την Κερύνεια. Πηγή: Bir Gun

ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΗΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ

Στο βυθό και η δικοινοτική συνεργασία

λης πλευράς ήταν αρνητική. Κάτι που ήταν αναμενόμενο αφού το ίδιο συνέβη και από την ελληνοκυπριακή πλευρά στη μεγάλη πυρκαγιά της ορεινής Λεμεσού, τον Ιούλη του 2025, η οποία κατέκαψε 120,7 τετραγωνικά χιλιόμετρα, δηλαδή περίπου το 1,3% της συνολικής έκτασης της Κύπρου. Είχαμε μάλιστα και δυο νεκρούς. Τότε, η Κυπριακή Δημοκρατία δεν αποδέχθηκε τουρκοκυπριακή πρόταση για συνδρομή στην κατάσβεση των πυρκαγιών. Δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Και αυτό το νόμισμα λέγεται εθνικισμός.

Όλα αυτά βέβαια γίνονται σε μια

περίοδο που Ελλάδα και Κύπρος αναζητούν συμμαχίες με χώρες της περιοχής, Ισραήλ, Αίγυπτο, Συρία, Σαουδική Αραβία κλπ για να εξασφαλίσουν τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου και της ΑΟΖ σε βάρος της Τουρκίας. Γεραπετρίτης και Κόμπος πραγματοποιούν συναντήσεις με τους αντίστοιχούς τους σε όλες αυτές τις χώρες, για να εξασφαλίσουν την υποστήριξή τους, και με κάθε ευκαιρία δηλώνουν την ελληνική κυριαρχία και τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου και της ΑΟΖ. Μόλις την περασμένη εβδομάδα η Ελλάδα υπέγραψε την συμφωνία με το Ισ-

ραήλ για την «Ασπίδα του Αχιλλέα» με κόστος 3 δις ευρώ.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, το ναυάγιο της Κερύνειας αποκτά μια ιδιαίτερη διάσταση, και θα μπορούσε να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο. Θα μπορούσε να είχε γίνει η στιγμή κατά την οποία οι δύο κοινότητες θα έλεγαν το αυτονόητο: όταν κινδυνεύει μια ανθρώπινη ζωή, δεν υπάρχει βορράς και νότος.

Δεν έγινε. Και όπως πολύ εύστοχα επισημαίνει και πάλι ο Παράσχος στον Πολίτη της Κυριακής:

«Και αυτό είναι ίσως το πραγματικό μας ναυάγιο. Διότι όσο ο ελληνοκυπριακός εθνικισμός βλέπει “αναγνώριση” πίσω από κάθε συνεργασία και ο τουρκοκυπριακός εθνικισμός βλέπει “δύο κράτη” πίσω από κάθε αδιέ-

Ο κόσμος σώζει από τις φωτιές

Είμαι εργαζόμενος στην Efood και ζω στη Χαλκίδα. Το μεσημέρι της Δευτέρας 7 Σεπτέμβρη στις 2:30μμ ξέσπασε φωτιά στην Εύβοια, στην περιοχή της Τριάδας. Η φωτιά ήταν στο πευκόδασος στην περιοχή της Μακρυκάπας, μεταξύ Μακρής και Τριάδας και κατευθυνόταν προς Πισώνα.

Ο καπνός που έβγαινε ήταν τεράστιος. Ήρθε μήνυμα από το 112. Στη φωτιά πήγαν βυτιοφόρα του δήμου Μεσσαπίας και πυροσβεστικά οχήματα. Αυτό που διαπίστωσα ήταν η υποστελέχωση στα μέσα με τα οποία ήρθε η πυροσβεστική. Ήταν οχήματα με δύο άτομα, έναν οδηγό και έναν για να σβήνει τη φωτιά ενώ προφανώς χρειάζονται παραπάνω. Οι πυροσβέστες ήταν στην πλειοψηφία τους εποχικοί.

Ήταν εντυπωσιακή η συνδρομή του κόσμου που ήρθε εθελοντικά για να σβήσει τις φωτιές. Ήταν κόσμος από την Μακρυκάπα, την Τριάδα, την Αττάλη και τα Ψαχνά. Είδα παιδιά να λένε «Καίγεται το δάσος που παίζαμε». Σώσαμε στάνες με ζώα και κατσίκια. Η παρέμβαση από το κράτος δεν ήταν έγκαιρη, τα εναέρια μέσα άργησα πολύ να σηκωθούν. Το ζήτημα δεν είναι να υπάρχουν εθελοντές είναι να υπάρχουν πυροσβέστες μόνιμοι και οχήματα. Αν υπήρχαν αυτά δεν θα είχαν χαθεί οι περιουσίες των ανθρώπων. Η φωτιά ευτυχώς ήταν ελεγχόμενη μέχρι το βράδυ, χωρίς ενεργές εστίες.

Φάνης Τζανόπουλος,

εργαζόμενος στην Efood, εθελοντής πυροσβέστης

Ο Αρίστος στα Προσφυγικά

Με μεγάλη συγκίνηση και αίσθηση δικαίωσης, εκατοντάδες αλληλέγγυοι συγκεντρωθήκαμε την περασμένη Τετάρτη 2 Σεπτέμβρη στο Κίοσκι στα Προσφυγικά της Αλεξάνδρας, για να υποδεχτούμε τον Αριστοτέλη Χαντζή που επέστρεψε στη γειτονιά μετά από σχεδόν δύο μήνες νοσηλείας στον Ευαγγελισμό.

Ο Αρίστος, κάνοντας απεργία πείνας για 138 μέρες το προηγούμενο διάστημα, υπήρξε δυνατό και αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα της Κοινότητας των Προσφυγικών ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για εκκένωσή τους. Ο αγώνας του ενέπνευσε εκατοντάδες άλλους να μπουν στη μάχη, κέρδισε τη συμπάρασταση όλης της κοινωνίας και όσοι/ες βρεθήκαμε από την πρώτη στιγμή στη μάχη, χαιρόμαστε που κατάφερε να βγει νικητής! Με την καθοριστική συμβολή των υγειονομικών του νοσοκομείου που από την πρώτη στιγμή έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για την υγεία του.

Στη συγκέντρωση υποδοχής συμμετείχε κόσμος της ευρύτερης γειτονιάς, συνδικαλιστές των σωματείων της εκπαίδευσης, αλληλέγγυοι, μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ που καλούσαν στα επόμενα βήματα του κινήματος. Στη διαδήλωση της ΔΕΘ που έγινε το περασμένο Σάββα-

Ο Α. Χαντζής στα Προσφυγικά. Φωτό: Τατιάνα Μπόλαρη/Eurokinissi

το. Μια τεράστια εργατική, αντικυβερνητική διαδήλωση όπου κομμάτι των αιτημάτων αφορούσε τα ζητήματα στέγης και ελεύθερων χώρων.

Αρίστο γερά, έχουνε νικήσει τα Προσφυγικά! Συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στην κυβέρνηση που σφύριζε αδιάφορα όλο αυτόν τον καιρό που υγεία του Αρίστου ήταν σε κίνδυνο. Θα τους ανατρέψουμε!

ΚΕΕΡΦΑ Αμπελοκήπων-Γκύζη

Μαρξιστικά Φόρουμ	
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Καφέ Φράου (φειδίου), 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Κόμμα, τάξη και κίνημα Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα ΚΥΨΕΛΗ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Μαρξ, Χέγκελ και διαλεκτική Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου ΠΑΤΗΣΙΑ σινέ Ατενέ, 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Νεπάλ: φτώχεια και κλιματική αλλαγή- ο φονικός συνδυασμός του καταστροφικού καπιταλισμού Ομιλητής: Νίκος Παπαευσγγελίου ΓΑΛΑΤΣΙ Γραφεία Γ ΕΛΜΕ (Γκράβα, Ταΰγέτου), 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τί φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Πλατεία Μερκούρη 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Στρατιωτική συμφωνία Ελλάδας - Ισραήλ. Ένα βήμα πιο κοντά στο πόλεμο, πως θα τους σταματήσουμε. Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης ΚΑΛΛΙΘΕΑ Καφέ Ζάτοπεκ, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Παναγιώτης Κρασσάποπουλος ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Καφέ Πλάτωνα, Ακαδημία Πλάτωνος, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Ο Τρόσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου ΓΚΥΖΗ καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Η μάχη για συλλογικές συμβάσεις εργασίας Ομιλητής: Αλέξανδρος Σακελλάρης ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Ελλάδα-Τουρκία. Η σύγκρουση των υποιμπεριαλισμών Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτοής ΘΗΣΕΙΟ Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Τι φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο και Λάμπιντες στον εργατικό έλεγχο Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Νεπάλ: φτώχεια και κλιματική αλλαγή- ο φονικός συνδυασμός του καταστροφικού καπιταλισμού Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Η μάχη ενάντια στους φασίστες - οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου ΒΥΡΩΝΑΣ Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Σύλλογος Ιμβριών, 8μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Δημήτρης Αντωνίου ΕΛΛΗΝΙΚΟ Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου ΠΑΓΚΡΑΤΙ Sloth cafe, 8.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Η μάχη ενάντια στους φασίστες - οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλήτρια: Νεφέλη Καριώτη ΖΩΓΡΑΦΟΥ Sweet Home, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Η μάχη ενάντια στους φασίστες - οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος ΙΛΙΟΝ Πλατεία Γεννηματάς, καφέ Family 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης ● ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Καφέ Κουλουράδες, πλατεία Ηρώ, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου ΑΙΓΑΛΕΩ Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πλατεία Δημαρχείου, πέταλο, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Ο Γκράμσι και η επαναστατική εφημερίδα Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος ΜΑΡΟΥΣΙ Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Εκλογές στην Σαξονία: να τσακίσουμε την φασιστική απειλή παντού! Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9 Αντίσταση στην Κλιματική καταστροφή Ομιλητής: Πάνος Λουκιάσας ● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 Ανταγωνισμός Ελλάδας-Τουρκίας: ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς; Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης ΗΡΑΚΛΕΙΟ Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Ανταγωνισμός Ελλάδας-Τουρκίας: ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς; Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Νισύρου και Πάτμου,7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου ● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9 Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30 μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Μετά τη ΔΕΘ κλιμακώνουμε για να τους ανατρέψουμε Ομιλητές: Θοδωρής Λυκογιαννάκης εργαζόμενος Δήμου Βριλησσιών, Νίκος Τουρνάς μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ, Μυρτώ Μαργέλη, Συντονιστικό Νοσοκομείων ● ΠΕΜΠΤΗ 17/9 Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη ● ΠΕΜΠΤΗ 24/9 Ανταγωνισμός Ελλάδας-Τουρκίας: ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς; Ομιλήτρια: Μαρία Μητρονίκα ΠΕΙΡΑΙΑΣ Τζιμάνη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Στρατιωτική συμφωνία Ελλάδας-Ισραήλ. Ένα βήμα πιο κοντά στον πόλεμο Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Οργανώνουμε την αντίσταση, μεγαλώνουμε το επαναστατικό κόμμα Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Στρατιωτική συμφωνία Ελλάδας-Ισραήλ. Ένα βήμα πιο κοντά στον πόλεμο Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος Θεσσαλονίκη ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Καφέ Poeta, 8μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τί είναι και γιατί παλεύει το ΣΕΚ Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση ΚΑΜΑΡΑ Καφέ Γιάφκα, 8μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τι είναι και γιατί παλεύει το ΣΕΚ Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου ΧΑΡΙΛΑΟΥ Καφέ Μικρό, 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τι φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο και Λάμπιντες στον εργατικό έλεγχο Ομιλήτρια: Τζένη Δερμιτζίδου ΤΟΥΜΠΑ Καφέ Teddy Boys, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Το ροκ ενάντια στον ρατσισμό Ομιλήτρια: Μαρία Καμνορόκα ΠΑΤΡΑ καφέ Aberto (Ρ. Φεραίου 48), 7μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Τα επόμενα βήματα μετά την επιτυχία της απεργίας στη ΔΕΘ Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος ΑΡΤΑ Συνεργατικό καφενείο «Χάρτα», 7.30μμ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 Η πάλη ενάντια στην φασιστική απειλή Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης ΡΕΘΥΜΝΟ Δημοτικός Κήπος, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Μαξισμός θεωρία και πράξη Ομιλητής: Τζον Σουμερλάκης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9 Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλήτρια: Βάσω Λίππια ΧΑΝΙΑ Καφέ Μίνως, 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης ΞΑΝΘΗ καφέ ROSE, πάρκο Αύρας, 5.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Γυναίκες και πόλεμος Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου ΓΙΑΝΝΕΝΑ Καφέ Νέον, τζαμί Καλούτσιανη, 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Η πάλη ενάντια στην φασιστική απειλή Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα ΒΟΛΟΣ Θόλος, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 10/9 Στρατιωτική συμφωνία Ελλάδας-Ισραήλ. Ένα βήμα πιο κοντά στον πόλεμο Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας Εξορμήσεις ΠΕΜΠΤΗ 10/9 ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 7.30μμ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/9 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 7μμ ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ ΙΛΙΟΝ Πλ.Γεννηματάς 7μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 7μμ ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 6.30μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπουρία 7μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Πλ. Γαρδένιας 7μμ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ ΒΟΛΟΣ Λιμάνι 8μμ ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ ΣΑΒΒΑΤΟ 12/9 Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 10.30πμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης, Ιασωνίδου 11πμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11πμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θηρέως 11.30πμ ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 11.30πμ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 11πμ ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μες ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μες ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβώλου 11πμ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Σβώλου με Ναυαρίνου 11πμ ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ ΑΡΤΑ Αγ. Δημήτριος 8μμ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί- σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες. Τον διεθνισμό	

Από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ το 1948 μέχρι σήμερα οι Παλαιστίνιοι δίνουν έναν άριστο αγώνα. Ανέναντί τους δεν έχουν απλά το στρατιωτικά πανίσχυρο Ισραήλ. Πίσω του βρίσκονταν πάντα όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Μαζί τους, τα αραβικά καθεστώτα, πέρα από την ψευδεπίγραφη ρητορική αλληλεγγύης, στις κρίσιμες στιγμές, ποτέ δεν στήριξαν την παλαιστινιακή αντίσταση.

Αντιθέτως, η τελευταία ήρθε πολλές φορές αντιμέτωπη με κλειστά σύνορα, διωγμούς και φυλακίσεις. Η πιο πρόσφατη “θεσμική” προδοσία των αραβικών κρατών ήταν η υπογραφή των Συμφωνιών του Αβράαμ. Με αυτές τα Η.Α.Ε., το Σουδάν, το Μπαχρέιν και το Μαρόκο αναγνώριζαν για πρώτη φορά το κράτος του Ισραήλ. Το μόνο αραβικό κράτος που είχε προηγηθεί ήταν η Ιορδανία, το 1994. Η άρχουσα τάξη της Ιορδανίας έχει άλλωστε τη δική της ξεχωριστή παράδοση ενάντια στην παλαιστινιακή αντίσταση, με σύμβολο τη σφαγή του Μαύρου Σεπτέμβρη.

Τον Σεπτέμβρη του 1970, τανκς, πυροβολικό και αεροπλάνα χτυπούσαν τα προσφυγικά στρατόπεδα και τις φτωχογειτονιές του Αμμάν της Ιορδανίας όπου ζούσαν χιλιάδες Παλαιστίνιοι πρόσφυγες και μαχητές. Τα πυρά όμως δεν ήταν ισραηλινά αλλά του στρατού του βασιλιά της Ιορδανίας, Χουσεΐν. Οι μάχες στοίχισαν χιλιάδες ζωές. Όμως ο Μαύρος Σεπτέμβρης δεν ήταν “απλά” μια σφαγή. Ήταν η αιματηρή κατάληξη μιας επαναστατικής κρίσης που είχε φτάσει στο σημείο να απειλεί την ίδια τη μοναρχία της χώρας και τη σταθερότητα σε όλη την περιοχή.

Το Ισραήλ ιδρύθηκε το 1948 με τη Νάκμπα, το ξεριζώμα εκατοντάδων χιλιάδων Παλαιστίνιων από τις πόλεις και τα χωριά τους. Πολλοί κατέφυγαν στην Ιορδανία. Σχεδόν είκοσι χρόνια μετά, το 1967, με τον Πόλεμο των Έξι Ημερών το Ισραήλ κατέλαβε τη Δυτική Όχθη, τη Γάζα, την Ανατολική Ιερουσαλήμ και τα Υψίπεδα του Γκολάν. Η ταπεινωτική ήττα Αιγύπτου, Ιορδανίας και Συρίας, κλόνισε τις ελπίδες των Παλαιστίνιων ότι η απελευθέρωση θα μπορούσε να έρθει με τη βοήθεια των αραβικών κρατών.

Στις 21 Μάρτη 1968, ο ισραηλινός στρατός εξαπέλυσε μεγάλη επίθεση στην Ελ-Καράμα της Ιορδανίας για να καταστρέψει τη βάση των Παλαιστίνιων μαχητών. Περίπου 300 **Φενταγίν** αποφάσισαν να δώσουν τη μάχη παρατεταγμένα. Μονάδες του ιορδανικού στρατού αναγκάστηκαν να εμπλακούν και τελικά οι Ισραηλinoί αποχώρησαν με απώλειες. Καράμα σημαίνει “αξιοπρέπεια”. Με αυτή την πράξη αντίστασης μετά την καταστροφή του 1967, το κύρος των Παλαιστίνιων μαχητών, των Φενταγίν, εκτοξεύτηκε. Χιλιάδες έσπευσαν να καταταγούν στη **Φατάχ** και στις άλλες οργανώσεις της αντίστασης, ορκισμένοι να παλέψουν για αξιοπρέπεια και ελευθερία.

Ο βασιλιάς Χουσεΐν προσπάθησε να

Μαχητές της Φατάχ στο Αμμάν το 1970. Φωτό: AFP

ΜΑΥΡΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ

Η προδοσία των Παλαιστινίων από τα Αραβικά καθεστώτα

καπηλευτεί τη νίκη, δηλώνοντας ότι θα ερχόταν η στιγμή που «όλοι θα γίνουμε Φενταγίν». Σύντομα όμως, η ανάπτυξη της PLO, της οργάνωσης ομπρέλα της παλαιστινιακής αντίστασης, θα απειλούσε το οικοδόμημα του βασιλιά και της άρχουσας τάξης των μεγαλοβιοκρατικών, καπιταλιστών και στρατηγών που είχε δημιουργηθεί έπειτα από την ανεξαρτητοποίηση της χώρας το 1946.

Γιατί ενώ στα παλάτια τις αποφάσεις τις έπαιρναν όλοι οι παραπάνω, τα προσφυγικά στρατόπεδα της χώρας ήταν υπό τον έλεγχο των παλαιστινιακών οργανώσεων. Το ίδιο ίσχυε σε πόλεις και χωριά στον βορρά και σε τμήματα του ίδιου του Αμμάν όπου οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες αποτελούσαν σημαντικό μέρος του πληθυσμού. Με δικές τους ένοπλες δυνάμεις και δικές τους δομές υγείας, πρόνοιας και εκπαίδευσης υποχρέωναν τον διεθνή Τύπο να μιλάει για “κράτος εν κράτει”.

Πυροδότης

Στην πραγματικότητα εξελισσόταν κάτι πολύ πιο επικίνδυνο για το καθεστώς: η παλαιστινιακή αντίσταση λειτουργούσε ως πυροδότης ενός ευρύτερου μαζικού κινήματος ενάντια στην κυβέρνηση και την άρχουσα τάξη της Ιορδανίας. Οι οργανώσεις της παλαιστινιακής Αριστεράς, όπως το **Λαϊκό** και το **Δημοκρατικό Μέτωπο**, άρχισαν να βάζουν ανοιχτά το ζήτημα: “Όλη η εξουσία στην Αντίσταση”.

Για την ηγεσία της Φατάχ, όμως, αυτή η προοπτική ήταν απαράδεκτη. Ο **Αραφάτ** επέμενε στην πολιτική της “μη ανάμιξης στις εσωτερικές υποθέσεις” των αραβικών κρατών. Οι ταξικές διαφορές ανάμεσα στους Αραβες έπρεπε να παραμεριστούν μπροστά στον εθνικό στόχο της Παλαιστίνης.

Σκοπός ήταν να πιεστούν οι αραβικές κυβερνήσεις ώστε να συγκρουστούν με το Ισραήλ, όχι να ανατραπούν. Όμως οι άρχουσες τάξεις της περιοχής είχαν άλλες προτεραιότητες.

Τον Φλεβάρη του 1970 ο Χουσεΐν ανακοίνωσε περιορισμούς στη δράση των παλαιστινιακών οργανώσεων. Ακολούθησαν ένοπλες συγκρούσεις στους δρόμους του Αμμάν. Μέχρι τον Ιούνιο περισσότεροι από χίλιο άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους. Κάτω από την πίεση των δικών της μαχητών και των οργανώσεων της Αριστεράς, η Φατάχ αναγκάστηκε τελικά να κινηθεί. Στις αρχές Σεπτέμβρη κάλεσε γενική απεργία και απαίτησε λαϊκή συντακτική συνέλευση που θα εξέλεγε νέα κυβέρνηση με παλαιστινιακή συμμετοχή. Η σύγκρουση είχε πλέον μετατραπεί ανοιχτά σε μάχη για την εξουσία.

Έτσι στις 15 Σεπτέμβρη ο Χουσεΐν κήρυξε στρατιωτικό νόμο και την επόμενη μέρα ο στρατός επιτέθηκε στο αρχηγείο της PLO και στα προσφυγικά στρατόπεδα. Η αντίσταση ήταν σκληρή, αλλά ήταν πλέον αργά. Το πυροβολικό και τα τανκς ισοπέδωναν

τις φτωχές συνοικίες όπου η Αντίσταση είχε τη μεγαλύτερη υποστήριξη. Οι νεκροί έφτασαν τους 10.000, στην πλειονότητά τους άμαχοι.

Σύγκρουση

Η ηγεσία της PLO περίμενε ότι τα “προοδευτικά” αραβικά καθεστώτα θα έρχονταν να τη σώσουν. Όμως οι συριακές δυνάμεις που μπήκαν για λίγο στην Ιορδανία αποσύρθηκαν, ο ιρακινός στρατός έμεινε αμέτοχος και ο **Νάσερ** της Αιγύπτου, ο υποτιθέμενος προστάτης τους, έμεινε άπραγος. Ο Χουσεΐν από την άλλη, είχε τη στήριξη των ΗΠΑ. Ο αμερικανικός Έκτος Στόλος κινητοποιήθηκε στη Μεσόγειο, πεζοναύτες τέθηκαν σε ετοιμότητα, όπλα και χρήματα έρεαν για να στηρίξουν τη μοναρχία.

Η κατάπαυση του πυρός στις 27 Σεπτέμβρη δεν έκλεισε τη σύγκρουση. Ο Χουσεΐν συνέχισε να χτυπά την PLO έως τον Ιούλη του 1971 όταν εκδιώχθηκαν και οι τελευταίες σημαντικές δυνάμεις της από την Ιορδανία.

Η δύναμη της αντίστασης όμως δεν βρισκόταν μόνο στα όπλα των Φενταγίν αλλά στους χιλιάδες πρόσφυγες

και φτωχούς που είχαν αρχίσει να παίρνουν τη ζωή τους στα δικά τους χέρια. Το παλαιστινιακό κίνημα δεν μπορούσε -και δεν μπορεί- να νικήσει το Ισραήλ σε μια καθαρά στρατιωτική αναμέτρηση. Μπορούσε, όμως, -και μπορεί- να γίνει ο πυροδότης μιας πολύ ευρύτερης εξέγερσης των εργατών και των φτωχών της Μέσης Ανατολής.

Εκείνες τις μέρες βρισκόταν στο Αμμάν ο σύντροφος **Κρις Χάρμαν**. Σε δημοσίευσμά του στην αγγλική εφημερίδα **Socialist Worker** ανέφερε χαρακτηριστικά πως:

«Στη μία πλευρά της σύγκρουσης στην Ιορδανία βρίσκονται τα μονοπώλια του πετρελαίου και οι φεουδάρχες σεΐχηδες, οι σιωνιστές πολιτικοί που καλλιεργούν τον αντιαραβικό ρατσισμό και οι Άραβες μονάρχες που τρέφονται από τις αντιεβραϊκές απειλές, εκείνοι που διεξάγουν έναν ανελέητο πόλεμο ενάντια στον λαό του Βιετνάμ και εκείνοι που κατέστειλαν τους εργάτες της Βουδαπέστης και της Πράγας.

Στην άλλη πλευρά, οι Παλαιστίνιοι στέκονται μόνοι. Το μοναδικό τους στήριγμα είναι οι λαϊκές μάζες στις υπόλοιπες αραβικές χώρες, καθώς αγωνίζονται για μια γη ελεύθερη από την ιμπεριαλιστική κυριαρχία, όπου Μουσουλμάνοι, Εβραίοι και Χριστιανοί θα μπορούν να ζουν και να εργάζονται μαζί».

Αυτό ακριβώς έκανε την κατάσταση στην Ιορδανία τόσο εκρηκτική. Μια ανατροπή του Χουσεΐν δεν θα ήταν απλώς μια παλαιστινιακή στρατιωτική επιτυχία. Θα μπορούσε να γίνει παράδειγμα για εκατομμύρια ανθρώπους σε όλη τη Μέση Ανατολή για τους πραγματικούς σύμμαχους των Παλαιστίνιων: τους εργάτες και τους φτωχούς των αραβικών χωρών.

Αυτό ήταν και το στρατηγικό αδιέξοδο της Φατάχ. Την ώρα που το ίδιο το κίνημα έθετε στην πράξη το ζήτημα της ανατροπής του Χουσεΐν, η ηγεσία του Αραφάτ εξακολουθούσε να ελπίζει ότι τα αραβικά καθεστώτα μπορούσαν να γίνουν σύμμαχοι της παλαιστινιακής απελευθέρωσης. Ο Μαύρος Σεπτέμβρης απέδειξε με τον πιο αιματηρό τρόπο το αντίθετο.

Πενηντάξι χρόνια μετά, οι Παλαιστίνιοι έχουν ζήσει στο πετσί τους αυτές τις προδοσίες. Οι Παλαιστίνιοι αλλά και το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από αυτούς.

Δημήτρης Δασκαλάκης

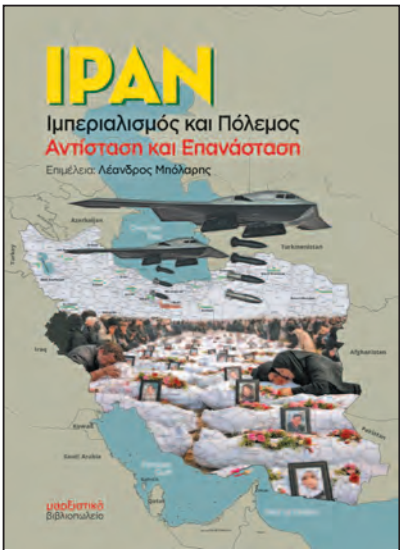

Αραφάτ, Νάσερ και βασιλιάς Χουσεΐν στο Κάιρο τον Σεπτέμβρη του '70.

Φωτό: Keystone France

«Υπερασπιστείτε την Αραβική Επανάσταση». Πρωτοσέλιδο του Socialist Worker Σεπτέμβρη του '70.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
Στο 54° Φεστιβάλ Βιβλίου
Πεδίο Άρεως

Εκδήλωση-Παρουσίαση

Chris Harman
Πάνος Γκαργκάνας

Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία
Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11/9
9.30 μμ
Σκηνή «Μαλάλα Γιουσαφζάι»

ΟΜΙΛΗΤΕΣ/ΡΙΕΣ

- **Σωτήρης Ρούσσος**, καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
- **Αρίμπα Νουρ**, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, φοιτήτρια Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ
- **Πάνος Γκαργκάνας**, Εργατική Αλληλεγγύη

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Φειδίου 14-16 Αθήνα, πίσω από Τσιάνια-Ρεξ
Τ 210 5247584
www.marxistiko.gr

Περίπου 50

Εκδηλώσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου

Από τις 4 ως τις 20 Σεπτεμβρίου το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρίσκεται στο Περίπτερο 50 του Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο Άρεως. Στα πλαίσια του Φεστιβάλ οργανώνει δύο εκδηλώσεις:

- Η πρώτη για το βιβλίο «Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία - Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο» την Παρασκευή 11/9, 9:30 μμ στη Σκηνή «Μαλάλα Γιουσαφζάι». Ομιλητές/ριες: ο Σωτήρης Ρούσσος, καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, η Αρίμπα Νουρ, από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, φοιτήτρια Φιλοσοφικής και ο Πάνος Γκαργκάνας.
- Η δεύτερη εκδήλωση για το βιβλίο «Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα - Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949» την Παρασκευή 18/9, 9:30 μμ στη Σκηνή «Μαλάλα Γιουσαφζάι». Ομιλητές/ριες: ο Προκόπης Παπαστράτης, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Πάντειου, η Βασιλική Λάζου, ιστορικός, διδάσκουσα τμήματος Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ και ο Λεάνδρος Μπόλαρης.

Το Ισλάμ και ο ισλαμισμός πέρα από τα στερεότυπα

Το 1987 κυκλοφόρησε στην Ελλάδα μια πολυτελής έκδοση σχεδόν 1000 σελίδων. Ήταν το Κοράνιο του Μωάμεθ, το «ευαγγέλιο» του ισλάμ, μεταφρασμένο στα ελληνικά. Η έκδοση ήταν δίγλωσση, με παράλληλη παράθεση του πρωτότυπου (αραβικού) και του μεταφρασμένου κειμένου. Είχε γίνει με τη χορηγία του «Κοινωφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Λάτση». Ήταν μάλιστα η δεύτερη έκδοση του Κορανίου με χορηγία του ιδρύματος. Την πρώτη την προλόγιζε ο ίδιος ο εφοπλιστής, που ανέφερε χαρακτηριστικά: «Μοναδικό κίνητρο αυτής της προσφοράς είναι η προαιώνια πίστη των Ελλήνων και των Αράβων στον Ενα Αληθινό Θεό, μαζί με την αδελφική αγάπη και συνεργασία των δύο λαών». Τη δεύτερη έκδοση, αυτή του 1987, την προλόγιζε η κόρη του Μαριάννα Λάτση. «Με την ίδια πίστη και αγάπη στην ειρηνική συνύπαρξη των λαών πραγματοποιήθηκε και η νέα παρουσίαση του Ιερού Κορανίου», πρόσθετε η μία εκ των τριών κληρονόμων του εφοπλιστή.

Δεν ξέρουμε αν η επιλογή Λάτση να εξοικειώσει την ελληνική ελίτ με το θεμέλιο της πίστης του 25% του πληθυσμού του πλανήτη (περίπου 2 δις μουσουλμάνοι) απηχούσε την επιρροή του «φιλοσόφου» της οικογενείας Σπύρου (λόγω διδακτορικού στη φιλοσοφία των επιστημών στο LSE). Αλλά καθώς τα τάνκερ του ελληνικού εφοπλισμού όργωναν τότε τις θάλασσες του πλανήτη για να μεταφέρουν αραβικό, κυρίως, αλλά και ιρανικό πετρέλαιο, η φιλική προσέγγιση προς το επίσημο ισλάμ -σε απόσταση ασφαλείας από τις δογματικές και γεωπολιτικές διαιρέσεις του και, πολύ περισσότερο, από τις ριζοσπαστικές, πολιτικές εκφράσεις τους- ακουγόταν τότε σαν κάτι σχεδόν αυτονόητο.

Αλλωστε, ήδη το Παλαιστινιακό, βασική πηγή του αραβικού και ισλαμικού ριζοσπαστισμού, από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 και μετά, περνά μια περίοδο «νομιμοποίησης». Η PLO έχει πάψει να αντιμετωπίζεται ως «τρομοκρατική οργάνωση». Αντίθετα γίνεται αποδεκτή ως διεθνής συνομιλητής που θα φτάσει μέχρι τις συμφωνίες του Οσλο, το 1994. Γενικώς, οι ηγεσίες της ιμπεριαλιστικής Δύσης ήθελαν τότε να αποφύγουν με κάθε τρόπο μια νέα πετρελαϊκή κρίση σαν αυτές του 1973 και του 1979, που τσάκισαν τις οικονομίες τους, ενώ αντίθετα έδωσαν χρόνο, χρήμα και παγκόσμια επιρροή στην πετρελαιοπαραγωγό Σοβιετική Ένωση.

Τι μεσολάβησε από τότε και οι καπιταλιστικές ελίτ, επιχειρηματικές και πολιτικές, στην πλειονότητά τους όχι μόνο εγκατέλειψαν την τακτική της φιλικής ή ουδέτερης προσέγγισης του ισλάμ, αλλά στράφηκαν στην ακραία δαιμονοποίηση μιας θρησκευτικής πίστης που στην πραγματικότητα έχει πάμπολλα κοινά με τη χριστιανο-ιουδαϊκή παράδοση και την πολιτική και στρατιωτική εργαλειοποίησή της στο πέρασμα των αιώνων;

Ο χώρος δεν επιτρέπει μια πρόχειρη απάντηση στο ερώτημα, αν και τα γεγονότα που μεσολάβησαν από τη δεκαετία του 1980 μέχρι τον «αιώνα της ισλαμοφοβίας» είναι λίγο πολύ σε όλους γνωστά. Μια άκρως ενδιαφέρουσα απάντηση -στην πραγματικότητα πολλές απαντήσεις- δίνει η έκδοση «Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία» (Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, με πρόλογο κι επιμέλεια Κώστα Πίττα κι ένα διαφωτιστικό επίμετρο του Πάνου Γκαργκάνα για τη συσκοτισμένη αραβική "αναγέννηση") και ιδιαίτερα το δοκίμιο του Κρις Χάρμαν «Ο προφήτης και το προλεταριάτο: Ριζοσπαστικό Ισλάμ, Ιμπεριαλισμός και Αριστερά».

Αν και γραμμένο το 1994, μετά την πρώτη αμερικανική εισβολή στον Κόλπο και την πρώτη αδρή «κατασκευή» του νέου εχθρού, το κείμενο του Χάρμαν αποτελεί μια σύντομη αλλά καίρια αναδρομή στις ταξικές, ιδεολογικές και ιστορικές πηγές του ισλαμικού ριζοσπαστισμού, εστιάζοντας κυρίως στα παραδείγματα της Αλγερίας, του Ιράν, του Σουδάν και του Αφγανιστάν. Εκεί αποκαλύπτονται περίπλοκες διεργασίες, αντιφάσεις, παλινδρομήσεις κινημάτων που κουβαλούν τα βαθιά τραύματα της αποικιοκρατίας, προδοσίες και διαψεύσεις, αλλά και η τρομακτική αδυναμία των «κοσμικών» αριστερών και αντικαπιταλιστικών δυνάμεων να δουν το ισλάμ και τον ισλαμισμό χωρίς παραμορφωτικούς φακούς και πέρα από στερεότυπα.

Γιάννης Κιμπουρόπουλος,
δημοσιογράφος

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στην Έκθεση Βιβλίου

Εντυπωσιακή η συμμετοχή του κόσμου στο Ξεκίνημα του 54ου Φεστιβάλ Βιβλίου. Από την πρώτη μέρα, την Παρασκευή 4/9, χιλιάδες πλημμύρισαν το Πεδίο Άρεως –πολύ περισσότεροι και περισσότερες από κάθε προηγούμενη φορά. Και ίδια ήταν η εικόνα όλο το Σαββατοκύριακο.

«Συνωστισμός» και στο περίπτερο 50 του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου με ρεκόρ 102 πωλημένων βιβλίων στο τριήμερο του Ξεκινήματος της Έκθεσης: ο πόλεμος, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και το πώς τους παλεύουμε κυριαρχούσαν στην πολιτική συζήτηση και στο ξεφύλλισμα των πολλών σχετικών εκδόσεων του ΜΒ: τα νέα βιβλία μας για την Ισλαμοφοβία και το Ιράν βρέθηκαν στις πρώτες θέσεις των πωλήσεων, με την Παλαιστίνη, το Βιετνάμ, την Κίνα να ακολουθούν. Αντανάκλαση των αναζητήσεων για τις αιτίες της συνολικής κρίσης του συστήματος ήταν και το ότι βιβλία όπως «Η νέα εποχή της Καταστροφής» και ο «Καπιταλισμός Ζόμπι» ήταν στις προτιμήσεις ήδη από την πρώτη μέρα του Φεστιβάλ.

Αλλά το ενδιαφέρον του κόσμου άγγιζε τα πάντα όπως φάνηκε από τους τίτλους των βιβλίων που δόθηκαν στο τριήμερο: Την εμπειρία του κινήματος και της Αριστεράς με πρώτα στη λίστα των ιστορικών εκδόσεών μας το νέο βιβλίο μας για τον «Εμφύλιο Πόλεμο 1946-1949», τη «Γερμανία 1918-1923», τα «Ιουλιανά 1965». Την πάλη ενάντια στον σεξισμό με τα βιβλία μας για την Τρανς και τη Γυναικεία απελευθέρωση. Την παράδοση των κλασικών του μαρξισμού με το «Μαρξισμός – Θεωρία και Πράξη», τον «Επιστημονικό σοσιαλισμό» του Ένγκελς, την «Ρόζα» του Κλιφ κι άλλα.

Πολλοί και πολλές ήταν που δήλωσαν ότι θα έρθουν και στις δυο εκδηλώσεις που οργανώνει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στα πλαίσια του Φεστιβάλ.

Φωτό: Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Ξεκινάμε την Παρασκευή 11/9 με την παρουσίαση του βιβλίου των **Chris Harman** και **Πάνου Γκαργκάνα** «Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία - Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο» στις 9:30 μμ στη Σκηνή «Μαλάλα Γιουσαφζάι». Την παρουσίαση του βιβλίου θα κάνουν οι **Σωτήρης Ρούσσος**, καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, η **Αρίμπα Νουρ**, από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, φοιτήτρια Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ και ο Πάνος Γκαργκάνας, από την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη.

Και την Παρασκευή 18/9 την ίδια ώρα και στην ίδια Σκηνή συνεχίζουμε με την παρουσίαση του βιβλίου του **Λ. Μπόλαρη** «Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα - Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949» με ομιλητές τον **Προκόπη Παπαστράτη**, ιστορικό, ομότιμο καθηγητή Πάντειου, την **Βασιλική Λάζου**, ιστορικό, διδάσκουσα τμήματος Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ και τον **Λεάνδρο Μπόλαρη** από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρίσκεται στο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο Άρεως μέχρι τις 20 Σεπτέμβρη. Σας προσκαλούμε στις εκδηλώσεις μας και να μας επισκεφθείτε στο περίπτερο 50 για να σας προτείνουμε από τα βιβλία μας με όλο τον πλούτο της μαρξιστικής σκέψης.

Κώστας Πίττας

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο Στο 54° Φεστιβάλ Βιβλίου Πεδίο Άρεως

Εκδήλωση-Παρουσίαση

Λεάνδρος Μπόλαρης

Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα

Ο Εμφύλιος
Πόλεμος
1946-1949

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

18/9
9.30μμ

Σκηνή
«Μαλάλα
Γιουσαφζάι»

ΟΜΙΛΗΤΕΣ/ΡΙΕΣ

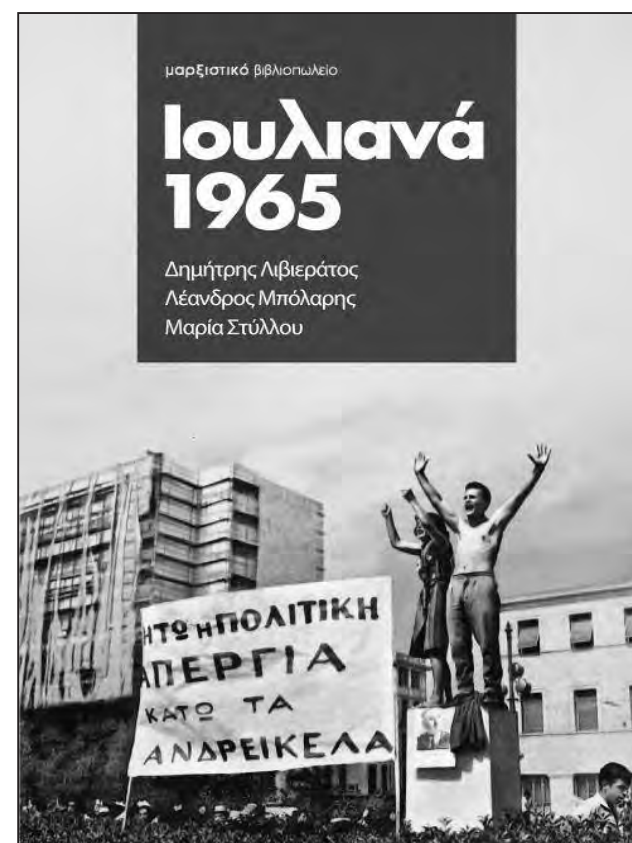
- **Προκόπης Παπαστράτης**, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Πάντειο
- **Βασιλική Λάζου**, ιστορικός, διδάσκουσα τμήμ. Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ
- **Λεάνδρος Μπόλαρης**, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

4-20 Σεπτέμβρη
θα μας βρείτε στο
**Περίπτερο
50**

μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Πεδίο 14-16 Αθήνα,
πληρ από Τρίτονο-Πετ
Τ 210 5247584
www.marxistiko.gr

Για την ιστορία του κινήματος

Με τη μαζική και οργισμένη διαδήλωση στη ΔΕΘ ξεκινάει δυναμικά το φθινόπωρο και η νέα ακαδημαϊκή χρονιά που παλεύουμε να είναι χρονιά ανατροπών από τα κάτω και από τα αριστερά. Το νέο τεύχος Νο 178 του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω κυκλοφορεί με εξώφυλλο τις διαδηλώτριες στη ΔΕΘ. Μέσα από τα επτά νέα άρθρα του καταγράφει τη συγκυρία και παράλληλα παρεμβαίνει πολιτικά για να γίνει η ανατροπή πραγματικότητα. Την ώρα όπου η κυβέρνηση Μητσοτάκη κλιμακώνει την ολομέτωπη επίθεση -από τη διάλυση της δημόσιας Παιδείας μέχρι την πολεμική εμπλοκή και την κλιματική καταστροφή- η οργάνωση των αντιστάσεων είναι μονόδρομος. «Δεν θα πληρώσουμε εμείς τον δικό τους πόλεμο», είναι και το κεντρικό σύνθημα αυτού του τεύχους.

Αυτός είναι κι ο τίτλος με τον οποίο υπογράφει η **Μαρία Στύλλου** το εισαγωγικό άρθρο του περιοδικού. Αφετηρία έχει το εκρηκτικό κλίμα των πρόσφατων εργατικών κινητοποιήσεων και το αγωνιστικό διήμερο στη ΔΕΘ όπου με δεκάδες χιλιάδες στους δρόμους εκφράστηκε μαζικά η οργή ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη. Μια κυβέρνηση που επιλέγει να ρίχνει δισεκατομμύρια σε εξοπλισμούς, όπως με την «Ασπίδα του Αχιλλέα» σε συμφωνία με το Ισραήλ, την ώρα που νομιμοποιεί τα 13ωρα και τα θανατηφόρα εργοδοτικά εγκλήματα σε χώρους δουλειάς. Πώς συνδέεται η παγκόσμια γεωπολιτική κρίση, η σφαγή στην Παλαιστίνη και η αποτυχία του αμερικανικού άξονα, με τους νεκρούς ντελιβεράδες, τις εργάτριες της Βιολάντα και τα ρατσιστικά κολαστήρια; Η απάντηση υπογραμμίζει την επιτακτική ανάγκη για άμεση απεργιακή κλιμάκωση με τη σύνδεση όλων των αντιστάσεων με την εργατική τάξη στο κέντρο. Επιτακτική είναι και η ανάγκη για τη μαζικοποίηση της επαναστατικής Αριστεράς που έχει τον ρόλο να οργανώσει αυτή την κλιμάκωση και κυρίως να την φτάσει μέχρι την ανατροπή, και όχι τον συμβιβασμό.

Ξεχωρίζει το άρθρο της **Λίλιαν Μπουρίτη** με τίτλο «**Η μάχη της Παιδείας**» καθώς συνοψίζει όλες τις πτυχές της επίθεσης στη δημόσια και δωρεάν Παιδεία, ενώ ταυτόχρονα αποσαφηνίζει το πώς θα λειτουργούν τα πανεπιστήμια ως επιχειρήσεις. Η Λίλιαν αρχικά καταπιάνεται με το τεράστιο σκάνδαλο των ιδιωτικών ΑΕΙ και την προσπάθεια του Μητσοτάκη να παρακάμψει το άρθρο 16. Η κυβέρνηση βάζει την ιδιωτικοποίηση από την «πίσω πόρτα» μέσα από τη χρόνια υποχρηματοδότηση και τη συρρίκνωση. Όμως οι φοιτητές μαζί με τους εκπαιδευτικούς και το ευρύτερο εργατικό κίνημα έχουν τη δύναμη να μπλοκάρουν τις επιθέσεις στους δρόμους με απεργίες και καταλήψεις. Αντλούμε πολύτιμα μαθήματα και εμπειρίες από τις νικηφόρες φοιτητικές καταλήψεις του 2006-2007, όπως και από το τσουνάμι των καταλήψεων και των μαζικών διαδηλώσεων στις αρχές του 2024. Ένα απαραίτητο ανάγνωσμα για κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια που παλεύει για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας ενάντια στην κυβέρνηση της φτώχειας και του αυταρχισμού.

Στη συνέχεια ο **Γιώργος Πίττας** υπογράφει το άρθρο «**Τα αδιέξοδα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού**». Μια τέτοια διαπίστωση, που λίγο καιρό πριν θα θεωρούταν προκλητική, σήμερα είναι κοινός τόπος. Όμως η διάσταση του αδιέξοδου, οι ρίζες και η διέξοδος από αυτή την κρίση μόνο κοινός τόπος δεν είναι. Γι' αυτό είναι πολύτιμο αυτό το άρθρο. Μαζεύει όλη την εικόνα μιας πλούσιας από εξελίξεις περιόδου και μας βοη-

ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

“Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω”

θάει να την δούμε πιο συνολικά: Ο Τραμπ προχώρησε στην επίθεση στο Ιράν με μοναδικό σύμμαχο το Ισραήλ, ενώ οι δυνάμεις που στηρίζαν τις ΗΠΑ σε παλαιότερες εξορμήσεις αρνούνται να συμμετάσχουν, με αποτέλεσμα ο αμερικανός πρόεδρος να απειλεί μέχρι και με αποχώρηση από το ΝΑΤΟ.

Αντίσταση

Το μπάχαλο της εξωτερικής πολιτικής αποτυπώνεται και στις αλλοπρόσαλλες απειλές του απέναντι σε χώρες συμμάχους όπως το Ομάν και η Νότια Κορέα. Πολύτιμο και γιατί έχει οδηγό τον διεθνισμό που δίνει τη μοναδική προοπτική ειρήνης απέναντι στην κλιμάκωση των πολεμικών ανταγωνισμών και βάζοντας στον πρωταγωνιστικό ρόλο την εργατική τάξη που κινείται: Τα ιμπεριαλιστικά σχέδια εξόντωσης της Παλαιστίνης σκοντάφτουν πάνω στην ανυποχώρητη Παλαιστινιακή Αντίσταση και στο διεθνές κίνημα αλληλεγγύης. Η απόλυτη στήριξη των ΗΠΑ στις σφαγές του Ισραήλ πυροδοτεί ραγδαίες εξελίξεις και πολιτική κρίση στο ίδιο το εσωτερικό της Αμερικής, γιγαντώνοντας ταυτόχρονα το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα.

Στη συζήτηση που έχει ανάψει ακόμα περισσότερο μέσα στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο παρεμβαίνει ο **Πάνος Γαργάνας** με το άρθρο «**Για την Αριστερά που ξέρει τι θέλει και πώς μπορεί να το πετύχει**». Υπάρχει πραγματική εναλλακτική στον Μητσοτάκη από την Αριστερά

ή στην πράξη αυτή μπορεί να φτάσει “μέχρι το σημείο που της επιτρέπουν”; Ο αρθρογράφος ασκεί αμείλικτη κριτική στις ρεφορμιστικές αποστάσεις και τη διαχείριση των δημοσιονομικών περιορισμών της ΕΕ, αποδομώντας τις προτάσεις για «αλλαγή παραγωγικού μοντέλου» και την επικίνδυνη «πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική» που εμπλέκει τη χώρα στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Από το κρατικό έγκλημα της Πύλου μέχρι τις διαδηλώσεις της 8ης Μάρτη και του Pride, η απάντηση στην ακροδεξιά δεν είναι ο συμβιβασμός, αλλά τα ανοιχτά σύνορα και η αταλάντευτη υπεράσπιση των δικαιωμάτων των μεταναστών, των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Η ανάλυση καταλήγει στο πολιτικό συμπέρασμα: η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να νικήσει. Αλλά χρειάζεται ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που συνδέει τις απεργίες με την πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τον σεξισμό για να τσακίσει την κυβέρνηση της ΝΔ και το σύστημα της εκμετάλλευσης.

Μετά τους δολοφονικούς καύσωνες και τα εκατομμύρια καμένα στρέματα που άφησε πίσω του (και) το φετινό καλοκαίρι, ο **Γιώργος Ράγκος** χτυπάει για ακόμα μια φορά το καμπανάκι “δράσης” με το άρθρο του «**Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή**». Οι ένοχοι, οι κυβερνήσεις και οι καπιταλιστές, είναι οι ίδιοι που υποκριτικά θα μας έσωζαν από αυτήν, με το παραμύθι της “πράσινης μετάβασης”. Πλέον μιλούν για “προσαρμογή και ανθεκτικότητα”. Το σύστημα απαι-

τεί από την κοινωνία να μάθει να επιβιώνει μέσα στις στάχτες, την ξηρασία και τις πλημμύρες, ώστε να μη θιχτούν τα κέρδη τους. Ο Γ. Ράγκος γυρνάει πίσω στον Μάρξ και το “μεταβολικό ρήγμα” για να εξηγήσει πώς ο καπιταλισμός κατασπαράζει τη φύση. Τότε δεν υπήρχαν ούτε σαν ιδέα τα Giga Data Centers που εκτινάσσουν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, αλλά η ανάλυση παραμένει επίκαιρη. Η λύση δεν κρύβεται στον «πράσινο καπιταλισμό» ούτε στις ιδιωτικοποιήσεις που βαφτίζονται «ανάπτυξη». Αλλά στη ρήξη με τα ορκτά καύσιμα, στον εργατικό και κοινωνικό έλεγχο της παραγωγής ενέργειας, και στις μαζικές δημόσιες μεταφορές.

Ποδόσφαιρο ή πλυντήριο εγκλημάτων; Αν θέλετε να διαβάσετε πώς το κορυφαίο αθλητικό γεγονός γίνεται πεδίο ταξικής και αντιπολεμικής αντίστασης, προμηθευτείτε το νέο τεύχος για το άρθρο του **Νεκτάριου Δαργάκη** με τίτλο «**Μουντιάλ του κέρδους και του πολέμου**». Το άρθρο ρίχνει άπλετο φως στο παρασκήνιο του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2026, καταγράφοντας όλα τα σκάνδαλα υπό τις ευλογίες του Ντόναλντ Τραμπ και του Τζάνι Ινφαντίνο: από τη βάναυση εξόντωση των ποδοσφαιριστών στον βωμό των κερδών (με 104 αγώνες για 48 ομάδες) και την κλιματική επιβάρυνση μέχρι τα απροκάλυπτα ρατσιστικά μπλόκα στα σύνορα των ΗΠΑ. Ένα άρθρο για ποδοσφαιρόφιλους και μη, καθώς σε βάζει στο κλίμα του Μουντιάλ, όχι από τη σκοπιά του φιλάθλου, αλλά του ανθρώπου που παλεύει για να αλλάξει τον κόσμο.

Επανάσταση

Εβδομήντα χρόνια μετά, το φάντασμα της Ουγγρικής Επανάστασης εξακολουθεί να στοιχειώνει τόσο τους απολογητές του δυτικού καπιταλισμού όσο και τους νοσταλγούς του σταλινισμού. Ο **Δημήτρης Δασκαλάκης** γκρεμίζει τους ιστορικούς μύθους περί Δυτικής συνομωσίας και περιγράφει μια αυθόρμητη, μαζική εργατική εξέγερση ενάντια στη βάρβαρη εκμετάλλευση στο άρθρο «**Ουγγαρία 1956: Οι εργάτες ενάντια στον υπαρκτό κρατικό καπιταλισμό**». Το κείμενο μεταφέρει τον αναγνώστη στις μέρες που η εργατική τάξη απάντησε στη φτώχεια, την καταπίεση και τον χαφιεδισμό του καθεστώτος με τον πιο ριζοσπαστικό τρόπο: με όπλα, γενικές απεργίες και εργατικά συμβούλια. Οι Ούγγροι εργάτες πήραν τα εργοστάσια στα χέρια τους, σπάζοντας τον τρόπο της μυστικής αστυνομίας (ΑΒΗ) και έφτασαν σε κατάσταση «δυσδικής εξουσίας». Η επανάσταση πνίγηκε τελικά στο αίμα από τα σοβιετικά τανκς, με τη σιωπή της Δύσης, η οποία την ίδια ακριβώς ώρα βομβάρδιζε την Αίγυπτο για τη δώρυγα του Σουέζ. Όμως, η παρακαταθήκη της παραμένει ζωντανή. Απέδειξε ιστορικά πως ο γνήσιος σοσιαλισμός δεν επιβάλλεται από τα πάνω με τανκς, αλλά χτίζεται από τα κάτω. Αναζητήστε το νέο τεύχος για μια συναρπαστική ιστορική αναδρομή και πολύτιμα πολιτικά συμπεράσματα.

Στις σελίδες της βιβλιοπαρουσίασης, η **Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα** παρουσιάζει τις «Μαρτυρίες από την αντίσταση, τον εμφύλιο, την υπερορία, τον επαναπατρισμό» (Συλλογικό – εκδόσεις Ασίνη) με επιμέλεια της ίδιας και του **Προκόπη Παπαστράτη**, ενώ ο **Ευκλείδης Μακρόγλου** παρουσιάζει το βιβλίο των συνταγματολόγων **Ακρίτα Καϊδατζή** και **Χαράλαμπου Κουρουνδή** «Ποια αναθεώρηση; Για ένα Σύνταγμα υπέρ των πολλών, όχι στα μέτρα των ‘από πάνω’» (εκδόσεις ΠΟΛΙΣ).

Μάνος Νικολάου